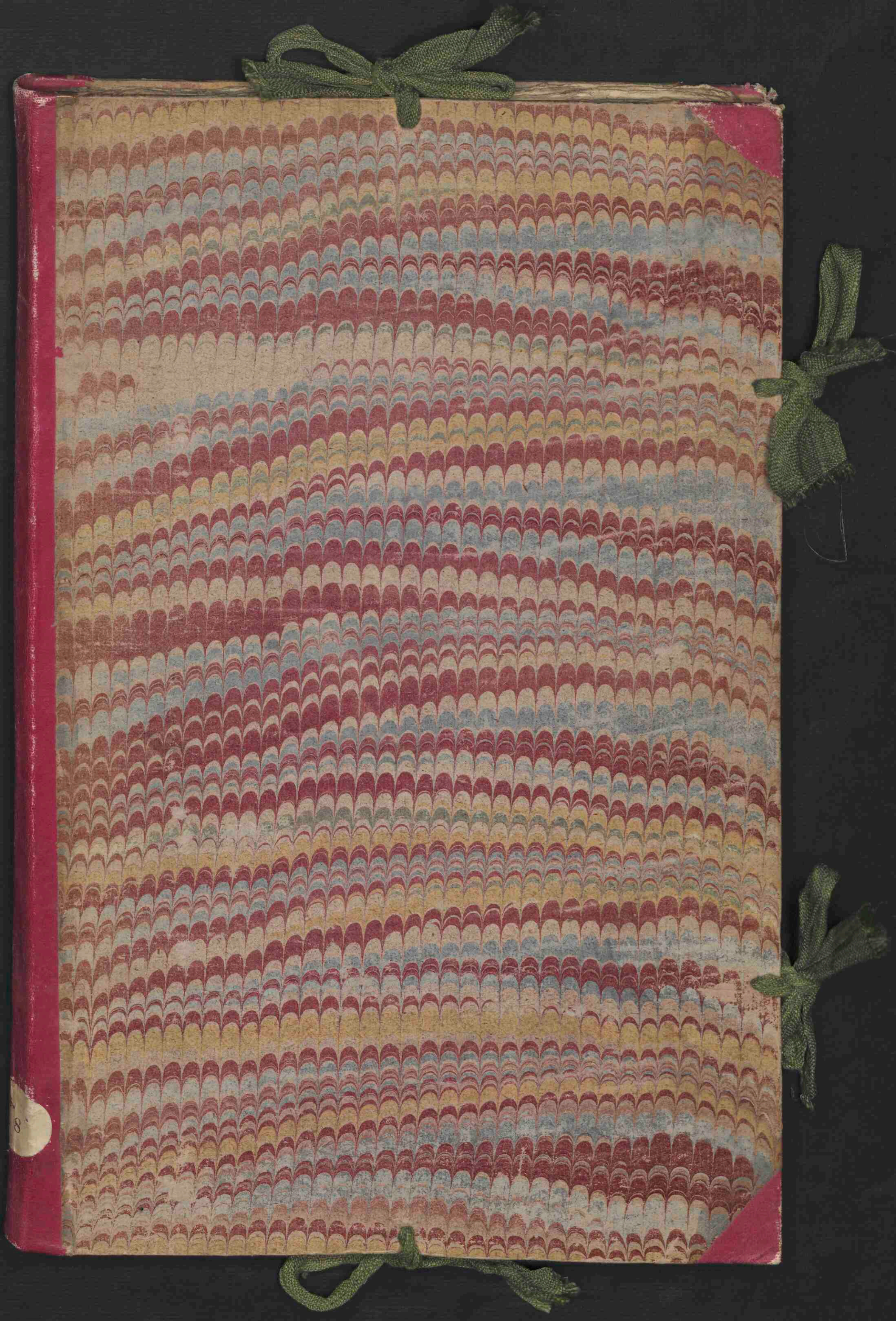

Apographa codicum Graecorum cum variis lectionibus

<https://hdl.handle.net/1874/375709>

8

Hs.
1 A 8

Graeci N. 9

Manuscript

Pl. A. N. 8

13 (Gr. 9) Charta. fol. Saec. XVII.

Apographa codicum Graecorum cum var. lection., manu Marc Meibomii.

Heliodori philosophi περί τῆς τῶν φιλοσόφων μυστικῆς τέχνης. 8 pp.

Marini Neapolitani Πρόκλος ἢ περί εὐδαιμονίας. 27 pp.

Procli archiepisc. Constantinopolit. εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. 7 pp.

Β Σύναξις ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἱστοριῶν περί τῶν κατὰ καιροῦς ἀναθέντων εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον παρὰ κανόνας, κ. τ. λ. 25 pp.

Joannis archiepisc. Nicaeae περί τῆς γεννήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν . . . Λόγος κατὰ ἄρμενίαν. (Cum versione Latina). 16 pp.

Euthymii Zigabeni monachi Ἐκθεσις περί τῆς αἵρέσεως τῶν ποιοιῶλων. 43 pp.
Cf. supra N° 3.

Ἡλιοδώρου, φιλοσόφου, πρὸς Θεοδοσίον τὸν μέγαν
βασίλειον, περὶ τῆς τῶν φιλοσόφων μυστικῆς
τέχνης. διὰ στίχων ἰάμβων.

non intelligo.

MS. male, ἄρω

Σκῆπτρα γαῖης μέδοντες ^{εἰς} ὡς πᾶν ἐμφανές
μυστηπόλοι ἐπόντες ἄκρω δακτύλῳ
καὶ πανσόφων ἐπῶν τε τὴν γένεσιν πᾶσαν
ποθοῦντες ἄφασθαι μὲν ὡς μνύμενοι
5 ἔγκυκλιου παιδείας, ἐννοίας σοφῆς
αἰνιγμάτων δὲ καὶ προοιμίων λόγον
μαθεῖν σκοπὸν θέλοντες καὶ ἄκρως ἰδεῖν
σοφιστικῶν τε κεκαλυμμένων φράσιν
καὶ γνῶσιν ὧν ἔφησαν· οἷα δὲ ἐπῶν
10 πάσης τιμῆς κρίνουσιν ἀξίους πέλειν
τοὺς ἐμπόνως φησάντας αὐτῶν τοὺς πόρους
καὶ δωρεῶν πλείστων τε πάντιμον χάριν
νέμουσι καὶ τιμῶσιν εὐκλεῶς πάλιν
μάλιστα τοὺς ἀγόντας αὐτοῖς τὸ γνήσιον

ἐνν. scrib.
sed vid. v. 49.

— θεῖός πετε
scrib. ab vesp.

ἐννοίας οἷον πρακτικῆς σοφιστικῆς
ἐννοίας ἀρχαίων τε ρητόρων σοφῶν
ἠσκημένῃ μύθῳ εἰς γνῶσιν πᾶσαν
ἐπεὶ σὺ θεῖός τε πτε, καὶ σόφρων, μέδων,
ποθήσας ὡς περ γνῶσιν εἰδέναι πᾶσαν,
20 ἐπιστήμην καὶ πράξιν ἐμπειρον, δέχου
ἐντεχνον, ὡς ἔχουσαν εἰσαγωγικὴν
τελείαν ἐκμάθησιν· εἰς δόξαν, κλέος
γυμναστικῆς παιδείας ἐνθεον, τέλος·
φέρουσιν ἀρρητόν τε κέρδος καὶ κράτος
25 εἰς ὠφέλειαν, καὶ λύπης ἀπαλλαγὴν,
“τὸν πλῆντον ἀξίους, ^{τε}πέμπουσαν βροτοῖς·
πενίας, ἄχθος ἐκδιώκουσαν βίου,
εὐκλείας ἐμπιπλώσαν ἀλίχτου· φρένας,
τέρπουσαν, ἠδύγουσαν, ἐννοστων φίλων·
30 ἐχθρῶν δὲ τ’ εἰσαγουσαν, ἐκ λύπης, φθόγου
ἀπανστον ἄττος, καρδίαις ἕως τέλους·
Σὺ ὦν ἀνάξ πάνεμφορῆνεσεβίστατε,
ἀγαλμα παιδείας τε θειοειχῆλον,
πρόσεξον εἰς καθέδραν οἰκειούμενος
35 παιδευτάς ἐμφρονάς τε καὶ ἀνδρας σοφούς

ἄττος
ὄν

μύησιν ὡς ἔχοντας ὧν ζητεῖς ἐπῶν
κλῖνον τὸ οὖς σου θάττον ἀκρωμένους
ὀμιχίας τε ὡς περ ἐξηγήσεως
τούτων τὰς ἐνελεπείας ἀσμένως δέχου : ~

40 Ἄκουε ὧν λέγουσι μὲν πρὸς ῥήσεως
Λινίγμασι προσδέχεσθαι καὶ τοῖς ῥήμασιν.
οὔτοι γὰρ ὄλβον προσφέρουσί σου βίῳ
κοσμοῦντες εὐπραγείᾳ τῆς βιώσεως
κράτος σοι εὐφραίνοντες εὐρήσει λόγων

45 μύηται σοφισταὶ ὄντες ὡς ἐχέφρονες
μηδὲν φθονοῦντες τοῖς θέλουσι μακθάνειν
ἐγκειμένην μύησιν αὐτῶν ἐν λόγοις
ἀλλ' ἀφθόνα ἀπλῶντες ἀξίους ἔπος
κεκρυμμένης ἐννοίας, ὥστε πλουτέειν

50 καὶ ποιέειν ἄριστον ἐκ πόνων λόγον
καρπούς θεῶ ἱλασμόν εἰς ὀφλημάτων
προσελθε γοῦν σοφιστὰ τοῖς ἐμοῖς λόγοις,
τοῖς ἐμπόνως ῥηθείσιν ἐκ πλείστων πόνων
καὶ νουνεῶς ἄκουε ῥημάτων πλοκαῖς

μυσταρχικῶς
v. 59.

55 καὶ συνθέσεις ἐννοίας ὡς μύητ' ἀρχικῶς
ἔχουσαν εὐληπτον ἀρρήτων λόγων
ἐκφανσιν εὐγνωστόν τε τοῖς φιλεμπόνως
ζητοῦσι καὶ πονοῦσι νυκτὸς ἡμέρας
μυσταρχικῆς τέχνης τε θείας ἱεράς

Ms. τεχνουργίας 60.

60 τεχνουργίας τὴν πείραν ἐκ θείας ῥοπῆς
ἄριστον ἐκπληροῦσαν ἀρχὴν καὶ τέλος
οὕτως πρόσεστί μοι γὰρ ἀρξασθαι λέγειν.
ἀρχὴν λόγου πάρεμι δὴ ὀσχοπῶν ἔπος
τεύξεται τὴν σύνταξιν ἐξ εἶδους ἑνός

δύο σκο- Jen.

Ac si diceret de primo agente
nihil dicam.

65 φέροντος εἰς δῆλωσιν ὡς οὐκ ἄλλοθεν
ἀλλ' ἐκ μιᾶς φύτης τε κοσμοῦμενον
τῆ ^{σε} θεούσης ἐκ θαλάσσης, εἰς θεῶν
βασταζομένης, ὡς περ ἀτμός εἰς νέφος
ὑγροῦ τε θερμοῦ τῆ ἐνώσει καὶ συμπλοκῇ
70 ἐνομένην ἀμφὸν μὲν εἰς μίαν κράσιν
ταύτης φυλαττούσης δὲ τῶν ἀμφω γένος,
τοῦ ἀρρένου πρὸς θῆλυ, καὶ τερπομένων
ζεῦξει, τελούντων εἶδος ἀλλοῖον θεῶς

φύτλι. 145.

Γάλακτι τοῦ πυρρῶν τε γεννάται γόνος
75 Συλλαμβάνουσα μὲν βρέφος, συνουσίας
ἐξ ἄρρενος, θήλεια τίκτουσα χλέους

κράτους Τέρας βροτοῖσι πλήρες ὄλβου καὶ κράτος
ἀγεί ξένον πάμπλουτον ἠραπηνέμον
ποθούμενον, φιλητόν, ὡς ζητούμενον,
80 καὶ μὴδ' ὄλωσ τῆ πείρα τοῖς ἀναξίοις
ἐκφαίνον αὐτοῦ τὴν ὄψιν, ἀλλ' οὕτως μένει
κρυπτόν πρόσωπον, γαστρός ἐντὸς μητέρος,
τῆ λευκότητι· τῆς δὲ φαιδράς οὐσίης
θησαυρός ὡς ποικιλτός ἐκφεύγει χερσίν
85 ἀφῆν, ὄραν δὲ κάλλος οὐδεὶς ἰσχύει
ἐν κοιλίῃ τῆς μητρός, ἀλλ' αὐτὸς βοᾷ·
Πάρειμι τοῖς ζητοῦσιν, ἐν μέσῳ πέλων.
ὄρωντες ἀγνοοῦσιν, ὄνπερ τοῖς κόποις
ζητοῦσι καὶ μοχθοῦσιν, ὡς πλανώμενοι.

90 ἐκεῖσε ὦδε ἀσχολοῦνται εἰς βένον. *κε - scrib.*

Ἐγὼ δὲ ὡς ὑπουργὸς ἠτιμωμένος
δούλος τε πάντων οὐδαμοῦ ἀφίσταμαι.
κτηνῶν γὰρ εἶμι δούλος, εὐρήσεις δέ με
ὄλιος *ser.* ὄπου δ' ἂν οἰκήσωσιν ἄνθρωποι ὅλοι.

95 μὴ οὖν πορευθῆς, μακρὰν ἐκτέμνων ὁδόν.
licet ibi Οὐ γὰρ πέλω εἰς πόντον· εἰ ἐκεῖσε μὲν
et mani in nubis
(ad considerand)
γερηνιαν. Ἐκ τῆς θαλάσσης εἰς νέφος εὐρίσκομαι.

βαίνω γὰρ ὡς περ ἀτμός ἐκ πόντου μέσου,
νέφῃ ἔχων χιτῶνα, καὶ καλύπτομαι
100 σκοπέτι ὀμίχλης, καὶ μέλανσις με σκέπει,

fumi instar ἀνέρχομαι δὲ καπνὸς ὡς, λεπτὸς πάνυ
in se to- fumi ἀπ' ἔχει με, κρύπτων ἐν αὐτῷ ὅλον.

εὐρίσκομαι δ' ἐκλαμπρος, ἐκστιλβος λίαν
πλύσει ὅτ' ἂν πλυνεῖς με θείω πυρὶ *commate hie puto disting.*

105 ἐψῶν παροπτῶν, καὶ ὕδωρ το ποντιον
μέτρῳ χέων μου εἰς πρόσωπον, αὐτὸς πάλιν
διχῶς (μερίζομαι γὰρ εἰς τρεῖς) γίνομαι
κάτω ἄνω τε πατρὶ καὶ τῆ τε ξείσῃ

ὕδωρ το ποντιον .105.

αὐτὴ με λευκὴ γεννᾶ τῶν σπλάγχνων μέσων

πυρρός

110 πατὴρ φύσας δὲ πυρὸς ἐξελεύσεται

μισθίον

θνήσκων βίου ἐγὼ γὰρ αὐτὸν ὡς φόνευσ

ἀπὸ οἰκῶν

ἔξοικον

κτείνω ἐὼν ἐξ οἴκον ὄρφανόν πάλιν

ὑλῆς ἐν ἧ ὑπῆρχον ἰσχνος μὴ φέρειν

λαβῶν δ' ἀπ' αὐτοῦ σθένος εὐρεθήσομαι

115 κρεῖττον ἔχων τοῦ σφῶν τε μορφὴν εἰκόνας

ξανθὸν φέρων τὸ εἶδος, ἀλλὰ πρὸς βραχὺ

ὀφθήσομαι. μέλας δὲ ποικιλόχρωμος

χρυσόπερμόν

βρύων χρυσοῦ περμόν τε καὶ χρυσοζώμιον

ὁ καὶ χρυσαυτὸν εἶδος ἐκ μεταλλοῦ χρυσεῖς

120 ποικιλόμορφον ὡχρὸν ἀργυροχρυσόν

χρυσάργυρον ξανθοχρὸν αὐτὶς πορφύρον

ὡς κητρινοπράσσον τε πυρρόφειγίτις

χρυσοῦ κόραμος εἰμι ταύτας ἐκφέρων

τὰς χροιάς ἀνθὴ πάντα καὶ γλοκφορῶ:—

125 ὅταν δὲ ἴδῃς ταύτας εἰς τὸ ἐμφανές

μορφῆς ἐμῆς τὰς χροιάς ἐκμορφουμένας

πρόσελθε γεννηθέντι παιδίῳ νέῳ

ἔμοι μελανσιόντι καὶ κεκρυμμένῳ

σκότει ἀφάστῳ οἷα καὶ τῆ ἀγλῆι

130 ἀλλ' ἔνδον ἐκστίλβοντι καὶ κεκασμένῳ

γάλακτι ἐκθήλαζε μασθῶν μητρώων

θηλῆς γάλα πρὸς με λέγων πότιζε με.

θρέψον με μικρὰ μικρὰ νήπιος πέλω

ἕως ἂν ἔλθῃ ἰσχνὸς ἐκτρέφουσά με

135 ἀγούσα εἰς ἀνδρείον εὐρυθμόν μελῶν

εἰς σχῆμα δ' αὖ τέλειον εὐμόρφον πάνν

ἐγὼ γὰρ ἀδρυθεῖς μὲν λεπτυνθήσομαι

ἀπὸ ξηρικῶς, ἢ φιλικῶς.
ἢ τρυφερώς.

τραφεῖς λίαν ξηρικῶς ἀκμασῶν νεός,

τῆ ποιότητι τεσσάρων τῶν στοιχείων,

εἰ

140 καὶ ἐν νέφῃ ὡς λεπτὸς ἀτμός ἵζομαι.

ἀπὸ γὰρ εἰς κήπους με θάλλων βαστάζει:

ἔνδον δέ μου ἔχων πῦρ, ὑψωθήσομαι.

ἔσομαι πυρρός. ἀρθεῖς ἕως εἰς ὑψος ὄμβρος ἔσομαι.

Οὐκ τε γὰρ ἔκρηθ' ἄϊον μου γάμα
 145 Φύτλης ἐμῆς γεννηθὲν· ἕως ὑπερφυῶς
 τῶν στοιχείων τὴν ποίαν εὐκράττως ἔχειν
 κατακλύσαι ἀρδέϊα γῆν ἐκβλαστάνειν
 χλοκφόρου παντοίας ἀνθῶν εἰδέας
 πυκνούμενος γὰρ ἀτμός ἐκ γῆς εἰς νέφος
 150 ἔξ ὑγρᾶς οὐσίας τε θάπτον γίνεται
 ὕδωρ βρέχων τὴν γῆν ἐκβλαστάνειν γένη
 τῶν ἀνθέων παντοία, καὶ καρποφορεῖ.
 οὕτως γὰρ ἢ τῆς ἔκρηθ' ἐκλυθήσεται
 φύσις πρὸς ὑγρὰν ἐκρέουσα, καὶ γάμα
 155 ὑπερφυῶς εἰς θείον ἐκτραπήσεται.
 Ἐκ τῆς γὰρ ἰntelligitur de quo offertur loquatur,
 "καὶ τὴν μελανοσιν λευκότητα ποιεῖ".
 αὕτη γὰρ ἢ λευκωσις ἐστὶ δευτέρα
 160 ἢν περ ποθοῦσι τῶν σοφῶν ἀνδρῶν γόνος
 ἰδεῖν, ὅτ' ἂν μελανοσις ἐκ γαίης τράφη
 τῆς ὡς περ οὐσῆς γεκρᾶς, ἐξύλης πάχους
 "εἰς φαῖδρον ὄμμα λευκότητος, ὡς χιῶν."
 τὸ θείον ἐκβλύζουσαν νέκταρ, ἐκ μέσου
 κηγαίας ὡς φέρουσα τὸ ζητούμενον
 ἀφροσελήνης ἔσενθον ἐντὸς γαστέρος
 165 καὶ κάλλος ἔξαστράπτων ἀντᾶς ἐκφέρει
 λευκῆν μὲν ὄψιν δεικνύς, ἔκστιλβον πάνυ.
 χρυσάνθιον κόραλλον ἀλλ' ἀσώματον,
 εὐεῖδες, εὐέκλαμπρον, ἀστραπκηχρόον
 ζῶνας χρυσιζούσας τε καὶ χλοκφόρους
 170 πέμπον σέλας καὶ λάμψιν αὐθις ἡλίου
 λευκωσις ὡς κάλυμμα ἔξωθεν φέρον : ~
 ἔνδον δὲ τοῖς βλέπουσιν ὡς περ πυρφόρος
 λαμπτήρ φλογιφόρος τε φεγγίτης μέγας
 τὰς τῶν λίθων ποικίλλας ἐκπέμπων χροᾶς
 175 ὡς ἄμπελον χλωρὸν μὲν εἶδος τῶν φύλλων
 ὠραίων εὐεῖδες μὲν ἀνθος βλαστάνων
 ἐκ τεττάρων κλάδων δὲ συνηνωμένων
 ὁμοῦ μίαν πρὸς ρίζαν εὐκαρπον φέρειν

prima est
 denigratio
 secunda albi
 ficatio.

πέπειρον ἀρδευθέντα βότρυν ὡς μέλι
180 τὴν ποιότητα γεύσεως κεκτημένον
181 λευκὸν πάνυ πρόσχημα καὶ μορφὴν ἔχει
οὕτως δὲ λευκὸς βότρυν εὐθαλῆς πέλων
λειούμενος ταῖς χερσὶν οἶνον βλυστάγει
πυρρον μὲν ὥσπερ αἷμα γεύσει εὐκρατον
185 εὐοσμὸν ἐξ οὗ βάπτεται ἡ πορφύρα
τῆ κογχύλη μιχθείσα πόντου ἐκ μέσου
ἐρυθρὰ ὥσπερ ἀτμός εἰς νέφος θέσει.
ἀνέρχεται γὰρ ἐκ θαλάσσης ἐκφάναι
Νυμφοστολούςης παρθένου φαίδρον γάλα
190 βρέφους νέου τεχθέντος εἰς διατροφὴν
ἀδρυθέν ἔσται γὰρ τεκούσῃ ζυγὸς
ζευχθεὶς δὲ ταύτῃ αὐτὴς ὡς νικηφόρος
ὀφθήσεται τὸ θῆλυ ἐκκαλούμενος
πρὸς συμπλοκῆς ἐνωσιν εἰς συνουσίαν
195 ταύτης ἐνωθείσης δὲ φαίδρως ἄρρην
πρὸς δευτέραν πλοκὴν τε καὶ μίξιν πάλιν
ἔσται ὅλης ἐκστιλβος ἀρχὴν τοῦ σκοτούς
ὑλὴν γεώδη ἐκβάλλουσα εἰς τέλος
καὶ μίγνυται εἰς ζεῦξιν οὐκ ἀφίσταται
200 τῆ δευτέρα πλοκῆ τε θᾶπτον ἐκτελεῖ
πρώτης κλειδὸς ²¹¹ πλήρωσιν ὡς καὶ τὸ στέφος
λευκώσεως πληροῦσα ἔργον δευτέρας
χρίζουσα μηδὲν εἰς τελείωσιν πάλιν
το ¹⁰ σῶμα λευκαίνειν πᾶν οἶον καὶ θέλει
^{Latium, Jove, Martem, Venere.}
205 τῶν τεσσάρων βαπτούσα σωμάτων φύσιν
λευκὴν φέρουσα καὶ διώκουσα σκοτός
τὸ ἐμφωλεῦον ὡς κάλυμμα ἀγλῦος
ἐκστιλβὸν ἐκλαμπρὸν τε δείκνυσι πλέον
φωτὸς σελήνης ταῦτα λευκαίνει ὅλα
210 νικῶντα λευκότητι λεύκωσιν πᾶσακ.
9 ἐξῆς τε δευτέρα κλεῖς ἀρχεται πάλιν
ξανθώσεως λεύκωσιν εἰς ξανθὸν φέρειν
ξανθὸν τε δείκνύουσα τῆς μορφῆς ὅλην

μὲν το χεῖρ-

ἔρτάζεται γὰρ αὐθις ὡς περ καὶ πάλαι
 215 οὕτως γὰρ ἡ ξανθώσις εἰς πέρας φέρεται
 ἄριστον ἐκπλήρωμα κεκοσμημένον
 πληρουμένων τῶν βαθμῶν εἰρμόν καὶ τέλος.

ὡς περ γὰρ ἡ λεύκωσις οὕτως γίνεται
 ξανθώσεως τὸ ἔργον ἐκπληρούμενον
 220 εἰς κέρδος ὀλβιὸν τε τὸν κόπον φέρεται
 καὶ χαρμῶν πᾶμπλουτον ἐξάγει κόπους
 πάροιθεν οὐς ἔσπειρας, ὥστε πλουσίως
 τῶν δραγμάτων πλέον μὲν ἐκφέρειν φόρους
 καὶ δεικνύει τὸν μισθὸν εὐφραδέστατον

225 εἰς ἐκβολὴν πενίας αὐθις εὐρεσιν
 πλούτου τε καὶ ὠνησιν ἐνθεον βίῳ.
 οὕτω γὰρ εὐπραγοῦντες ὀφθαῖμεν σοφοὶ
 χηρίζοντες ὠδὲ μηδὲν ἔκπτως βροτοῦ
 μὴ ἀσχολούμενοι δὲ πᾶμπαν ἐν βίῳ

Sen. TIVOS

230 ἀλλ' ἡ θεῶ λατρείας αἶνον προσφέρειν
 στέργειν ποθεῖν τε τρυφᾶν ἡτιμασμένον
 ἀπονον χαρὰν καὶ δόξαν ἐνθεον γάρην
 πτωχοῖς νέμειν δέοντα, καὶ πάντας θέλειν
 σώζειν τε καὶ λύτρωσιν ἐξ ὀρθῆς νέμειν

ἔτοιμ - ἡτιμ -

235 καὶ χεῖρας συμπαθείας ἐκτείνειν πᾶσιν
 καὶ εὐπραγεῖν καὶ μηδὲν ἔκφραυλον λέγειν
 ἢ τεκταίνεσθαι σκάνδαλόν τι εἰς πέλας
 ἀλλ' εὐφρονεῖν εἰς πάντας εὐπροσηγόρους
 εἶναι θέλοντας κληῖρον ὀλβιον μέγαν

240 ζωῆς ἔχειν μιμητὰς ἔργοις ἐνθεοῖς
 τοῦ δεσπότου χριστοῦ θεῖω ἐν λόγῳ
 πράξει τε σωφρονοῦντας εἶναι ὡς σέλας
 μηδὲν λέγειν εἰς πράξιν· ἀλλ' εἴ τι φρονεῖν
 πένητας εὐποιῖα συμπαθεῖν ὅπως

245 τὸν πλούτον ἐκπενοῦντες εἰς αὐτοὺς ῥᾶον
 εὐρωμεν ἔργων μισθὸν ἡτιμασμένον
 ἐντεῦθεν ἐκδημοῦντες ὡς ἄνδρες σοφοί.
 οὗτος γὰρ ἐστὶν εὐσεβείας ἐνθεος
 ἀγῶν πόθος τε "θερμός" εἰς θεότροπον

φορ - πο -

250 ζῆλοῦ τελοῦμενος. ἀνδρεία γὰρ φρενῶν
καὶ σώματος κάθαρσις ὡς περὶ ψυχῆς
οὕτως γὰρ εὐπραγοῦντες ἀξιοῦμεθα
ἐσόμεθα πρὸς χριστὸν ὡς καὶ τῷ στέφει
στεφφοροῦντες αὐτῆς ἐσθλῶν πράξεων
255 σκηπτουχίας τῶν κλήρων ἀξιούμεθα
ἐκλάμψεως εἰς δόξαν αἰγλης καὶ φάους
τιμῆς σέβας ἑκλειαν ἑυσεβεστάτοις
ἀναξί πιστοῖς προσφέροντες ἐντίμως
τοῖς τὸ πρᾶτος καὶ σκῆπτρα γῆς πιστουμένοις
260 ὡς χριστολάτραις οὗσι δόξης ἐμπλέοις
ὑμνοῦντες, ἐυλογοῦντες, αἰνοῦντες θεὸν
ὑπέρθεον, τὸν φωτὸς ὄντα αἰτιῶν
ζωῆς χορηγόν, καὶ θέλοντα τοῖς βροτοῖς
λύτρωσιν εὐρεῖν, ὡς περ ἀμπλακκημάτων
265 οὕτως τυχεῖν μέλλουσαν ἑκλειαν πάλιν
καὶ προσφέρειν λατρείαν αὐτῷ τῷ μόνῳ
θεῷ λόγῳ σὺν πατρὶ θεῷ πνεύματι
268. εἰς κυκλικούς αἰῶνας αἰώνων. ἀμήν.

τέλος.

θεοφράστου φιλοσόφου περὶ τῆς αὐτῆς
θείας τέχνης διὰ στίχων ἰάμβων.

Confer Editionem J. A. Fabricii gr. ed.
 Hamburg. 1700. in 4° qui edidit
 ex MS. Gudianis in sequentiâ sane
 Procli ipsam. hoc apparatus, ut
 cetera minus edidit, de suis
 in cap. XXI. Ed. Fabric.

ΜΑΡΙΝΟΥ ΝΕΑΠΟΛΙ-
 ΤΟΥ ΠΡΟΚΛΟΣ.

ἢ
 Η,
 ΠΕΡΙ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

Editus est, Græce
 tantum, Tiguri a-
 pud Andream Gesne-
 rum, 1559. una cum
 Antonini vita, à
 Xylandro versa.

5 Εἰ μὲν εἰς τὸ μέγεθος τῆς ψυχῆς, ἢ
 τὴν ἄλλην ἀξίαν ἐβλεπον ἴδ' ἡμᾶς
 γεινότος φιλοσόφου τρωχῶν, ἔ-
 τι δὲ εἰς τὴν ἐν τῷ λέγειν δυνάμιν
 τῶν ἀναγράφειν ὀφειλόντων τὸν ἐ-
 10 κείνου βίον, καὶ πρὸς ἰσότητι εὐρων
 τὴν ἐμὴν ἐν τοῖς λόγοις οὐδένησαν, χα-
 λῶς ἂν ἔχειν ἔδοξέ μοι ἡσυχίαν ἀ-
 γειν, καὶ μὴ τὸ λεγόμενον, ὑπὲρ τὰ
 ἐσκαμμένα ἀλλεαδαί, καὶ ἰσοῦτον
 15 ἐκ τοῦ λέγειν ἀναρρίπτειν κίνδυνον.
 νωὶ δὲ οὐ ταύτη παραμελῶν τὸ ἡ-
 μέτερον, ἐψημύμενος δὲ, ὅτι καὶ
 τοῖς ἱεροῖς οἱ τοῖς βωμοῖς προστόντες,
 20 ἕκ ἐκ τῶν ἴσων ἕχαστοι τὰς ἀγιστείας
 ποιοῦνται, ἀλλ' οἱ μὲν διὰ ταύρων, ἢ
 αἰγῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων,
 ἐπιτιθεῖντας εἰσέλους παρασκευάζουσι
 πρὸς τὴν μελουσίαν τῶν θεῶν ὧν οἱ
 βωμοί. καὶ δὴ καὶ ἴδ' ὕμνους κομψό-
 25 τερον ἐργάζονται, τοὺς μὲν ἐν μέτροις,
 τοὺς δὲ καὶ ἄνευ μέτρων. ἕτεροι δὲ
 τούτων μὲν ἕδὲν ἔχοντες τρωσάδην,
 τῶπανον δὲ μόνον, καὶ χόνδρον εἰ-
 τύχοι λιβανῶλου θύοντες, καὶ βρα-
 30 χεῖ δὲ τινι τρωσρήματα τὰς ἐπι-
 κλήσεις ποιῶμενοι, ἕδὲν ἥτιον ἐκεί-

for. melius καὶ

for. καὶ

νων εὐκλείας ἀπολαύουσι. ταῦτα
τα λογιζόμενος, καὶ προσέτι δε-
διώς κατ' ἴβυκον, μή τι, οὐ παρὰ
θεοῖς, ὡς πού ἐκεῖνος ἔφη, παρὰ
δὲ ἀνδρὶ σοφῷ ἀμπλακῶν τιμὰν
πρὸς ἀνθρώπων ἀμείψω. δέδοικα
γὰρ μὴ ἔδὲ ὅσον ἤ μόνον ἐμὲ τῶν
ὀμιλητῶν σιωπᾶν, καὶ μὴ τὰ ἀλη-
θῆ περὶ αὐτοῦ κατὰ δυνάμιν ἰσο-
ρεῖν, καὶ τοι πρὸ τῶν ἄλλων ἴσως το
ὀφείλοντα φημίεσθαι, τάχα δὲ
ἔδὲ τὴν παρὰ τῶν ἀνθρώπων τι-
μὴν ἀμείψω. οὐ γὰρ πάντως οἰ-
κίσονται με τὴν αὐθάδειαν εὐλα-
βέμενον, δι' ἀργίαν δέ τινα τῆς δι-
ανοίας, ἢ καὶ τι ἄλλο δεινότερον
τῆς ψυχῆς νόσημα, ἀπολιμπάνεσθαι
τοῦ προκειμένου σκοποῦ. ἐκ τῶν
πάντων χαλεπῶς πάντως
ἐμαυτὸν ἔδοκίμασα, εἰς τὸ συγγρά-
φειν ἔνια τῶν τοῦ φιλοσόφου, μυ-
ρίων ὄσων ἐν τῷ βίῳ πλεονεκτή-
ματων, καὶ ὅλως τῶν περὶ αὐ-
τὸν ἀληθῶς ἰσορημένων. ἀρξομαι
δὲ τοῦ λόγου, οὐτὸν εἰωθότα
τρόπον τοῖς λογιγραφαῖς, τοῖς κα-
τὰ κεφάλαια τὸν λόγον ἐν τάξει
μεθοδεύουσιν. ἀλλὰ τὴν εὐδαιμο-
νίαν τῆ μαχαρίου ἀνδρός, κρηπί-
δα οἶμαι προπεδεσάτην τῷ λό-
γῳ ἴησομαι. καὶ γὰρ οἶμαι αὐ-

forjan descendum.

τὸν εὐδαιμονέστατον γεγονέναι ἀν-
 θρώπων τῶν ἐν μακρῷ τῷ ἔμψρο-
 δειν χρόνῳ τεθρυχημένων· οὐχ ἁλὰ
 μόνην λέξο τὴν τῶν σοφῶν εὐδαι-
 5 μονίαν, εἰ καὶ τὰ μάλιστα ταύτην δι-
 αφερόντως ἐκέκτητο· οὐδ' ὡς αὐ-
 τῷ τὰ τῆς ἀρετῆς εἶχεν, ἀνίστασθαι *non est leg. — κκ*
 πρὸς εὐζωίαν· οὐδ' αὖ πάλιν τὴν *scilicet εὐδαιμονίαν*
 πρὸς τῶν ποικίλων ὑμνημένην εὐ- *† addendum videtur,*
 10 ποτμίαν, εἰ καὶ αὐτὴ πάλιν ἐκ τύ-
 χης αὐτῷ εὐπαρεσκευάσο εἰ πέρ-
 τῳ ἄλλῳ ἀνθρώπων· κεκορήγκτο
 γὰρ ἀφρόνως ἅπανσι τοῖς ἔξωθεν
 λεγομένοις ἀγαθοῖς· τελείαν δὲ τι-
 15 να βέλομαι, καὶ πάντῃ ἀνελλιπῆ
 ἐξ ἀμφοτέρων ἐκείνων εὐδαιμονί-
 αν σωεσώθαι εἰπεῖν.

πρῶτον δὲ οὕτω κατὰ γένη διελο-
 20 μενοι τὰς ἀρετὰς, εἰς τε φυσικὰς,
 καὶ ἠθικὰς, καὶ πολιτικὰς, καὶ ἐπι- *† addendum, εἰς*
 τὰς ὑπὲρ ταύτας καρτερικὰς τε
 καὶ θεωρητικὰς, καὶ τὰς ἔτι δὲ
 καλεσμένας θεουργικὰς· τὰς δὲ ἐπι-
 ἀνωτέρω τῶν σιωπήσαντες, ὡς
 25 καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἤδη τελευτήσας,
 ἀπὸ τῶν φυσικωτέρων τὴν ἀρχὴν
 ποικιλόμεθα, αἵτινες ἐκ γενετῆς
 τοῖς ἔχουσι συμφύτως ὑπάρχουσι· καὶ
 τῷ ὑμνουμένῳ δὲ παρ' ἡμῶν ἀν-
 30 δρὶ μακαρίῳ, ἐκ τῆς πρώτης γενέ-
 σεως συγγενεῖς ἦσαν ἅπαντα· ὧν
 τὰ ἕχνη καὶ ἐν τῷ τελευταίῳ καὶ

non est leg. — κκ
scilicet εὐδαιμονίαν
† addendum videtur,
κατὰ

for an mel. πρώτη
uti sequitur, δεύτερα

ὅς ρεώδει αὐτοῦ περιβλήματι ἐναρ-
γῶς διεφαίνεται. **πρῶτον**, εὐ-
αιαδικία μὲν τις ὑπεραίρεται, ἢ
δὴ φρόνησιν σωματικὴν ἐπονομάζουσι
καὶ μάλιστὰ τῶν τιμιωτάτων αἰαδικί- 5
σεων, ὄψεως καὶ ἀκοῆς, αἱ δὴ καὶ
πρὸς φιλοσοφίαν, καὶ τὸ εὖ εἶναι, πα-
ραθεῶν τοῖς ἀνθρώποις δεδώρηται.
τῆτω δὲ καὶ παρὰ πάντα τὸν βίον
ἀσινεῖς αὐτὰ διέμεναν. **δευ-** 30
τέρα δὲ ἰσχυρὸς σωματικῆ ἀπαθῆς
μὲν ὑπὸ χειμῶνων, καὶ καμάτων,
ἄτρωτος δὲ καὶ ὑπὸ τῆς μοχθηρίας
καὶ ἡμελημένης διαίτης, καὶ πόνων
ἐκείνων, οὐς νύκτωρ τε καὶ μερῆ 35
μέραν ἔξήντηται, εὐχόμενος καὶ τὰ
δύγματα ἀνεγίπλων, καὶ συγγραμμάτων
καὶ τοῖς ἐταίροις συγγεγόμενος, καὶ
ἔχασον οὕτως ἐντόνως διαπραττό-
μενος, ὡς αὐτὸ ἐκείνο μόνον ἐπίλη- 20
δεύων. τὴν δὲ τοιαύτην δυνάμιν
εἰχότως ἂν τις ἀνδρείαν σωματικὴν
προσαγορεύσειεν. **τρίτη** δὲ αὐ-
τῷ ὑπῆρξεν ἀρετὴ σώματος, ἢ κα-
τὰ τὴν σωφροσύνην τεταγμένη. 25
ἢ δὴ περὶ τὸ κάλλος τὸ σωματι-
κὸν θεωρεῖν ἀξίῃσι. καὶ τῆτω εὐ-
λόγως. καθάπερ γὰρ ἐκείνη ἐν συμ-
φωνίᾳ καὶ ὁμολογίᾳ θεωρεῖται τῶν
τῆς ψυχῆς δυνάμεων, ὅτω καὶ τὸ 30
ἐν σώματι κάλλος ἐν συμμετρίᾳ
τινὶ ὁρᾶται τῶν ὀργανικῶν αὐτοῦ.

† ἢ τις τῆ ἀνδρεία ἀ-
ναγορεῖ, sed hoc
sequitur v. 22.

Hunc locum a v. 10
ad v. 16. citat Thomas
Gatakerus Annotati-
onibus in M. Antoninū
p. 181. fine. Marinus
in Proclo cap. 3. quem
locum frustra solici-
tat Heraldus in Lam-
bl. cap. 4.

μορίων. ἰδεῖν δὲ ἦν σφόδρα ἐρά-
 σμιος. καὶ γὰρ οὐ μόνον αὐτῶ τὰ τῆς
 συμμετρίας εὖ εἶχεν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τὸ
 ἀπὸ τῆς ψυχῆς ἐπανθοῦ τῶ σώματι
 5 οἷον ἐφ' ὡς ζωτικόν, θαυμάσιον ὅσον
 ἀπέστρωθε, καὶ οὐ πάνυ φράσαι τῶ
 λόγῳ δυνατόν. οὕτω δὲ ἦν χαλὸς ἰ-
 δεῖν, ὡς τε μηδένα τῶν γραφῶν ἐ-
 φικέσθαι αὐτοῦ τῆς ὁμοιότητος. τὰ
 10 σὰς δὲ τὰς φερομένας αὐτοῦ εἰχό-
 νας, καὶ περ καὶ αὐτὰς παρὰ χάλας ἔ-
 σασ, ὁμῶς ἐτι λείπεσθαι ποχῶ εἰς
 μίμησιν τῆς τοῦ εἶδους ἀληθείας.
 τετάρτην δὲ τὴν υἰείαν βύλοντας
 15 μὲν ἀναλογεῖν τῆ ἐν ψυχῇ δικαιο-
 σιών, καὶ εἶναι δικαιοσύνην τινα
 καὶ ταύτην ἐν σώματι, ὡς ἐκείνην
 ἐν ψυχῇ. ἡ γὰρ ἀσασίας τὰ μό-
 ρια τῆς ψυχῆς ἀπερραζομένη, οὐκ
 20 ἄλλῃ τίς ἐστὶν ἕξις, ἢ δικαιοσύνη.
 καὶ ἡ ἐξ ἀτάκτων δὲ τῶν σωματι-
 κῶν στοιχείων, τεταγμένα αὐτὰ καὶ
 προσήγορα ἀλλήλοις ἀποτελεῖσθαι,
 υἰεία καὶ πρὸς τῶν ἀσκητικῶν δῶν
 25 ἐπονομάζεται. καὶ αὐτὴ δὲ οὕτω
 χαλῶς ἐκ παρράνων αὐτῶ δεδη-
 μιούργητο, ὡς τε καὶ ἔχον αὐτὸν εἰ-
 πεῖν, ὅσακις εἰς νόσον ὑπαρθεῖν τὸ
 σῶμα, ὡς δις μόνον ἢ καὶ τρις ἐν
 30 μακρῶ βίῳ, καὶ ἔτεστιν ὅλοις πέντε
 καὶ ἑβδομήκοντα. τεκμήριον δὲ τῆ
 του ἰχάνον, ὡ καὶ αὐτὸς ἐπέσκησα

Editus, γραφῶν.
 quomodo μηδεμίαν
 quomodo precedere
 deberet.
 mallem, τε

† forsan excidit, ἐ-
 σωτηθέντα,

for. mel. παρέ-

ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτοῦ νόσῳ, τὸ μὴ
δὲ πάννυ αὐτὸν διαγινώσκειν, ὁποῖα
ποτε ἦν τὰ προσπίπτοντα τῷ σώματι
πῶσιν, διὰ τὴν πολλὴν αὐτῶν ἀπει-
ρίαν. καὶ ταῦτα μὲν εἰ καὶ σω-
ματικά ἐστὶ τὰ πλεονεκτήματα, ἀλ-
λά πρόσδεσμα ἴσως ἂν τις καλέσει-
εν τῶν τῆς τελείας ἀρετῆς διακε-
κριμένων εἰδῶν.

Τὰ δὲ γε περὶ τὴν ψυχὴν πρῶτα, 10
καὶ αὐτοφυῶς, καὶ ἀδιδάκτως συμφύ-
τα αὐτῷ, καὶ ταῦτα μέρη τῆς ἀρετῆς
σαυμάσειεν ἂν τις ὡς ταῦτα ἐκεί-
νω ἐτύγχανεν ὄντα, ὅσα τῶν
σοιχεῖα εἶναι βέλεται τῆς φιλοσό- 35
φου φύσεως. καὶ γὰρ μνήμων ἦν καὶ
εὐμαθής, καὶ μεγαλοπρεπής, καὶ εὐ-
χαρής, φίλος τε καὶ συγγενῆς ἀλη-
θείας, δικαιοσύνης, ἀνδρίας, σωφρο-
σύνης. οὐδ' αὖ γὰρ, ἔχων εἶναι, ψεύδο- 20
δος προσήκατο, ἀλλὰ πάννυ μὲν ἐ-
μίση, τὴν δὲ ἀψεύδειαν καὶ ἀληθει-
αν ἐσεργεν. ἔδει δὲ ἄρα τὸν μέλ-
λοντα τῆς τοῦ ὄντος ἀληθείας ἐφα-
πτεῖσθαι, εὐθύς ἐκ νέου ὅτι μάλιστα 25
ταύτης ὀρέγεσθαι. ἀλήθεια γὰρ
πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγεῖται.
πάντων δὲ ἀνθρώποις. ὅτι δὲ καὶ πρὸς
τάς μὲν σωματικὰς ἡδονὰς ὑπερηφά-
νος εἶχεν, σωφροσύνης δὲ ἦν φίλος 30
ὅτι μάλιστα, ἱκανὴ οἶμα καὶ μόνη πα-
ραστῆσαι ἢ πρὸς τὰ μαθήματα αὐτοῦ,
καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον εἶδος, σφοδρῶ-

editus ἐκεῖνα, ut
puto, male. aut, 18-
τω ἐκεῖνα

τέρα ἔφροσις τε καὶ ῥοπή· αἱ δὲ τὴν
 μὲν ζωώδη καὶ φορτικὴν ἡδονὴν ἔδδ'
 ἐπὶ ἐνέειναι τὴν ἀρετὴν συλλογῆσι·
 τὴν δὲ τῆς ψυχῆς αὐτὴν κατ' αὐτὴν
 5 εὐφροσύνην ἐμποιεῖν διόπαντας. φι-
 λοσοφίας δὲ οὐδὲ ἐστὶν εἰπεῖν ὅ-
 σον ἀφεισθήκει· ὅς γε καὶ τῶν παλέ-
 ρων, καὶ τοιούτων διαφερόντων,
 τῆς οὐσίας ἐκ παιδῶν ὀλιγώρει, δια-
 30 τὸν περὶ φιλοσοφίαν πολλῶν ἔρωτα.
 ἐντεύχεν δὲ καὶ πρὸς ἀνελευθερίαν,
 καὶ τὴν λεγομένην μικρολογίαν, ἀλλ'
 λοτριώτατα διέκειτο· ἅτε τοῦ ὄλκ'
 καὶ παντός ὀρεζόμενος, γαίῃ τε καὶ
 35 ἀνθρωπίνου· ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης
 διανοίας μεγαλοπρεπῆς γενόμενος,
 οὐδὲν ᾔφετο εἶναι τὸν ἀνθρώπινον
 βίον· οὐδὲ τὸν θάνατον, ὡς περ
 ἕτεροι, δευρόν τι εἶναι ὑπελάμβρα-
 40 νεν· πρὸς ἅπαντα δὲ, τὰ δοκῆναι
 τοῖς ἄλλοις εἶναι φοβερά, ἀδεῶς
 εἶχεν, ἐκ μόνης τῆς φυσικῆς ταύ-
 τῆς ἐπιτηδειότητος, ἢν ἔκ ἄλλην
 τινὰ ἀρετὴν, ἀνδρείαν δὲ μόνην
 45 προσήκει καλεῖν· ἐκ δὲ τῶν αὐ-
 τῶν δήλον ἦδη πᾶσι καὶ παντί, καὶ τῶ
 μὴ περραθέντι τῆς ἐκείνης εὐφροσύνης,
 ὡς εὐθὺς ἐκ νέου διαμοσύνην τε ἢ
 γάπα, καὶ δίχαιος ἦν, καὶ ἡμέρος, καὶ
 50 ἔδαμῶς δυσκοινώηκτος, ἢ δυσῆμ-
 βολος, ἢ ὄλως ἀδίκος· ἐπεὶ περ κρ-
 σμιος καὶ οὐ φιλοσημάτος, ἔδδ'

γνο. κατ' ἀρετὴν. vice
 pag. II. v. 7.

ω

ἀνελεύθερος, ἔδε ἀλαζών, ἢ δειλὸς ἢ
 μὴν ἐφάνη τὴν φύσιν. τὸ δὲ δὴ εὐμα-
 ρὲς αὐτοῦ καὶ γόνιμον τῆς ψυχῆς, μὴ
 φοβ. ἐν ταῖς καὶ καὶ περὶ τὸν ἢ ἐγκαταχέγειν, καὶ μά-
 λιστα πρὸς τὰς ἰδόντας, ἢ καὶ ἀκν- 5
 σαντας, ὅσων μὲν ἐγκύμων ἐγένετο
 παγκάλων μαθημάτων, ὅσα δὲ αὐτὸς
 ἀπέτεκε, καὶ εἰς φῶς τοῖς ἀνθρώποις
 ἐξέδωκε. καὶ ὅτι μόνος ἔτος ἔδεν τῆ
 πώματος τῆς λήθης ἐδοχε πεπωκέναι. 20
 μνημονικὴν δὲ ἔχων διώκειν ἡδαικῆ
 ἐδουχέραιεν, οὐδὲ τῶν ἐπιλανθα-
 νομένων πάθος ὑπέμενεν. ἑαυτὸν ὅ
 ἀπεδέχετο ὡς καθεκτικῶς ἔχοντα
 τῶν μαθημάτων. καὶ τὴν περὶ τῶν 35
 τα πρᾶξι μόνην ἠσπάζετο. κόρ-
 ρω δὲ ἦν καὶ τῆς ἀμύσου καὶ τραχυ-
 τέρας φύσεως. συγγενῶς δὲ εἶχε πρὸς
 τὰ ἀμείνω. καὶ γὰρ διὰ τὸ ἐν ταῖς
 κριναῖς σιωποῖαι, καὶ ταῖς ἱεραῖς 20
 αὐτοῦ ἐστάσεσι, καὶ ταῖς ἄλλαις δὲ
 πράξεσιν, ἀσεῖόν τε καὶ εὐχαρι, καὶ
 ταῦτα δὲ οὐκ ἔξω τοῦ σεμνοῦ, τῆς
 σιωπῆς αἰεὶ ἐπύγετο, καὶ εὐθυμο-
 τέρας ἀπέτεκε. 25
 Τούτοις δὴ ἅπασι, καὶ ταῖς ἄλλοις φυ-
 σικοῖς ἀγαθοῖς ἐξ ἀρχῆς αὐτὸν συμ-
 πεφυκῶτα, τίθει μὲν μαρκεῖα μή-
 τηρ, πατρικίῳ κατὰ νόμον σιωασμο-
 ἀείθῃ. λύκιοι δὲ οὗτοι ἀμφω, γίνεσι 30
 τε καὶ ἀρετῇ ὑπερφέρουτες. ὑποδέ-
 χεται δὲ αὐτὸν, καὶ οἶονε μαγεύεσθαι

ΑΤΟ

ἡγε, ἀπεδείξατο
 ἢ ἀπεδέχθη ἢ
 sequitur, ἢ παύσει.

ὁ τοῦ Βυζαντίου πολιοῦχος· ἡ τις τὸ
 5 τε μὲν αὐτῷ τοῦ εἶναι γέροντα αἴτια,
 τεχθέντι κατὰ τὴν αὐτῆς πόλιν· ἡ δὲ
 10 νῶ δὲ ὑπερον καὶ τοῦ καλῶς εἶναι προῦ-
 15 γοῦ (αὐτοῦ, ἡνίκα εἰς παῖδας ἦδη καὶ με-
 20 ρακίσκως ἐτέλει· αὐτὴ γὰρ αὐτῷ ὁ-
 25 γαρ φαινομένη, ἐπὶ φιλοσοφίαν πα-
 30 ρεχάλει· ὅθεν οἶμαι αὐτῷ σωέβη
 καὶ πολλὴ οἰκειότης περὶ τὴν θεόν, ὡς
 35 τε καὶ ἑξαιρέτως τὰ ταύτης ὀργιάζειν,
 καὶ εἰρηστικώτερον αὐτῆς τὰς θε-
 40 σκίους μετένειαι· ἄγνοσι δὲ αὐτὸν τέ-
 45 ως οἱ πατέρες τεχθέντα εἰς τὴν ἐσού-
 50 τῶν πατρίδα, τὴν ἱερὰν Ἰὸ ἀπόλλωνος
 55 ἑσάνθηον· καὶ ταύτην κατὰ θεῖόν τινα
 60 κληῖρον πατρίδα αὐτοῦ γενομένην· ἔ-
 65 δεε γὰρ οἶμαι τὸν μέλλοντα πασσὼν ἐ-
 70 πισημῶν ἡγεῖσθαι, ὑπὸ τῷ μεσοκνέ-
 75 τη θεῷ, τροφῆς τε καὶ παιδείας μετα-
 80 λαγγάνειν· ἔνθα δὲ τοῖς καλλίστοις
 85 ἡγεσι παιδαγωγούμενος τὰς ἡλικίας
 90 ἀρετὰς ἐπεκτήσατο· προσεηζόμενος
 95 φιλεῖν τε ἅ δέε προάττειν, καὶ ἀπο-
 100 στρέφειν τὰ μὴ τοιαῦτα· τῆνικαῦ-
 105 τα δὲ σαφῶς καὶ τὸ θεοφιλεῖς, συγχεῖν
 110 πολὺ ἔχων ἐδέειχθη· κάμνοντος γὰρ
 115 αὐτῷ ποτε τοῦ σώματος ὑπὸ νόσῳ,
 120 καὶ χαλεπῶς ἦδη καὶ ἀνιάτως διακει-
 125 μένης, παρέστη τῇ κλίνῃ ὑπερφαινό-
 130 μενος παῖς, ὃς ἐδόκει νέος ἡμιδὴ
 135 καὶ ὠρεῖος ἰδεῖν· εἰχάου δ' ἦν αὐτὸν
 140 εἶναι τὸν τελεσφόρον καὶ πρῶτον τὸ

plane senb. n. urbis
 Byzantii praeses Mi-
 nerva.

T. primo addendum, κατὰ

parentes

alteram patriam;
 nisi forsan, αὐτοῦ.

Edictus adē. for-
 οια δέε

parenthesin editus non
habet. potest colis notari
interiectio, uti illa quae
sequitur.

εις γραμματικῶν, ut
paulo post.

Editus male, λόγον. Vi-
de Suidam in Λεωνῶς.

scil. ὁ πρόχλος

ὄνομα εἶπεν (εἰπὼν δὲ ὁμῶς ὅς τις
εἶη, καὶ τὸ ὄνομα ἐπιφθεγγάμενος) καὶ
τῆς κεφαλῆς ἐφαιψάμενος. αὐτοῦ γὰρ
που καὶ εἰσήκει τῶ προσκεφαλαίῳ ἐπ-
αναπαυόμενος. ὑγίη ἐξάφνης ἐκ κά- 5
μνοῦλος ἀπετέλεσε. καὶ οὕτως ἀφα-
νὴς αὐτῶ ἐγένετο. τῆτο μὲν ἔτω θεῖ-
ον τότε καὶ θεοφιλεῖ τῶ μερακίῳ ὑ-
πήρχθη. ἐπ' ὀλίγον δὲ ἐν λυκία Φοι-
λίῃς γραμματικῶν, ἀπῆρεν εἰς τὴν 10
πρὸς αἰγύπτῳ ἀλεξάνδρειαν, ἐπαρ-
όμενος ἥδη καὶ τὰ τῆς περὶ τὸ ἦθος ἀ-
ρετῆς ιδιόμορτα. οἷς δὲ καὶ ἴδus ἐκεῖ-
σε διδασκαλὸς εἶχε. Λεωνῶς γὰρ
ὁ σοφιστῆς, Ἰσαυρὸς οἶμα τὸ γένος, 15
καὶ εὐδοκιμῶν ἐν τῶ πλῆθει τῶν ἐν
ἀλεξάνδρειᾳ ὁμοτέγγων, οὐ μόνον
αὐτῶ λόγων τῶν ἐαυτῶ ἐχθινώκη-
σεν, ἀλλὰ καὶ σκυόικον ἔχθη ἡξίς,
καὶ στυδαιτάδας γυναικί καὶ τέ- 20
κνοῖς παρεσκεύασεν, οἷα παῖδα αὐ-
τῶ γνήσιον καὶ τῆτον γενόμενον.
γνώριμον δὲ αὐτὸν ἐποίησεν καὶ τοῖς
ταῖς ἡνίας ἔχουσι τῆς αἰγύπτῳ. οἱ δὲ
καὶ αὐτοὶ ἀγαθέντες τοῦ νέου τὴν 25
φυσικὴν ὀξύτητα, καὶ τὴν τοῦ ἠθους
καλοκαρδίαν, ἐν τοῖς φιλάτοις ἐ-
τατίον. ἐφοίτησε δὲ καὶ εἰς γραμ-
ματικῶν ὠρίωνος, ὅς ἦν ἐκ τῶ παρ'
αἰγυπτίοις ἱερατικῶν γένους καταρ- 30
μένος. καὶ μετρίως τὰ τῆς τέχνης
ἐπεσκεμμένος, ἔτῳ ὥς τε καὶ συλ-

γραμμάτια ἐαυτῷ ἴδια ἐκπονῆσαι,
 καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν χροσισμα κατα-
 λιπεῖν· ἐπλησίασε δὲ καὶ ῥωμαϊκῶν
 διδασκαλείων διατριβαῖς, καὶ ἐν ὀλί-
 γῳ χρόνῳ πολλὴν ἐπίδοσιν καὶ περι-
 τῆς τοιούτοις ἔσχε λόγους. καὶ γὰρ ἤ-
 γετο τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τῷ πατρὸς ἐ-
 πιτήδευμα, ἐφ' ᾧ δὴ ἐκεῖνος σφόδρα
 ὀνομαστὸς ἐγεθόνη, τὴν δικανικὴν
 ἐν τῇ βασιλείᾳ πόλει δεόντως μετὰ
 χειριζόμενος. μάλιστα δὲ ἐδόκει νέος
 ὧν χαίρειν τότε ῥητορικῆ, ἀγευστος
 ἐπὶ ὧν λόγων φιλοσόφων. καὶ πάντων
 ἠνδοκίμει ἐπ' αὐτῆ, καὶ θάυμα ἐ-
 αὐτῷ πολὺ παρέχε, τοῖς τε συμφοιτῶ-
 σιν ἐταίροις, καὶ αὐτοῖς τοῖς διδασκά-
 λοις, ἐπὶ τε τῷ καλῶς λέγειν, καὶ
 ἐπὶ τῷ ῥαδίως ἐκμανθάνειν, καὶ ἐπὶ
 τῷ διδασκᾶλον μάλλον ἢ μαθητὸν ἔ-
 ξιν καὶ μελέτην ἔχειν. ἐπὶ δὲ φοι-
 τῶντα αὐτὸν λεωνᾶς ὁ σοφιστὴς, σὺ
 ἐκδημεῖν ἐαυτῷ παρασκευάζει
 τὴν ἐπὶ τῷ βυζάντιον ἀποδημίαν,
 ἣν καὶ αὐτὸς ἐποιεῖτο φίλῳ χαριζό-
 μενος θεοδώρῳ, τῷ τῆς ἀλεξανδρεί-
 ας τότε ἀρχοντι, ἀνδρὶ ἀσείῳ, καὶ
 μεγαλοπρεπεῖ, καὶ φιλοσοφίας ἐρα-
 σῆ. ὁ δὲ, καὶ νέος ὧν, προθυμότερον
 εἶπετο τῷ διδασκᾶλῳ, ἵνα μὴ αὐτῷ
 τὰ τῶν λόγων παραποδίζοιτο. τὸ δὲ
 ἀκρίβεστερον εἰπεῖν, τὴν τῆς αὐτοῦ
 ἀγαθῆ ἐπανήγεν αὐτῆς ἐπὶ τὴν τῆς

μετ' αὐτὸν alias.

ἀθηναίων. Ἰβν Βαρίν
παλιῶρον

γενέσεως αἰτίαν. τότε γὰρ αὐτὸν ἐλ-
θόντα προὔτρεψεν ἡ θεὸς εἰς φιλοσοφί-
αν ἰδεῖν, καὶ τὰς ἀθηναίσι διαλεξίβας. ἔ-
πανελθὼν δὲ πρότερον εἰς ἀλεξάνδρει-
αν, καὶ ῥητορικῆ καὶ τοῖς ἄλλοις, περὶ ἅ 5
πρώην ἐσπούδαζε, χαίρειν εἰπὼν, τὰς
τῶν ἐκεῖ φιλοσόφων μετεδίωκε σιω-
ποίας. καὶ φοιτᾷ μὲν ἐπὶ ἀριστοτελι-
κοῖς, παρ' Ὀλυμπιόδωρον τὸν φιλόσοπον,
οὗ κλέος εὐρύ. ἐπὶ δὲ μαθήμασιν, ἢ 30
ῥῶνι ἐπέτρεψεν ἑαυτὸν, ἀνδρὶ θεοσε-
βεῖ, καὶ τελείαν παρασκευὴν ἐσχολή-
τι τῶν κατὰ παιδείαν ὁδῶν. τοσούτοι
δὲ καὶ οὗτοι οἱ ἄνδρες τὸ ἦθος τῶ μείρα
κίνα ἠγάθησαν, ὥστε τὸν μὲν Ὀλυμπι- 35
όδωρον θυγάτριον ἔχοντα, ἠγμένον καὶ
αὐτὸ φιλόσοφος, βουληθῆναι αὐτῷ
κατεγλυκῆσαι. τὸν δὲ ἠρώνα θαρρῆσαι
αὐτῷ τὸν τρόπον ἅπαντα τῆς ἑαυτοῦ
θεοσεβείας, καὶ ὁμοέσιον συνεχῶς 20
ποιεῖσθαι. Ὀλυμπιόδωρου δὲ ἀκροώ-
μενος, ἄνδρος διωαλοῦ λέγειν, καὶ δια-
τήν περὶ τῆτο εὐκολίαν καὶ ἐντρέχειαν
ὀλίγαι τῶν ἀκρόντων ὄντος ἐφικτοῦ, ἐξ-
ιωὶν αὐτὸς μετὰ τὴν σιωπσίαν, ἅπαντα 25
πρὸς τῆς ἐταίρου τα τῶν πρῶξέων
ἀπεμνημόνευεν ἐπ' αὐτῶν λέξεων, πλεῖ-
στα ὄντα, ὡς μοί τις εἶπε τῶν συμφοίτη-
τῶν, οὐλπιανὸς ὁ γαλαῖος, ἀνήρ καὶ ἴστος
τὴν ζωὴν ἱκανῶς φιλοσοφίας. καὶ αὐ. 30
τὰ δὲ τὰ ἀριστοτέλης λογικὰ συγγραμ-
ματα ῥᾶσα ἐξεμάνθανεν, καὶ τοὶ χα-
λεπα ὄντα τοῖς ἐντυγχάνουσι, καὶ πρὸς

μόνην ψιλὴν ἀνάγνωσιν . τέτοις ἐν ἐν
 ἀλεξανδρείᾳ σχολάσας, καὶ χαρῶσον
 αὐτοὶ διουάμεως εἶχον, τῆς σωφροσύνης
 αὐτῶν ἀπονάμενος, ἐπειδὴ ἐν τῇ σω-
 5 ἀναγνώσει τινὸς ἔδοξεν αὐτῷ ἔχειν
 ἀξίως τῆς τοῦ φιλοσόφου διανοίας
 φέρεσθαι ἐν ταῖς ἐξηγήσεσιν, ὑπεριδὼν
 ἐκείνων τῶν διδασκαλείων, ἅμα δὲ καὶ
 μεμνημένος τῆς ἐν τῷ βυζαντίῳ θείας
 30 ὄψεως καὶ παρακελεύσεως, ἐπὶ ταῖς ἀ-
 θήνας ἀνήγετο σωφροσύνην τιμὴν πάν-
 των τῶν λογίων, καὶ τῶν φιλοσοφίας ἐ-
 φόρων, θεῶν τε καὶ δαιμόνων ἀγαθῶν.
 ἵνα γὰρ ἀνόθευτος ἔτι καὶ εἰλικρινῆς
 35 σώζηται ἡ πλάτωνος διαδοχὴ, ἄλλοι
 αὐτὸν οἱ θεοὶ πρὸς τὴν τῆς φιλοσοφί-
 ας ἔφορον, ὡς ἐναρξῶς ἐδήλωσε καὶ τὰ
 προοίμια αὐτοῦ τῆς ἐπιδημίας, καὶ οἱ
 γενόμενοι θεοὶ ὄντως σύμβολοι προμη-
 40 ζοσύνης αὐτῷ σαφῶς τὸν ἀπὸ τῆς πατρὸς
 κληρῶν, καὶ τὴν ἀνωθεν ἐσομένην ψή-
 φον τῆς διαδοχῆς. ὡς γὰρ εἰς τὸν περὶ αἰ-
 κατῆρε, καὶ τοῖς ἐν τῇ πόλει κατεμνησθῆ
 τῆτο, νικῆλαος, ὁ ὑπερον μὲν περιφανὴς
 45 ἐπὶ τῇ σοφιστικῇ γενόμενος, τὴν καὶ οὕτω
 δὲ σχολάζων τοῖς ἐν ἀθήναις διδασκαλοῖς,
 κατέβη εἰς τὸν λιμένα ὡς πρὸς γνώρι-
 μον, ὑποδεξόμενος τε αὐτὸν καὶ ξενα-
 γήσων ὡς πολίτην . γύκιος γὰρ καὶ ὁ ἵ-
 50 κλάος . ἦγεν οὖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πόλιν .
 ὁ δὲ ἐκ τῆς βαδίζεν ἕως ἡλέτο κατὰ
 τὴν ὁδόν . καὶ περὶ τὸ σωκρατεῖον,

forfan delendum. H. de pag. 17, 12.

Editus - was male.

ἀθηνῶν scil.

δίου, ἀπ' ἀπῶνος?

ἔγω εἶδω, ἔδ' ἀπικρῶς, ὅτι σωκράτης
αὐτοῦ πον ἐγίνοντο τιμαί, ἠέϊου δὲ τὸν
νικόλαον ἐπιμένειν τὲ αὐτοῦ βραχί,
καὶ κατέβησαι, ἅμα δὲ καὶ εἰ ἔχοι ποθὲν
ὑδρῶ αὐτῶ πορίσασθαι. καὶ γὰρ διήψα
πολλῶ, ὡς ἔλεγεν, χατείχεται. ὁ δὲ ἐ-
τοίμως αὐτῶ καὶ τῆτο, ἔκ ἀλλοθὲν
ποθὲν, ἐξ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου τοῦ ἱεροῦ
χωρίου ἐποίει φέρεσαι. οὐδὲ γὰρ πρό-
βῶ ἦν ἡ κηκὴ τῆς σωκράτης σήλης. 10
πίοντι δὲ αὐτῶ σύμβολον ὁ νικόλαος,
καὶ τότε πρῶτον ἐπισκῆσας εἶπεν, ὡς
τῶ σωκράτειῳ εἶκ ἐνιδρυθεῖς, καὶ πρῶ-
τον ἐκείθεν ἀπικρὸν ὑδρῶ πικρῶν. ὁ δὲ
ἐξανασας καὶ τερσοκωήσας, ἐπὶ τὴν 15
πόλιν ἐπορεύετο. ἀναβάντι δὲ αὐτῶ
καὶ εἰς τὴν ἄκρην, περιτυγχάνει ὁ θυ-
ρωρὸς πρὸς τῆ εἰσόδῳ, ἠδὲ τὰς κλείς
ἐπιτιθένας μέλλων τὰς θύρας, ὡς τε
καὶ εἶπεν πρὸς αὐτὸν, ἐπ' αὐτῶν δὲ 20
ἔρω τῶν τοῦ ἀνθρώπου ῥημάτων. ἀ-
ληθῶς εἰμὶ ἡλθες, ἔκλειον. καὶ τίς
ἂν ἐγένετο σύμβολος τῆτου σαφέ-
σερος, καὶ οὐδὲ πόλλητος, ἢ μελάμ-
ποδος, ἢ τῶν ὁμοίων, εἰς χρίσιν θεό- 25
μενος. ὑπερφραγήσας δὲ καὶ ταῦτα
τῶν ῥητορικῶν διατριβῶν, καὶ τοι πε-
ριμάχτος τοῖς ῥητορικοῖς γενόμενος,
ὡς δὲ καὶ ἐπ' αὐτὸ τῆτο ἠέκων, ἐντυγ-
χάνει πρῶτῳ τῶν φιλοσόφων συρι- 30
ανῶ τῶ φιλοξένου. παρῆν δὲ τῆ
σωσοῦτα καὶ λαχάρης, ἀνὴρ διακρο-

πόλιν νελ ποτε. non
recto πόλιν

delevem

undique a rhetoribus
infestaretur

Vide Suidam.

ρῆς μὲν γενομένος καὶ τῶν φιλοσόφων
 λόγων, καὶ συμφοιτηρῆς ἐν ταῖς ἀν-
 τὸν τῷ φιλοσόφῳ· ἐπὶ σοφιστικῇ δὲ το-
 σούτον ἐαυτῷ θάυμα ἐγείρας, ὅσον
 5 ὄμηρος ἐπὶ ποιητικῇ· παρῆν οὖν ὡς
 ἔφην καὶ οὗτος· χαίρος δὲ ἔτυχεν ὡν ὁ
 τῆς δεύλης ὀψίας· ἤδη γὰρ αὐτῶν δια-
 ληρομένων, ἐν δυσμοῖς μὲν ἥλιος ἐγι-
 γνετο, σελήνη δὲ ἀπὸ σιυάδου πρῶτον
 30 ἐφαίνετο· ἀποπέμπειν ἔν ἐπειρώντο,
 προσειπόντες τὸν ἕνον, ὡς νέον· ἵνα δὲ
 σχολὴν ἔχοιεν αὐτοὶ ἐφ' ἐαυτῶν προσ-
 κυνεῖν τὴν θεόν· ὁ δὲ ὀλίγον προελθὼν,
 καὶ θεατῆρος καὶ αὐτὸς ἐκ τῆ αὐτῆ οἴκη
 35 φαινομένην τὴν σελήνην, ὑποκλυόμε-
 νος αὐτόθι ἃ ἦν αὐτῷ ὑποδήματα,
 ὀρώων ἐκείνων τὴν θεὸν ἠσπάζετο·
 ἐν ταῦθα δὲ ὁ λαχάρης ἐκπλαγεὶς τῷ
 μερακίῳ τὴν παρῆκοσίαν, πρὸς τὸν φι-
 40 λόσοφον εἶπε συριανόν, τῆτο ἐκεῖνο
 τὸ πλάτωνι δαιμονίως εἰρημένον ἐπὶ
 τῶν μεγάλων φύσεων· οὗτος γὰρ ἔφη
 ἢ μέγα ἀγαθὸν εἶσαι, ἢ γε τῆτω ἐναντί-
 ον· καὶ τοιαῦτα μὲν, ὡς ὀλίγα ἐκ
 45 πολλῶν εἰπεῖν, ἐγένετο τῷ φιλοσόφῳ
 θεῶν τὰ σημεῖα, ἄρτι ἐπιδημήσαντι
 ταῖς ἀθήναις· παραλαβὼν δὲ αὐτὸν
 ὁ συριανός, προσάγει τῷ μεγάλῳ
 κλουτάρχῳ τῷ νεσορίου· ὁ δὲ νέον
 50 μὲν ἰδὼν, καὶ οὐδὲ ὄλον εἰχρόν ἔτος
 ἄγνοια, ἀκῆσας δὲ αὐτῷ τὴν αἴρεσιν,
 καὶ τὴν πολλὴν ἔφεσιν τῷ ἐν φιλοθ-

Edites perperam, 70'

φία βίου, σφόδρα ἤδη ἐπ' αὐτῷ· ὡς
τε καὶ ἑτοίμως ἐπιδόναι αὐτῷ τῶν φι-
λοσόφων διατριβῶν, καὶ ταῦτα κωλυ-
όμενος ὑπὸ τῆς ἡλικίας. μάλα γὰρ ἦν
ἤδη πρεσβύτης. ἀναγινώσκει ἐν πα-
ράτῳ, ἀριστοτέλης μὲν τὰ περὶ ψυ-
χῆς, πλάτωνος δὲ τὸν φαίδωνα. τῶν
τρεκε δὲ αὐτὸν ὁ μέγας καὶ ἀπογράφει
τὰ λεγόμενα, τῆ φιλοτιμίας τῶ νέου ὀρ-
γάνῳ ληθόμενος. καὶ φάσκων ὅτι συμ-
πληροθέντων αὐτῷ τῶν σχολίων, ἔσται
καὶ πρόκλη ὑπομνήματα, φερόμενα εἰς
τὸν φαίδωνα. καὶ ἄλλως δὲ ἔχειρε τῷ
νεανίσκῳ, πείραν αὐτῷ λαθῶν τῆς
πρὸς τὰ κῆρα ἐπιτηδείότητος, καὶ τέ-
κνον αὐτὸν σιωχῶς ἀπεχάλει, καὶ ὁ-
μοέσιον ἐποιεῖτο. καὶ ἐπειδὴ ἑώρα
αὐτὸν πρὸς τὴν ἀποκιν τῶν ἐμψύχων
καρτερικῶς ἔχοντα, παρεχάλε μὲν δὲ
τῶν πάντων ἀπέχεσθαι, ὅπως αὐτὸν καὶ
τὸ σῶμα ὑπκρετῶν ἔχοι ταῖς ψυχι-
καῖς ἐνεργείαις. τὰ αὐτὰ δὲ καὶ τῷ
φιλοσόφῳ συριανῷ περὶ τῆς διαίτης
τοῦ νέου παρεκελεύετο. ὁ δὲ πρὸς τὸν
πρεσβύτην ἔλεγεν, ὡς διεμνημόνευε
πρὸς ἡμᾶς ἡ θεία κεφαλή· ὅτι ἔασον
αὐτὸν μαθεῖν ὅσα βήλομα, ἐυχραῶς
διακτώμενον, καὶ τότε εἰδέλοι ἀπολά-
νη. ἔτω δὲ πάντων ἐκίδοντο αὐτῷ
οἱ διδάσκαλοι. δύο δὲ μόνα σχεδὸν
ἔτη ἐπέβίω αὐτῷ ἐπιδημήσαντι ὁ
πρεσβύτης, καὶ τελευτῶν τῷ διαδο-

ἐμψύχων φάσκει, αὐτὸν
παθεῖν. retinens ut
μαθεῖν.
(scil. ὁ θεός) ἀπολα-
νῶν.

χω συριανῶ τὸν νέον σωίση· οἷα καὶ
 τὸν ἔγνονον ἀρχιάδαν· ὁ δὲ παραλα-
 βὼν αὐτὸν, ἢ μόνον ἐπὶ περὶ τὰς λόγους
 μείζονως ὠφέλει, ἀλλὰ καὶ σῴοιχεν
 5 τοῦ λοιποῦ, καὶ τῷ φιλοσόφῳ βίη κοι-
 νωνὸν εἶχεν, τοιοῦτον αὐτὸν εὐρών,
 οἷον πάλαι ἐζήτει ἀχροατὴν ἔχον καὶ
 διάδοχον, δεκτικὸν ὄντα τῶν ἐκείνῳ
 παμπόλλων μαθημάτων καὶ θείων δο-
 10 γμάτων· ἐν ἔτεσι γοῦν ἕτε δύο ὁ-
 λοῖς, πάσας αὐτῷ τὰς ἀριστέλους
 σιωανέγγνω πραγματείας· λογικὰς,
 ἠθικὰς, πολιτικὰς, φυσικὰς, καὶ τὴν
 ὑπὲρ ταύτας θεολογικὴν ἐπιστήμην· ἀ-
 15 χθέντα δὲ διὰ τέτων ἰκανῶς, ὡς περ
 διὰ τῶν προτελείων, καὶ μικροῦν μυ-
 σθηρίων, εἰς τὴν πλάτωνος ἠγεν μουσα-
 γωγίαν, ἐν τῇ καὶ ἔχ ὑπὲρ βάθμιον
 πόδα, κατὰ τὸ λόγιον, τείνοντα· καὶ τὰς
 20 παρ' ἐκείνῳ θείας ὄντως τελετὰς ἐπο-
 πλεύειν ἐποίει, τοῖς τῆς ψυχῆς ἀνεπι-
 θολώτοις ὄμμασι, καὶ τῇ τοῦ νῦ ἀχράν-
 τω περιωπῇ· ὁ δὲ ἀγρύπνῳ τὴν ἀ-
 σκήσιν καὶ ἐπιμελείᾳ θρώμενος, νύκτωρ
 25 τε καὶ μεθ' ἡμέραν, καὶ τὰ λεγόμενα
 σιωπικῶς καὶ μετ' ἐπικρίσεως ἀπο-
 γραφόμενος, τοιοῦτον ἐν ἢ πολλῶ
 χρόνῳ ἐπεδίδεν, ὡς τε ὄγδοον καὶ
 εἰκοσὸν ἔτος ἄχρον, ἀλλὰ τε πολλα
 30 σιωέγραψε, καὶ τὰ εἰς τίμαϊον, γρα-
 φουρά ὄντως καὶ ἐπιστήμης γέμοντα
 ὑπομνήματα· ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης

scil. φιλοσόφους

editus junctim, ἢ περβα

ἀγωγῆς τὸ ἦθος ἐπὶ μᾶλλον ἐκρημνίτο
μετ' ἐπιστήμης τὰς ἀρετὰς ἀνεληφώς.
καὶ δὴ καὶ τὰς πολιτικὰς προσελάμβανεν,
ἔκ τε τῶν ἀριστοτέλους πολιτικῶν
συγγραμμάτων, καὶ τῶν παρὰ τῷ πλάτωνα
νόμων τε καὶ πολιτειῶν. ἵνα δὲ
μηδὲ ἐν τούτοις δοκῆ λόγος εἶναι μόνον,
ἔργου δὲ μηδενὸς ἀνὰ πλεοναί, ἐπειδὴ
πράττειν αὐτὸς ἐκωλύετο τὰ πολιτι-
κά, δια τὸ καὶ περὶ μείζονα ἡσυχάζει-
10 αδαί, ἀρχιάδαυ τὸν τοῖς θεοῖς φίλον,
ἐπὶ τούτῳ παρεκάλει, ἅμα τε ἐκείνον
διδάσκων, καὶ ὑψηλόμενος αὐτῷ τὰς
πολιτικὰς ἀρετὰς, καὶ τὰς μεθόδους. καὶ
ὡς περ οἱ τοῖς θεοῖσι παρεκκελευόμενοι,
15 ὅλης τε τῆς ἑαυτοῦ πόλεως προύστατος
κοινῆ προτροπόμενος, καὶ ἔχασον ἰδίᾳ
εὐεργετῆν κατὰ πᾶν εἶδος ἀρετῆς, δι-
αφερόντως δὲ τῆς δικαιοσύνης. καὶ ἔρ-
γῳ δὲ ζῆλόν τινα αὐτῷ ἐνέτιχεν, ἐ-
20 λευθεριότητα τὴν περὶ τὰ χρήματα,
καὶ μεγαλοπρέπειαν αὐτῷ ἐνδεικνύ-
μενος, τῷ δωρεῖσθαι ὅτε μὲν φίλοις,
ὅτε δὲ συγγενέσι, καὶ ἑταίροις, καὶ ἄλλοις,
καὶ κρείττονα ἑαυτὸν πάντι ἀποφαί-
25 νειν τῆς τῶν χρημάτων κλήσεως. καὶ
εἰς ἔργον δὲ δημόσιον ἔσμιχερ ἔλα-
ρίσατο. τελευτῶν δὲ, καὶ μετὰ ἀρχι-
ἀδαυ ταῖς πόλεσι καταλέλοιπε κλη-
30 ματα, παρὶδὲ τετῆ ἑαυτῷ καὶ ταῖς
ἀθήναις. τοιοῦτος δὲ ὁ φιλαλήτης ἀρ-
χιάδαυ οἰκοθέν τε, καὶ ἐκ τῆς τῆς φι-

φοι. ἀρχιάδου. αὐτὸς
μετὰ πρῶτον.
αὐτὸς μετὰ ταῦτα,
καὶ μετ' αὐτῶ ἀρχιά-
δας

λίας ἀπεδείχθη, ὡς καὶ τὰς ἐφ' ἡμῶν
 ἀνθρώπων, εἴ ποτε ἐξέλοιεν μνήμην
 αὐτῆ ποιείσθαι, ἢ ἄλλως ἢ τὸν εὐσε-
 βέστατον ἀρχιάδα ἐυφήμω τῷ σώμα-
 5 τι καλεῖν. καὶ αὐτὸς δὲ ἐνίστε ὁ φι-
 λόσοφος ἐφίπτετο πολιτικῶν/δυσλευ-
 μάτων, τοῖς χρινῆς ὑπερ τῆς πόλεως
 συλλόγῃς παραγιγνόμενος, καὶ γνώμας
 ἐμφρόνως εἰσηγόμενος, καὶ ἀρχαῖσιν
 10 ἐντυγχάνων ὑπερ δικαίων πραγμά-
 των. καὶ τῆς ἑ μόνον παρακαλῶν,
 τρόπον δὲ τινα προαναγκάζων τῆ φι-
 λосоφῷ πᾶρρησία, τὸ προσῆκον ἐχά-
 σοις ἀπονέμειν. χρινῆ δὲ πάλιν τῆς κο-
 15 σμιότητος τῶν ἀναγιγνωσκόντων ἐπε-
 μελεῖτο. καὶ σωφροσύνην ἐποίει πολι-
 τεύεσθαι, ἢ ψιλῶ λόγῳ διδάσκων,
 ἔργῳ δὲ μάλλον διὰ παντός ἔβίβ ε-
 πιτηδεύων. καὶ οἶονεὶ προλύπωμα σω-
 20 φροσύνης ἕτος τοῖς ἄλλοις γιγνόμενος.
 τὸ δὲ τῆς πολιτικῆς ἀνδρείας εἶδος,
 ἠεὶ ἀλλοιῶν ὄντως ἐπεδείξατο. ἐν ζῆλῳ
 γὰρ παρελθὼν καὶ τρικυμῖα πραγμά-
 των, καὶ πνευμάτων τυφωνείων ἀν-
 25 τιπνεονίων τῆ ἐν νόμῳ ζωῆ, ἐμβρι-
 θῶς οὗτος ἀνὴρ καὶ ἀσεμφῶς, εἰ καὶ πε-
 ρακινδυνευλικῶς, τὸν βίον διενήξατο.
 καὶ ποτε ἐν περιστάσει τινῶν γ' ὑπο
 30 γιγάντων ἐξεταθεὶς, ἀπῆρεν ὡς εἶ-
 χεν τῶν ἀθηνῶν, τῆ τῆ παλῆος περιφο-
 ρᾶ πειθόμενος, καὶ τὴν ἐπὶ τὴν ἀσί-
 αν ἐποιεῖτο πορείαν. καὶ ταύτην δὲ

editus, τοῖς

for. ἐνόμω

editus, γυπογ-

πρὸς ἀγαθὸν τοῦ μεγίστου . ἵνα γὰρ μηδέ
τῶν ἐκεῖ ἀρχαιοτέρων ἔτι σωζομένων
θεσμιῶν ἀμύκτος ἦ, πρόφασιν αὐτῷ τὸ
δαιμόνιον τῆς ἀποδημίας ταύτην ἐμα-
χρήνητο . αὐτὸς τε γὰρ τὰ παρ' ἐκεῖ-
νοῖς σαφῶς ἐπεγίνωσκεν, καὶ κείνοι,
εἴ τι ὑπὸ τῷ μακροῦ χρόνῳ παρεώρων
τῶν δρωμένων, ἐδιδάσκοντο, ὑψηλο-
μένου τῷ φιλοσόφῳ τὰ τῶν θεῶν ἐντε-
λέστερον . καὶ ταῦτα πάντα δρῶν, καὶ 20
κατὰ ταῦτα ζῶν, τοσούτον ἐλάμβανεν,
ὅσον ἔδ' οἱ πυθαγόρειοι, τὸ λάθε βιω-
σας παράγλημα τοῦ κατηγεμόνος
ἀσάλευτον φυλάττοντες . ἐνιαυτὸν
δὲ μόνον περὶ λυδίας διατρίψας, πάμπαν
εἰς τὰς ἀθήνας ἐπανήλθεν προνοίᾳ τῆς
φιλοσόφου θεῶν . οὕτω μὲν αὐτῷ καὶ
τὰ τῆς ἀνδρείας, φύσιν τε ἐξ ἀρχῆς
καὶ ἔχει, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστήμη, καὶ
τῷ τῆς αἰτίας λογισμῷ κατεδείκτο. 20
καὶ τρόπον δὲ ἄλλῳ τὴν πολιτικὴν ἔξιν
πρακτικῶς ἀπέφηνεν, τοῖς ἐν ταῖς δυ-
ναστείαις ἐπιστρέφων, καὶ ὅλας πόλεις
ἐκ τῶν εὖ ποιῶν . μάρτυρες δὲ μοι
τῷ λόγῳ οἱ εὖ πεπονθότες αἰθρωποι-
κῶ μὲν ἀθηναῖοι, αὐτῶν δὲ ἀργεῖοι, καὶ
ἄλλοι ἐξ ἄλλων ἐθνῶν . ἐντεύθεν δὲ
καὶ τὰ τῶν λογικῶν ἐπιτηδευμάτων
ἠύξησεν, αὐτὸς τε ἐπιχερῶν τοῖς με-
τιοῦσι, καὶ τῶν ἀρχόντας ἀπαιτῶν, 30
τηρέσειά τε καὶ τὰς ἑκάστῃ ἀξίαν ἀπο-
νέμειν ἐκάστω τιμῆς . καὶ ταῦτα δὲ

ἀθήνας

τ' ἄλλας

οὐκ ἀνεξετάσως ἐπρατίεν, ἔδδ' κεχαρι-
 σμένως· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐκείνους ὑπὲρ
 ὧν ἐσπύδαζεν, ἠνάγκαζεν ἐπιμελείαζ
 σιωτόνως τῶν οἰκείων ἐπιτηδευμά-
 5 τῶν, ἐρωτῶν καὶ βασανίζων ἕκαστα
 τῶν παρ' αὐτοῖς· ἰκανὸς γὰρ ἦν περὶ
 ἀπάντων κριτὴς· εἰ δέ τινα ῥαθυμότε-
 ρον περὶ τὸ εἰσὶν ἐπάγγελμα κῦρισκεν,
 ἐπετίμω σφοδρότερον· ὥς τε καὶ δο-
 10 κεῖν θυμοειδέσατος εἶναι, καὶ ἄλλαν φι-
 λότιμος, ἐκ τῆς θέλειν τε ἄμα καὶ δύ-
 νασθαι ἅπαντα κρίνειν ὀρθῶς· καὶ ἦν
 φιλότιμος; ἀλλὰ τῆς φιλοτιμίας, ὅχ-
 ῶς ἕτεροι, πάθει ἐχρήσατο· ἐφιλοτι-
 15 μείτο δὲ πρὸς μόνην ἀρετὴν καὶ τὸ ἀγα-
 θόν· τάχα δὲ ἔδδ' ἂν γένοιτό τι μέγα
 ἐν ἀνθρώποις ἄνευ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας.
 ἦν δὲ καὶ θυμοειδής, ἔδδ' ἴσθ' το
 ἀναγῶ· ἀλλ' ἄμα καὶ παρῶς· καὶ γὰρ
 20 ἐπαύετο ῥαδίως· καὶ ὁσράκεν περιτρο-
 φῆ, κήρινον ἀπεδείκνυ τὸν θυμόν· ἐν
 ταυτῶ γὰρ, ὡς εἰπεῖν, ἐπέκλητ' ἐν, καὶ
 ἐπὶ τὸ εὐεργετεῖν αὐτὸς ἐκείνους,
 καὶ ὑπὲρ αὐτῶν παρακαλεῖν τῆς ἀρ-
 25 γούνας, ὑπὸ συμπαθείας ἐφέρετο· εὖ
 δὲ ὅτι μοι καὶ τὸ τῆς συμπαθείας αὐτῆς
 ἴδιον ἐπὶ νοῦ ἦλθεν· τοσαύτην γὰρ
 οἶμαι ἐν μηδενὶ ἄλλῳ ἀνθρώπων ἴσθ' ἴ-
 ασαι· γάμων τὲ γὰρ ἢ παίδων ἔδδ' ὅ-
 30 τε πείραν λαβῶν, διὰ τὸ μηδὲ αὐτὸς
 ἐλέσθαι, καὶ τοὶ πορῶν προτεθέντων
 αὐτῶ γάμων, γένει τὲ καὶ πλάττω ὑ-

περὲς τῶν γυμνασίων ἀπάντων, ὡς ἔφη,
ἐλεύθερος γινόμενος, ἕτως ἐκίδετο τῶν
ἐταίρων καὶ φίλων ἀπάντων, καὶ τῶν ἰσ-
τοῖς προσκόντων, παίδων τε καὶ γυ-
ναικῶν, ὡς κοινός τις παῖς, καὶ αἴτιος
αὐτοῖς τῶ ἔϊναι γινόμενος. πανδο-
πῶς γὰρ καὶ τῶ βίου ἐκάστου ἐπεμελε-
το. εἰ δὲ ποτε τις τῶν γνωρίμων νό-
σῳ κατείχετο, πρῶτον μὲν ἴσος θεός
λιπαρῶς ἰκέτευεν ὑπερ' αὐτοῦ ἔργois 30
τὲ καὶ ὕμνοις. ἔπειτα τῶ κείμενοντι
παρῆν ἐπιμελέσασθαι, καὶ τὴν ἰατρὴν
συνῆγεν, ἐπείγων τὰ ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς
ἀμελητὴ πράττειν. καί τι καὶ αὐτός
ἐν τούτοις περιττότερον εἰσηγεῖτο. καὶ 15
πολλὰς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων
ἕτως ἐρρύθθητο. ὅσον δ' ἦν αὐτοῦ καὶ
τὸ περὶ τῆς ἐπιτηδειοτέρας τῶν οἰ-
κετῶν φιλόνητον, ἔνεστι τῶ βλο-
μένῳ καταμαθεῖν ἐκ τῆς διαθήκης τῆ 20
μακαρίου ἀνδρός. ἐκ πάντων δὲ μάχι-
στα τῶν γνωρίμων τὸν ἀρχιάδαν ἐφί-
λει, καὶ τῆς ἐκείνου γένει προσήκον-
τας. προσηγομένως μὲν, διὰ τὴν τῆ
φιλοσόφου πλουτάρχου διαδοχὴν τῆ 25
γένους. ἔπειτα δὲ καὶ διὰ τὴν πυθαγό-
ρειον φιλίαν, ἣν πρὸς τὸν ἀρχιάδαν
ἐσησάτο, συμφοιτητικῆς αὐτοῦ γινόμε-
νος αἶμα καὶ διδάσκαλος. τῶν γὰρ
δύο εἰδῶν καὶ σπανίως ἐν τοῖς ἀνω 30
ἰσορημένων φιλιῶν, ἢ ἰστων ἔδοξεν
εἶναι σπουδαιότερα. ὕδεν γὰρ ἦν

σοφ. ἠγελεν

ἀρχιάδας, ὃ μὴ πρόκλος βύλοιτο.
 ἔδ' ἔμπαλιν οὗτος, ὃ μὴ καὶ ἀρχιάδας.
 Ἦδη δὲ καὶ τοῖς περὶ τῆς πολιτικῆς
 αὐτῆς ἀρετῆς κεφαλαίοις, ἐλάττωσι ἔ-
 5 σι τῶν ἀληθῶν, πέρασ τὸ οἰκεῖον ἐ-
 πιθέντες, καὶ τῆ φιλίας ἐπισφραγι-
 σάμενοι, ἐπὶ τοῖς καρτερικαῖς μετί-
 ωμεν, ἑτέρας ἔχουσ παρατὰς πολι-
 τικῆς. εἰ γὰρ δὴ καὶ ταύταις ἔργον
 10 ὑπόκειται, τὸ καθαίρειν πῆ τὴν ψυχὴν,
 καὶ παρασκευάζειν καρδίαν οἷόν τε ἀ-
 σκέτως προνοεῖν τῶν ἀνθρωπίνων, ἵνα
 καὶ τὴν ὁμοίωσιν ἔχη πρὸς τὸν θεόν,
 ὅπερ τέλος ἐστὶ τὸ ἀρίστον τῆς ψυχῆς.
 15 ἀλλ' οὐ τὸν ὁμοίον τρόπον πάντες χω-
 ρίζουσι. κατὰ τὸ μᾶλλον δὲ καὶ ἥττον
 ἕκασται. ἐπεὶ καὶ καὶ πολιτικαὶ καθαρι-
 σεις τινές εἰσιν, εἰ καὶ μένουσας ἔτι
 τῆς ἔχουσας ἐνταῦθα κατακομιθεῖσι,
 20 καὶ ἀμείνους ποιῶσιν, ὀρίζουσι καὶ με-
 τρούουσι τῆς τε θυμῆς, καὶ τὰς ἐπιθυ-
 μίας, καὶ ὅλως τὰ πάθη, καὶ ψευδεῖς
 δόξας ἀφαιρῶσιν. αἱ δὲ γε ὑπερταύ-
 τας καρτερικαὶ πάντα χωρίζουσι καὶ
 25 ἀπολύουσι τῶν τῆς γενέσεως ὄντως
 μολυβδίδων, καὶ φυγῆν τῶν ἐντεῖθεν
 ἀχώλυτον ἀπεργάζονται. ἃς δὴ καὶ αὐ-
 τὰς ὁ φιλόσοφος ἐπετίθεισε παρὰ
 πάντα τὸν ἐν φιλοσοφίᾳ βίον. ἐντε
 30 τοῖς λόγοις καλῶς ἐκδιδάσκων τίνες
 τε εἰσι, καὶ ὅπως τῷ ἀνθρώπῳ πα-
 ραγίγνεται καὶ αὐτῶν, καὶ ζῶν

μάρισα κατ' αὐτάς . καὶ ταῦτα πρῶ-
 των ἐχάσθη ἀφ' ὧν τὸ χωρίζεσθαι
 συμβαίνει τῇ ψυχῇ , νύκτωρ τε καὶ
 μετ' ἡμέραν ἀποτρύχαις καὶ περιέραν-
 τηρίοις , καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰρμοῖς ζω-
 μενος , ὅτε μὲν ὄρφικοῖς , ὅτε δὲ χαλ-
 δαίχοις . ἐπὶ θαλάτταν τε ἀόκνως ἐ-
 χάσου μινός κατιῶν , ἕαδ' ὅτε δὲ δις
 καὶ τρις τῷ αὐτῷ , καὶ ταῦτα ἔκ ἀ-
 κμαζύσης μόνον αὐτῷ τῆς ἡλικίας 10
 διεκαστέρει , ἄλλα καὶ αὐταῖς ἤδη τῶν
 δυσμαῖς τῷ βίῳ προσομιλῶν , ἀπα-
 ραλήτως τὰ τοιαῦτα ἔφη , ὡς νόμιμα
 τινα , ἔξεπλήρη . τὰς δὲ ἀπὸ σίτης καὶ
 πολλῆ ἀναγκῆς ἡδονὰς , ἀπαχαλασ-
 15 πόγων ἐποιεῖτο , ἵνα μὴ ἐνοχλοῖτο ὑπ'
 αὐτῶν . βραχέα γὰρ τῶν προσε-
 φέρετο , τὰ πῶμα δὲ τὴν τῶν ἐμψύ-
 χων ἀποχὴν ἠσπάζετο . εἰ δὲ ποτε
 καιρός τις ἰσχυρότερος ἐπὶ τὴν τῶ-
 20 των χρῆσιν ἐκάλει , μόνον ἀπεγεύε-
 το . καὶ τῶτο ὁσίας χάριν . τὰς δὲ
 μήρωακας παρὰ ῥωμαίοις , ἢ κυπρό-
 τερόν ποτε παρὰ φρυγῶν , ἀσπιδασεί-
 σασ ἀγριείας , ἐχάσου μινός ἤγνευ-
 25 εν . καὶ τὰς παρὰ αἰγυπτίοις δὲ ἀπο-
 φράδας , ἐφύλαττε μᾶλλον ἢ αὐτοὶ
 ἐκένοι . καὶ ἰδιωότερον δὲ τινὰς ἐ-
 νήστευεν ἡμέρας ἕξ ἐπιφανείας , πᾶ-
 σαν γὰρ ἐνγὴν καὶ νέαν τῷ μινός μιν-
 30 δὲ προδειπνήσας , ἠσίοι . ὡς περ δὴ
 τὰς νομηθίας λαμπρῶς ἐπέτελλε καὶ .

Scribo, ἀπαρραλί-
 πως

editis perperam
 τῶτων
 ἡσπεντα ἐχσεν-
 ρσιτ Suidas in vo-
 cabulo μήρωακαί .

ἱεροπρεπῶς . καὶ τὰς παρὰ πᾶσι δὲ
 ὡς εἰπεῖν ἐπισήμους ἐορτὰς καὶ τὰ
 παρ' ἐχάσοις πάτρια, δρῶν ἐνθέσμως
 διετέλεσε . καὶ ἔδεδε ταύτας, ὡς περ ἔ-
 5 τεροι, πρόφασιν ἐποιεῖτο ἀναπαύλης
 τινός, ἢ καὶ πληρώσεως τῆς σώματος,
 ἐντυχῶν δὲ ἀγρύπνων καὶ ὑμνοδίας,
 καὶ τῶν ὁμοίων . δηλοῖ δὲ καὶ τῶν ὑ-
 μνων αὐτῆς πραγματεία, ἢ τῶν πα-
 10 ρὰ τοῖς ἑλλησι μόνων τιμηθέντων
 ἐγκώμια περιέχοντα, ἀλλὰ καὶ μάρτυραν
 γαλαῖον ὑμνοῦσα, καὶ ἀσκληπιὸν λε-
 οντοῦρον ἀσχαλωνίτην, καὶ θυανδρίην,
 ἄλλον ἀραβίοις πολυτίμητον θεόν, καὶ
 15 ἴσιν, τὴν κατὰ τὰς φίλας ἐτι τιμω-
 μένην, καὶ τοὺς ἄλλους ἀπλῶς ἀπαν-
 τας . καὶ γὰρ πρόχειρον ἐκεῖνο εἶχεν
 αἰεὶ καὶ ἔλεγεν ὁ θεοσεβέστατος ἀνὴρ,
 ὅτι τὸν φιλόσοφον προσήκει, ἢ μίαν
 20 τινος πόλεως, ἔδεδε τῶν παρ' ἐνίοις
 παλαιοῦν εἶναι θεραπευτὴν, κοινῆ δὲ
 τοῦ ὅλου κόσμου ἱεροφάντην . καὶ ἔτα-
 μὲν αὐτῷ καθαρτικῶς καὶ ἱεροπρεπῶς
 παρεσκεύαστο τὰ τῆς ἐγκρατείας .
 25 τὰς δὲ ἀλγυκδόντας ἀφῆκε, ἢ καὶ προσ-
 πιπύσας ποτὲ πρῶτος ἔφερε, καὶ ἐλάτ-
 τος ἐποίησε, τῶ μὲν τὸ ἄριστον ἐν αὐτῷ
 συμπάσχον . τὸ δὲ πρὸς ταύτας αὐ-
 τῆς τῆς ψυχῆς παρὰ σῆμα, ἰκανῶς
 30 ἐδήλωσε ἢ τελευτήσασα νόσος . πειρο-
 μένος ὑπὸ ταύτης, καὶ περιωδυνίας
 σιωχόμενος, ἐκκρῆσθαι ἐπειράτο τὰς

sic editus. at scrib. μόνον

editus το', ut puto, perperam.

ἀλγκόνας. παρεκελεύετο ὅν ἡμῖν.
ἐκάστοτε ὕμνος λέγειν, καὶ λεγόμενων
τῶν ὕμνων πᾶσα εἰρήνη τῶν παθῶν
ἐγίνετο καὶ ἀταραξία. καὶ ὅ γε
ἐπι τῆς παραδοξότερον, ὅτι καὶ μνήμη
μην εἶχε τῶν λεγόμενων; καὶ τοι
τῶν ἀνθρωπίνων σχεδὸν ἀπάντων
ἐπιλεησόμενος, ἐπιβρισάσης αὐτῶν
τῆς παρῆσεως. ἀρχομένων γὰρ ἡμῶν
ὕμνεῖν, ἐκείνος ἀνεπλήρου τῆς ὕ- 50
μνης, καὶ τῶν ὄρφικῶν ἐπῶν τὰ
πλείεστα. καὶ γὰρ ταῦτά ἐστιν ἅ τε
παρόντες ἀνεγινώσκωμεν. καὶ ἔτι πρὸς
μόνα τὰ σωματικὰ πάθη ὅπως ἀπα-
λῶς διέκειτο, ἀλλὰ ἐπι μείζονως, καὶ 15
πρὸς τὰ ἔξωθεν περισσολιχῶς ἐπισυμ-
βαίνοντα, καὶ τὰ δοκῆντα παραλότως
γίνεσθαι. ὥστε καὶ λέγειν ἐφ' ἐ-
κάστοις τῶν συμπιπλόντων, ταῦτα. τοι-
αῦτ' ἐστὶ ταῦτα. εἰωθότα ἐστὶν, ὅπερ 20
ἐμοὶ δοκεῖ. μάλλον δὲ ἐδοκεῖ ἀπόφθε-
γμα μνήμης ἀξιὸν εἶναι, καὶ τῆς τῆ
φιλοσόφου μεγαλοψυχίας ἱκανὸν τε-
κμήριον. καὶ τὸν θυμὸν δὲ, καθ' ὅσον
οἶόν τε ἦν, ἐκόλαζεν, ὥστε ἡμῖν κι- 25
νεῖσθαι τὸ παράπαν, ἢ μὴ τὴν λογι-
κὴν εἶναι ψυχὴν τὴν σωοργισμέ-
νην. ἕτερον δὲ εἶναι τὸ ἀπροαίρετον,
καὶ τῆτο δὲ ὀλίγον καὶ ἀδενές. ἀ-
φροδισίων δὲ αὐτῶν φυσικῶν μετῆν, 30
ὅσον οἶμαι μέχρι φαντασίας χωρεῖν,
προπέλῃς καὶ ταύτης. καὶ ὅπως ἐκ.

editus, ταῦτά ἐστιν
ὅτε λέγο ἅ τε,
καὶ αὐτὸ τότε

πάντων ἐαυτὴν συνάγουσα, καὶ ἀφροί-
 ζουσα πρὸς ἐαυτὴν ἢ τῷ μακαρίῳ ἄν-
 δρὸς ψυχὴ ἀφίστατο σχεδὸν τοῦ σώ-
 ματος, ἔτι ὑπ' αὐτοῦ κατέχευται
 5 δοκῶσα. ἦν γὰρ αὐτῇ τὸ φρονεῖν,
 ἢ κέτι οἶον τὸ πολιτικόν, τὸ πράτ-
 τειν εὖ περὶ τὰ ἐνδεχόμενα, καὶ ἄλλως
 ἔχειν. αὐτὸ δὲ κατ' αὐτὸ εἰλικρινές
 τὸ νοεῖν, καὶ τὸ πρὸς ἐαυτὴν ἐστρά-
 10 φθαι, μηδαμῶς δὲ σιωδοξάζην τῷ
 σώματι. τὸ δὲ σωφρονεῖν, τὸ μὴ
 συγκλίνασαι τῷ χείρονι, μηδὲ μετρι-
 οπαθεῖν, πάντα δὲ καὶ πάντως ἀπα-
 θεῖν. ἀνδρίζεσθαι δὲ τὸ μὴ φοβεῖσθαι
 15 αὐτὴν ἀφισαμένην τοῦ σώματος.
 λόγου δὲ καὶ γῆ ἠγυμένων ἐν αὐτῷ,
 τῶν δὲ χειρόνων μηκέτι ἀντιλεονό-
 των, καθαρτικῆς διαχμοσύνης κεχθ-
 ομητο αὐτῷ ἢ σύμπασα ζωὴ. ἐκ δὲ
 20 τῆς τοιαύτης

Causa videntur deesse.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 20 horizontal lines within a rectangular frame.

19
ΠΡΟΚΛΟΥ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟ-

που κωνσταντινουπόλεως,

εἰς τὸ γενέθλιον τοῦ

κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ

χριστοῦ.

5
Λαμπρὰ καὶ παράδοξος τῆς υποκει-
μένης ἐορτῆς ἢ ὑπόθεσις. λαμπρὰ
μὲν, ὅτι ξένην ἀνθρώποις σωτηρίαν
10 ἐπέζηγε. παράδοξος δέ, ὅτι τὸν τῆς
φύσεως νόμον ἐνίκησεν ὁ τόκος. φύ-
σις μὲν γὰρ ἀγνοεῖ τὴν τεχθεῖαν μη-
τέρα. ἢ δὲ χάρις καὶ τεχθεῖαν ἐδειξεν,
καὶ παρθένον ἐφύλαξε, καὶ μητέρα
15 ἐποίησε, καὶ τὴν ἀφθαρσίαν ἔκ ἐ-
βλαψεν. ὡ γὰρ ἀπόρου καρπὸν
βλασησάσης σωτήριον. ὡ παρθένος
ἀνοίξατο τῷ ἀδάμ τὸν παράδεισον,
μᾶλλον δὲ τῷ παραδείσῳ ἐνδοξοτέρα
20 ὑπάρχησα. ὁ μὲν γὰρ θεὸς γεώργιον
γένονεν. ἢ δὲ κατὰ ἄρχα θεὸν αὐ-
τὸν ἐγεώργησε. δεῦτε οὖν πάντες
τῆς τοῦ δεσποῦτος μητέρος μὲν τῆς γα-
μῆς χωρεύσωμεν. παρθένος γὰρ καὶ
25 γάμων ἀμήλιος. ἀλλὰ τὰς ἀνυφεί-
κτας αὐτῆς ὀδύνας τιμήσωμεν. μήτηρ
γὰρ καὶ ἀνευ γάμων ἐγένετο, καὶ ἀν-
δρὸς πέτραν ἔκ ἐλαβε, καὶ ὁ παῖς
ὀρφανὸς ἔκ εὐρίσκεται. δεῦτε ἴδο-
30 μὲν γαστέρα πλατυτέρα τῆς κτί-
σεως. ὁ γὰρ ἐκεῖ μὴ χωρῆμενος, ἐν-
ταῦθα ἀσπυχωρῆτος ἐχώρησε. καὶ

Edifus ἢ

Ed. τῆς παράδοξος
δὲ, ὅτι τὸν φύσεως

Ed. γὰρ ὡμοί-
τος.

ὁ ἐν τῇ χειρὶ καὶ αὐτὴν τὴν τεκῆσαν
βασάζων, μετὰ πάντων ὑπο ταύτης
βασάζεται. δεῦτε ἴδωμεν τὴν ἀνα-
τόμικτον πέτραν ἐν τῇ παρθενικῇ ἐρ-
γασίᾳ ὑπερφυῶς φερομένην, καὶ τὴν
φύσιν μὴ βλάπτειν, καὶ τὸν χρόνον
ἐδράζειν. δεῦτε ἴδωμεν γῆκος πον-
τοπορεύσεως ἀγεώρητον πορείαν, βυθι-
στάσεως μὲν τὸν ἀρχέλαον, ἀλιευσα-
σης δὲ τὸν πρωτόπλαστον. ἢς καὶ εἰσίο-
δος ἀνισόρητος, καὶ ἡ ἔξοδος ἀνερμη-
νευτος. δεῦτε ἴδωμεν τὸν νοητὸν ὀ-
φιν, τὸν τῇ θυγατρὶ τῆς εὐας προσο-
μιλοῦντα, καὶ τὸ γραμμάτιον τῆς
παρακοῆς ἀκυρῆντα. δεῦτε ἴδωμεν
τὸ φῶς τῆς θεότητος, ὡς διαφανοῦς
τοῦ σώματος ἀκτῖνας ἐκπέμπον τῆς
χάριτος. γυναῖκες τρεχέτωσαν,
ὅτι γυνὴ οὐ θανάτου δεικνύει φύλον,
ἀλλὰ ζωῆς τίχτει καρπὸν. παρθένοι
σωτρεχέτωσαν, ὅτι παρθένος ἔτε-
κεν. οὐ τὴν παρθενίαν ἀισχύνασα,
ἀλλὰ τὴν ἀφρασίαν σφραγίσασα.
ἔξῆλθε γὰρ τὸ βρέφος, καὶ ἀκεραῖος
τῆς κριτῶνας τῆς γαστρὸς ἀπέλιπεν.
τοιῦτον ἀφείς ἐν προαίχῃ τῆς χά-
ριτος, οἷον εὗρεν τὸ τῆς φύσεως ἐρ-
γαστήριον. μητέρες τρεχέτωσαν, ὅ-
τι μήτηρ παρθένος, τὸ ξύλον διὰ τῆς
παρακοῆς, δι' αὐτοῦ ξύλου τῆς ζωῆς 30
διωρῶσατο. θυγατέρες τρεχέτωσαν,
ὅτι μητρικῆς παρακοῆς ὑβριν, θυ-

διὰ δελεο.

γαβρός ὑπακοή ἐξεδίκησεν. πατέρες
 τρεχέτωσαν, δια τὸν ἐπ' ἔσχατον τῶν
 αἰώνων τεχθέντα. βρέφη τρεχέτω-
 σαν, δια τὸ ἐν φάτνῃ σαρζανόμε-
 5 νον βρέφος. ποιμένες τρεχέτωσαν, δια
 τὸν ἐκ παρθενικῆς ἀνάδος προελθόντα
 ποιμένα. ὁ γὰρ ποιμὴν τὰ ξενισσο-
 γὰ τῆ σῶματος δῶρα περιέθετο. καὶ
 ὁ λύκος τὸν ἀμνὸν εἶδως, κεχμῶς
 10 περιέτρεχεν. ἀλλὰ τὰς μὲν ὀδόντας
 ἠχόνησεν, τῆ δὲ ἀμῶν ἀμνῶν ἔκ
 ἴσχυσε γεύσασθαι. ἢ γὰρ σαρξέ αὐ-
 τῆ ἔκ εἶδε διαφθορὰν. ὁ γὰρ ἀμνὸς
 τὸν λύκον ἀπαξ ἔκλεινε, καὶ ἴσως ἀπ'
 15 αἰῶνος ἐξεμέσαι ἠνάγκασεν ἐξ αὐ-
 τῆς τῆς γαβρός τοῦ παμφάγου ἡρώς,
 ὡς τὸν ἰωνῶν ἐξελεῖσθαι ἐκ τῆ κήρας
 τὸν ἀνθρώπον. βασιλεῖς σωτρεχέ-
 τωσαν, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης αὐτῶν
 20 ἀλουργίδος τὰ σαρζανα περιέθετο.
 ἄρχοντες σωτρεχέτωσαν, ὅτι ὁ ἄρ-
 χων τῆς εἰρήνης ἐν τῷ παρθενικῷ
 ἐργαστηρίῳ χαλκεύσας τὸ ὄπλον τῆ
 σῶματος, καὶ σοφῶσας αὐτῷ, τῆ ἀ-
 25 χραντῶ θεοτικῆ, τὸν πολέμιον δι-
 ἀβολὸν δι' αὐτοῦ ἐθανάτωσεν. ὑπα-
 τοι σωτρεχέτωσαν, ὅτι ὁ ἐκκράνιος
 τὸν ἐπίγειον κατέβαλεν ὑπατον, δι-
 φρον ἔχων χαλιπρεπὴ τὴν θεοτόκον
 30 μαρίαν. τῷ ἄγειν παθητικὴν τὴν ἀ-
 σπυρον σάρκα, λίθως ἔχων τιμίους
 τῶν ἀγίων τῆς βίβης. μαρζαρίτας

ἀτιμήτους, ἰῶν προφητῶν τὰς πολυ-
τιμήτους προφῆσας· ἔχουσιν σκορ-
πίων τῆς ἀταξίας τὸν αἴτιον, ἀλλ'
εὐσπλαγχνίας, βραδύων τῆς σωτη-
ρίας πολέμιον· ἰδιῶται τρεχέτωσαν, 5
ὅτι ὁ κριτὴς ἰδιωτικῶν ἱματίων περιέ-
θετο, ἵνα τὸν κλέπτην διάβολον δι' αὐ-
τὸ ἴσραηλ κρυπτόμενον· ἔβενον τὸ ἐν-
δυμα, καὶ καινότερον τὸ ἱμάτιον, καὶ
ἢ πρῶται παρέδοξος, ὡς ἀνθρωπίνης 10
τέχνης ἀμέτοχος· ὡ παρθένοι, ἄρα
ἀπειροσάμει, καὶ μήτηρ ἀλόχευτε,
πόθεν λαβῆτε τὸ ἔριον χατεσκεύα-
σας ἱμάτιον, ὃ σήμερον ὁ δεσπότης
ἐνεδύσατο; ποῖον δὲ εὖρες ἴσον 15
σρος, ἐνθεν τὸν ἄραφον χιτῶνα ἐξ-
ύφαντας; ἀκὴν τῆς φύσεως ἀντί-
τοῦ παρθένης εἰπούσης· φυλάττω γὰρ
τάξαι τῷ παρθερικῷ τόκῳ τὸν λόγον.
ἐγὼ ἱμάτιον σαρκὸς διχῶ κοινωνίας 20
ἀνδρὸς ἔκ οἶδα ποιεῖν ὅμως ἴσος ῥυ-
παρὰ ποιεῖ τὰ ἐνδύματα· ἐνεδύσατο
ἄδαμ, καὶ ἐγυμνώθη· καὶ φύλλα συ-
κῆς μετ' ἀσχύνης περιεβάλετο· ὄ-
θεν εἰς διόρθωσιν τοῦ φθαρέντος χι- 25
τῶνος ἢ σοφία ἐάνην, τὸν χιτῶνα
τοῦ σώματος ἐν τῷ παρθερικῷ ἔργῳ
σηρίῳ κερκίδι θεϊκῆς ἐργασίας ἐξυ-
φάνασα περιέθετο· θελω δὲ διὰ τῆς
ἀπίστους Ἰουδαίους καὶ τὴν παρθένον 30
ἐρωτήσαι· εἰπέ μοι παρθένε, τί σε
μικτέρα πρὸ τῶν γάμων ἐποίησε;

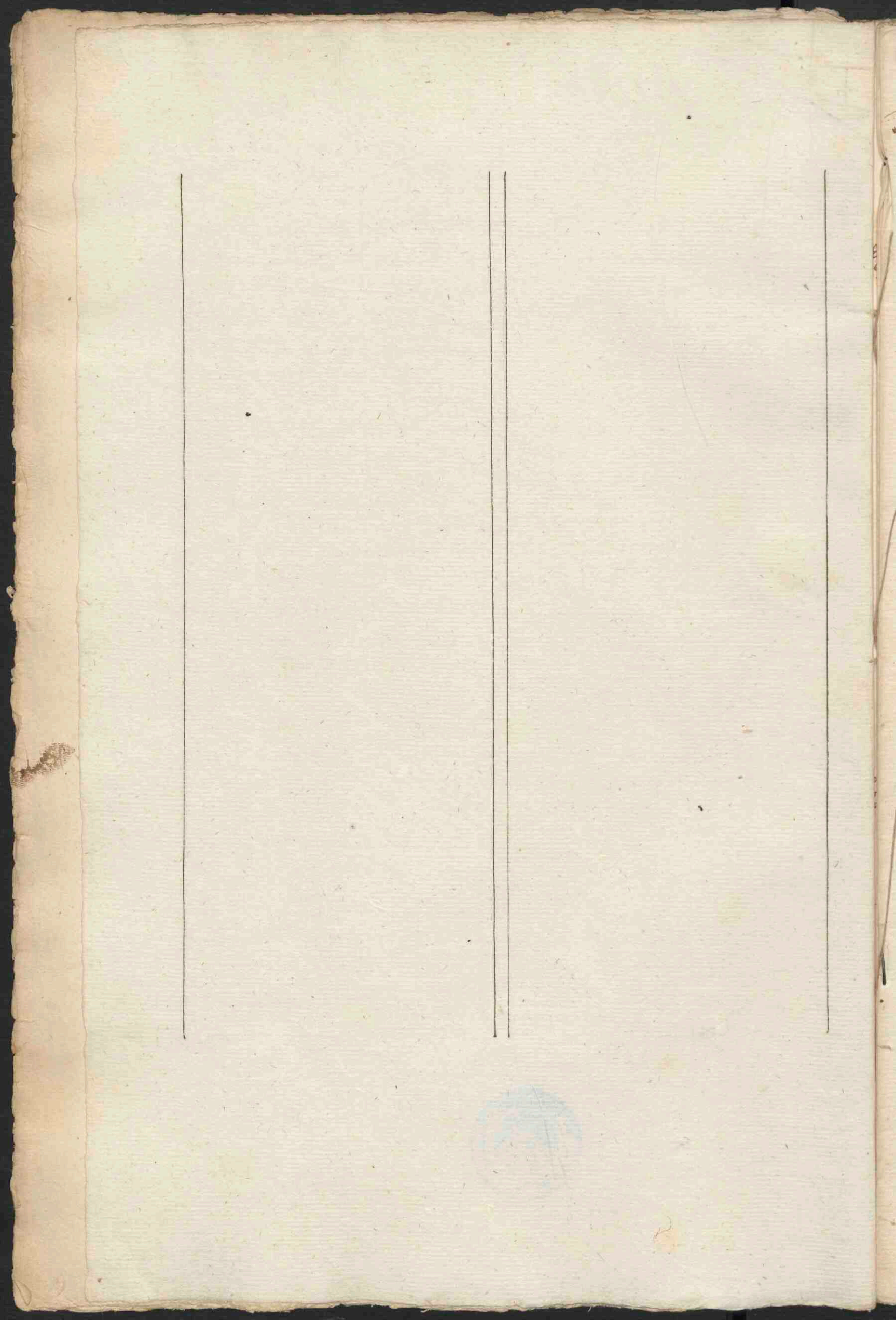
μήτηρ ἐγένου, καὶ παρθένος διέμειπας.
 πληροφόρησον τὰς ἰουδαίους, ὅτι παρ-
 θένος ἐγέννησε. ἔμφραξον τῶν ἀπί-
 στων τὰ σώματα. ἡ δὲ τῆ διωάμει
 5 ἀποφθέγγεται. πῶς ξενίζονται οἱ
 ἰουδαῖοι, ὅτι παρθένος ἐγέννησε, καὶ
 οὐ ξενίζονται, πῶς ῥάβδος ἔκρη' παρὰ
 φύσιν ἐβλάστησεν. βλέπουσιν ἄρρι-
 ζον βακίαν ὑπὸ σέγης βλαστή-
 10 σασαν, καὶ οὐκ ἐρωτῶσι, πότεν ἢ
 πῶς. περὶ ἐμοῦ δὲ μελετῶσιν αἰεὶ.
 ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται,
 καὶ τέξεται υἱόν. βλέπουσι τὸ βρέ-
 φος, καὶ πράγματα ῥάπιδος τῆ τε-
 15 κνύσῃ. καὶ πατέρες ζητοῦσιν, οὗ τὴν
 μητέρα παρθένον ἀναγινώσκουσιν.
 εἰ πατέρες ζητεῖς, ὦ ἰουδαῖε, τὸ σή-
 μερον γεννηθέντος ἡγῶ, ἄκουε τῆ βο-
 ῶντος. κύριος εἶπεν πρὸς με, υἱός με
 20 εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε.
 οὐκ ἐγὼ σε πρὸ αἰώνων γεννήτωρ;
 καὶ ἄλλο δέ που σήμερον τεχθέντος
 πατήρ; εἰμὶ ἀπάτωρ, λεγέτω ὁ
 σήμερον τεχθεὶς, ὡς περ οὐὶ καὶ ἐστὶ,
 25 εἰ ἐμὸς ὀνομαζέτω υἱός. εἰς γὰρ ἡ-
 γὼς ὑπὸ δύο πατέρων γεννάσθαι ἔπέ-
 φυκεν. ἐγὼ σήμερον γενένηκά σε.
 σήμερον γὰρ ὁ τῆς δικαιοσύνης ἥλι-
 ος ἐκ τῆς παρθενικῆς νεφέλης ἀνέ-
 30 τελεν. ὁ λαὸς γὰρ ὁ κατήμενος ἐν
 σκότει εἶδε φῶς μέγα. σήμερον ὁ
 ἄσπυρος τόκος ἐκ τῆς ἀγεωργίας.

παιδιάδος ἐβλάσησε. καὶ λιμῶ τῶ
κόσμῳ εὐφραίνεται. σήμερον χωρὶς
μίξεως τόπος ἤνθησεν ἐκ τῆς ἀλοχεύου
γαστροῦ, καὶ πᾶσα κτίσις τῷ ἀπάλο-
ρι βρέφει προσφέρει τὰ ξένια. ἡ γῆ, 5
τὴν φάτιν. αἱ πέτραι, τὰς λιθίνας
ὕδριας. τὰ ὄρη, τὸ ἀπὸ λαίου. αἱ πό-
λεις, τὴν βηθλεέμ. οἱ ἄνεμοι, τὴν ὑ-
πακρὴν. ἡ θάλασσα, τὴν ὑποθαλήν.
τὰ κύματα, τὴν θαλήν. ὁ βυθός, 10
τὰς ἰχθύας. οἱ ἰχθύες, τὸν σαλῆρα.
αἱ πηλαί, τὴν σαμαρεΐτιν. ἡ ἔρη-
μος, τὸν ἰωάννην. τὰ κτήνη, τὸν πῶ-
λον, τὰ πετεινά, τὴν περιστεράν. οἱ
μήτρι, τὰ δῶρα. αἱ γυναῖκες, τὴν 15
μαρθάν. αἱ χηραί, τὴν ἄνναν. αἱ σεί-
ραι, τὴν ἐλισάβεθ. αἱ παρθένοι, τὴν
θεοτόχον μαρίαν. οἱ ποιμένες, τὴν
ὑμνοδίαν. οἱ ἱερεῖς, συμεῶνα. οἱ
παῖδες, τὰ βαΐα. οἱ ἁμαρτωλοὶ, τὸν 20
τελώνην. τὰ ἔθνη, τὴν χαριναΐαν.
ἡ αἰμορροῦσα, τὴν πίστιν. ἡ πόρνη, ὁ
μύρον. τὰ δένδρα, τὸν ζακχαῖον.
τὰ ξύλα, τὸν σαυρόν. ὁ σαυρός, τὸν
λησὴν. οἱ δῶκτοι, τὸν παῦλον. ἡ 25
ἀνατολή, τὸν ἄστέρα. ὁ ἄκρ, τὴν
νεφέλην. ὁ ἕρως, τὰς ἀγγέλους.
ὁ θάβριλ, τὸν ἀσπασμόν, καὶ τὸ
χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος με-
λέ σου, καὶ ἐκ σοῦ, καὶ πρὸ σέ. ἐν 30
σοὶ εἰσελθὼν ὡς ἠνδοκῆσεν, καὶ ἐξ-
ελθὼν ἐκ σοῦ, ὡς ἠθέλησε. πρὸ σέ

20
ως προ πάσης ἐπινοίας · ἀρρηκτος, ἀ-
ρρευτος, ἀμίαντος, ἀπαθής, ἀναμάρ-
τητος, ἀφραγτος, ἀμεσίτευτος, καὶ
θεοπροπῶς γεννηθεὶς ἐκ τῆς θεῆς καὶ
5 πατρὸς · ἐν ὕρανοῖς ἀμήτωρ, ἐπι-
γῆς ἀπαύωρ · δόξα ἐν ὑψίστοις
θεῶν, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς
τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων .

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines within a rectangular frame.

Σύναξις ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἰ-
σοριῶν, περὶ τῶν κατὰ καιροὺς ἀνα-
χθέντων εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον
παρὰ κανόνας, ἔτι ζώντων τῶν
γνησίων πατριαρχῶν τῶν ἀδίκως
καθαιρεθέντων. ἐν οἷς παρτηρού-
μεν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀδίκως κατα-
χθέντων, τῆς κοινῆς τῆς καθολι-
κῆς ἐκκλησίας, ἑαυτὸν ποτὲ ἀπε-
χώρισε διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀδίκον κα-
θαίρεσιν. μόνον εἰ ὁ παρὰ κανόνας
μετ' αὐτὸν ἀναχθεῖς, ὀρθόδοξος
ἐχηκμάτιζεν :

Μέγας ἰωάννης ὁ χρυσοστόμος θεῖος ἀ-
νὴρ. καὶ ὑψικλὸς γεγονώς καὶ ὑπὸ τῆς
ἀντιοχείας θρόνον τελέων ὑπὸ τοῦ ἀντιο-
χείας μελετίου ἐχειροτονήθη διάκονος.
ὁ δὲ μελέτιος χειροτονηθεὶς πρῶτον ὑπὸ
ἀρειανῶν σεβασείας ἐπίσκοπος, μετετέ-
θη ἔπειτα εἰς τὸν τῆς ἀντιοχείας θρόνον
ὑπὸ ὀρθοδόξων τε καὶ ἀρειανῶν, ἔτι τοῦ
εὐσταθίου ἐν ἐξορίᾳ ὄντος. ἀλλὰ διὰ τὴν
αὐτοῦ ὀρθοδοξίαν δεκτὸς καὶ χηρῆσιμος τῆ
ἐκκλησία ἐγένετο. ὡσαύτως καὶ ὁ μέ-
γας βασίλειος, ὑπὸ τοῦ ῥιθέντος μελετίου
ἐχειροτονήθη διάκονος. ὁ τοίνυν χρυσο-
στόμος μετὰ κλητὸς ἀπὸ ἀντιοχείας γενό-
μενος καὶ τῷ τῆς κωνσταντινουπόλεως
θρόνῳ ἐγκαταστάς ἀδίκως μετὰ ταῦτα
καθαίρεθεις, ἐξώσθη τῆς πόλεως. καὶ
μετ' αὐτὸν χειροτονεῖται ἀρσάκιος ἀδελ-
φὸς νεκταρίου τοῦ πρό τοῦ χρυσοστόμου
πατριαρχεύσαντος. ἦν δὲ ὁ ἀρσάκιος
προσημοκῶς διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ζήλοτυ-
πίαν τοῦ τοιοῦτου ἀδελφοῦ αὐτοῦ νεκτα-
ρίου μὴ δέποτε τὸν θρόνον κωνσταντι-
νουπόλεως δέξασθαι. ἀρχιερατεύσας
οὖν ὁ ἀρσάκιος μῆνας τεσσαρεσκαίδεκα
πρεσβυτέρους κατὰ τὸ εἶκος καὶ διακό-
νους καὶ ἐπισκόπους πεποίηκεν. ὧν οὐδε-

να ἡ ἐκκλησία ἀπεβάλετο. τούτου πα-
 ρελθόντος, ἐχειροτονήθη ἄττικός ὁ μακά-
 ριος, ἔτι τοῦ χρυσοστόμου ζώντος καὶ ἐν
 ἔξορίᾳ διάγοντος. ὅς δὴ ἄττικός, καὶ
 διαγμὸν κατὰ τῶν προσκειμένων τῶ
 μακαρίῳ χρυσοστόμῳ κεκίνηκεν. ἀρ-
 χιερατεύσας δὲ καὶ αὐτὸς ἐπὶ χρόνους
 εἴκοσι, δεκτὸς τῆ ἐκκλησίας μετὰ τῶν
 οἰκείων χειροτονιῶν ἐχρημάτισε μὴ δε-
 νος κινδυνεύσαντος. ταῦτα ἐν τῇ τοῦ
 σωκράτους ἐκκλησιαστικῆ ἱστορίᾳ ἰστό-
 ρηται. αἱ γοῦν χειροτονίαι τοῦ ἄττικοῦ,
 κεχειροτονήκασι τὸν σισίνιον. ὅς καὶ τὸν
 πρόκλον ἐν κυζίκῳ κεχειροτόνηκεν. εἰ δὲ
 θέλεις μαθεῖν πῶς ὁ ἄττικός δεκτὸς τῆ ἐκ-
 κλησία ἐστὶ, μάρτυς καὶ ὁ θεῖος κελε-
 στίνος πάπας ρώμης, ἐν τῇ πρὸς νεστό-
 ριον ἐπιστολῇ ἐπαινῶν καὶ ἀποδεχόμε-
 νος αὐτὸν τε τὸν ἄττικόν, καὶ τὸν μετ'
 αὐτὸν γεγονότα σισίνιον. καὶ μετὰ τὸν
 χρυσοστόμον τάσσωσιν αὐτοὺς. μετὰ
 σισίνιον, ἐγκατέστη νεστόριος. καὶ
 ἡ τρίτη κινήσεισα σύνοδος, περὶ ἐγκατα-
 στάσεως τῶν προγεγονότων τοιούτων
 πατριαρχῶν καὶ τῶν χειροτονιῶν αὐτῶν
 οὐκ ἠκριβολόγησεν. ἀλλὰ τὸν αἰρετικὸν
 καθελοῦσα μόνον νεστόριον, πάντας
 ἱερεῖς καὶ ἐπισκόπους ὑπὸ ἀρσακίου
 δηλαδὴ χειροτονηθέντας. ἄττικοῦ τε
 καὶ σισινίου. πρὸς δὲ καὶ νεστόριον,
 ἐδέξατο. πρεσβεύοντας δηλονότι τὴν
 ὀρθόδοξον πίστιν, καὶ τὴν τοῦ θεοῦ με-
 τέρα θεοτόκον ὁμολογοῦντας. μετὰ τὴν
 σύνοδον, ἐχειροτονήθη μαξιμιανός. ὑ-
 πό τῶν χειροτονιῶν τῶν τεσσάρων τού-
 των πατριαρχῶν. μετὰ δὲ τούτον ὑπό
 τῆς αὐτῆς ἀκολουθίας, ὁ μακάριος πρὸ

κλος πατριαρχης ἐγένετο. ταῦτα ἐμφέ-
 ρεται τῇ χρονικῇ βίβλῳ τοῦ ζωναρά.
 ὁ γοῦν μακάριος πρόκλος, κοινωνὸς τῶ
 ἀγίῳ κυρίλλῳ· καὶ οὐ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ
 καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ μαξιμιανὸς· καὶ ἀττι-
 κὸς· καὶ σισίνιος ἐχρημάτιζε. μετὰ δὲ
 πρόκλον ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἀκολουθίας πάλιν,
 ἐγεγόνει φλαβιανὸς ὅρα ἀκολου-
 θίαν. οἱ τὸν χρυσοστόμον καθελόν-
 τες, χειροτονήκασιν τὸν ἄρσακιον. οἱ
 αὐτοὶ πάλιν καὶ αἱ τοῦ ἄρσακίου χει-
 ροτονίαι τὸν ἀττικόν· πάλιν αἱ τοῦ ἄρ-
 σακίου· καὶ τοῦ ἀττικοῦ, τὸν σισίνιον.
 αἱ δὲ τοῦ σισίνιου, τὸν πρόκλον. οὐ κοι-
 νωνὸς ὡς εἴρηται ὁ μακάριος κύριλλος.
 παρατήρησον γοῦν ὅτι καὶ ὁ σευκρια-
 νὸς γαβάλων καὶ ὁ βερροίας ἀκάκιος,
 οἱ πάντα σχεδὸν κατὰ τοῦ χρυσοστό-
 μου δόλον συρράψαντες, ἐμφανισθέν-
 τες ὑστερον ἰσοκεντίῳ τῶ πάπα, οὐχ
 ὑπέμειναν παρ' αὐτοῦ οὐδὲ καθαίρεσιν
 οὐδὲ ἐπιτίμησιν· τοῦ πάπα τῶ κυρίῳ
 τὴν ἐκδίκησιν ἐπιτρέψαντος. τοῦ γοῦν
 μακαρίου φλαβιανοῦ κρίναντος καὶ κα-
 θελόντος εὐτυχῆ τὸν αἰρετικόν, ἐπέτα-
 ξεν ὁ βασιλεὺς θεοδόσιος, διοσκόρῳ τῶ
 ἀλεξάνδρειας, θεωρῆσαι καὶ ἀναδικά-
 σαι τὰ κατὰ εὐτυχῆ καὶ φλαβιανόν.
 συνάξας γοῦν ὁ διοσκορος τὴν ἐν τῇ ἐ-
 φέσῳ δευτέραν σύνοδον τὴν καὶ ληστρι-
 κὴν λεγομένην, ἔκρινε καὶ κατέκρινε.
 καθεῖλεν· ἐφόνευσε· παρὰ πᾶσαν ἐκ-
 κλησιαστικὴν ἀκολουθίαν, τὸν μακά-
 ριον φλαβιανόν. δικαίωσας τὸν αἰρετι-
 κὸν εὐτυχῆ· καὶ ἀντὶ φλαβιανοῦ, χει-
 ροτονήσας τὸν ἀνατόλιον. ὅρας πα-

ρὰ κανόνας χειροτονθέντα τὸν ἀνατό-
 λιον, ὡς παρὰ φονέως τοῦ διόσκορου, καὶ
 ὡς παρὰ αἰρετικοῦ; τὰ γὰρ τοῦ εὐτυ-
 χοῦς ἐπρέσβευεν ὁ διόσκορος: ἄθρει
 καὶ ἕτερον· ὁ γὰρ ἰουβενάλιος ἱεροσολύ-
 μων, βασιλείος σελευκείας· Φώτιος
 ἰσαυρίας ἠπείρου· εὐστάθιος βηρυτοῦ·
 θαλάσσιος καιραρείας καππαδοκίας,
 καὶ πᾶσα ἀπλῶς σύνοδος ἐκείνη συμ-
 πράκτορες γεγονότες τῆ ἀδίκῃ καθαι-
 ρέσει φλαβιανῶ· καὶ τῆ παρὰ διόσ-
 κόρου παρανόμῳ χειροτονίᾳ ἀνατολί-
 ου, ὅμως ἐν τῆ τετάρτῃ συνόδῳ οὐκ
 ἀπεβλήθησαν· πλὴν εὐτυχοῦς καὶ διόσ-
 κόρου τῶν τῆ αἰρέσει ἐναπομεινάν-
 των· τῆ γὰρ ἱερᾷ τετάρτῃ συνόδῳ
 περὶ χειροτονιῶν ἀκανονιστῶν καὶ
 νόθων πατριαρχῶν οὐκ ἐμέλησε· μόνον
 ἀπετούση παρὰ παντός τὸ ὀρθόδοξον.
 ὅτι δὲ παρὰ κανόνας ἀνατόλιος ἀνήχθη,
 μαρτυρεῖ καὶ λέων ὁ πάπας· γράφων
 πρὸς μαρκιανὸν τὸν βασιλέα, περὶ ἀνα-
 τολίου, ὅτι διὰ τὸ προστεθῆναι αὐτὸν
 τῆ ὀρθοδόξῳ πίστει, εἰάσαμεν τὰ περὶ
 τῆς αὐτοῦ χειροτονίας, ἀνεξέταστα.
 ταῦτα ἐν τοῖς πρακτικοῖς τῆς περὶ φλα-
 βιανῶ δευτέρας συνόδου:

Ἐν ἡμέραις ἀναστασίου βασιλέως
 ἀκμασάσης τῆς τῶν ἀκεφάλων αἰρέ-
 σεως, προσετέθη καὶ ὁ βασιλεὺς τῆ
 τοιαύτῃ αἰρέσει· καὶ τρεῖς πατριαρ-
 χας τῆς πόλεως ἤλασε μὴ θελήσαντας
 τῆ κακοδοξία συνθέσθαι· καὶ τὴν τε-
 τάρτην σύνοδον ἀναθέματι καθυποβαλεῖν·
 καὶ κοινωῆσαι σευήρῳ· ἡγοῦν, εὐθύμι-
 ον· μακεδόσιον μετ' αὐτὸν ἀναχθέντα

παρανόμως μὲν, διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ὀρθο-
 δοξίαν οὐκ ἀποβλήθεντα. τὴν γὰρ αὐτοῦ
 κοινωσίαν, ὁ δηλωθεὶς εὐθύμιος οὐκ ἀ-
 πέφυγεν. ἔπειτα τὸν τιμόθεον ἀναγθέν-
 τα μὲν καὶ αὐτὸν παρανόμως μετὰ τὸν
 μακεδόσιον, οὐκ ἀποβλήθεντα δὲ παρὰ
 μακεδονίου διὰ τὸ ὀρθόδοξον. ἀλλὰ καὶ ὁ
 τῶν ἱεροσολύμων μέγας ἡλίας, τῶν τριῶν
 τούτων πατριαρχῶν τὴν κοινωσίαν ἠσκά-
 σατο. καὶ ταῦτα ζώντων. ἀχθόμενος μὲν
 ἐπὶ τῇ τοῦ προλαβόντος καθαιρέσει. δε-
 χόμενος δὲ τὸν μετ' αὐτὸν, διὰ τὸ ὀρθό-
 δοξον. ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀναστάσιος,
 καὶ τὸν διαληφθέντα μακάριον ἡλίαν
 μὴ θελήσαντα συνθέσθαι τῇ κακοδοξίᾳ,
 τῆς τῶν ἱεροσολύμων ἐκκλησίας ἐξήλα-
 σε. καὶ ἐξορία παρέπεμψε. καὶ τὸν ἰω-
 ἀννην ἀντ' αὐτοῦ πατριάρχην ἱεροσολύ-
 μων κατέστησεν. ὃν καὶ ὡς παρὰ προσ-
 δοξίαν τοῦ βασιλέως δημοσίᾳ τὴν ὀρθο-
 δοξίαν κηρύξαντα, ὁ ἡλίας οὐδαμῶς ἀ-
 πεβάλετο. καὶ θεοδοσιος δὲ καὶ σάβας
 οἱ σεπτοὶ πατέρες. καὶ τῶν τῆς ἁγίας πό-
 λεως ἀπάντων μοναχῶν οἱ πρῶτοι καὶ
 ἕξαρχοι, καὶ τὸν ἡλίαν ἐν τῇ ἐξορίᾳ ἐπι-
 σκεπτόμενοι, ἔσπεργον καὶ ἐκοινοῦνον.
 καὶ τῷ ἰωάννῃ ἐν τῷ θρόνῳ καθημένῳ
 ἱεροσολύμων, αὐτῆς ἐκοινοῦνον ὡς πα-
 τριάρχῃ. καὶ διατούτο ἐν τοῖς ἱεροῖς δι-
 πτύχοις ἱεροσολύμων, ἡλίου καὶ ἰωάν-
 νου τὰ ὀνόματα γέγραπται. ἡλίου καὶ
 ἰωάννου λεγόντων, αἰωνία ἡ μνήμη. ~
 ταῦτα ἐν τῷ βίῳ τοῦ ἁγίου σάβα. ~
 ἐν τοῖς καιροῖς ἀθανασίου τοῦ μεγά-
 λου, μάξιμος ὁ ὁμολογιτῆς, ἱεροσολύμων
 ἦν πατριάρχης. τῆς γοῦν ἐν τύρῳ συνό-
 δου προστάξει τοῦ μεγάλου κωνσταν-

ὦ
 μεγάλου
 καὶ

τίνου συναχθείσης τὰ κατὰ τὸν μέγαν
 ἀθανάσιον ἀναθεωρήσαι· καὶ τοῦ ἁγίου
 καταψευσαμένης καὶ ἐρήμην καταδικα-
 σάσης αὐτοῦ, φυγῶν ὁ ἅγιος ἀθανά-
 σιος πρὸς μάξιμον ἐν ἱεροσολύμοις κα-
 τέλαβεν· ὁ δὲ θεῖος μάξιμος σύνοδον ἰ-
 δίαν κροτήσας, ἄκυρα τὰ ἐν τύρῳ γε-
 νόμενα κατὰ ἀθανασίου πεποίηκε, καὶ
 αὐτὸν ἀνωρθώσατο· καὶ ἐπεκύρωσε
 καὶ τὸ ὁμοούσιον· ἔπειτα ὁ κεσαρείας αι. 50.
 παλαιστίνης διαταῦτα τὸν μάξιμον ἀ-
 δίκως καθελῶν, κατέστησε κυρίλλου·
 κορυφαῖον μὲν ὄντα τῆς ἀρείου αἰρέσε-
 ως· ὕστερον δὲ ἐκ μεταμελείας τῶ ὁμο-
 ουσίῳ προσθέμενον· καὶ παρά τῆς ἐκκλη-
 σίας προσδεχθέντα πάντα ἀσμένως,
 καὶ μέγαν ἅγιον χρηματίσαντα·
 σκοπεῖ ὅτι τῆς τοῦ κυρίλλου κοινωνίας,
 οὐκ ἀπέστη ὁ μάξιμος, καὶ διατοῦτο
 καὶ ἀμφοτέροι ἅγιοι ὡς τὴν αὐτὴν πίστιν
 πρεσβεύοντες· ταῦτα ἐν τῷ τοῦ μετά-
 λου ἀθανασίου βίῳ·

Ἐν ἡμέραις ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέ-
 ως εὐτύχιος ὁ ἀπὸ ἀμασειᾶς πατριάρ-
 χης γενόμενος κωνσταντινουπόλεως,
 ἀνὴρ ἅγιος καὶ φίλος θεῶ, καθρέθη ἀ-
 δίκως· καὶ τῆς πόλεως ἐξωρίσθη· ἀνείσ-
 ῃθη δὲ ἰωάννης· ὁ γοῦν εὐτύχιος διὰ
 τὸ ἀδικηθῆναι, τῆς κοινωνίας ἰωάννου
 οὐκ ἀπεχωρίσθη· διὸ καὶ ἀμφοτέροι
 τῆ ἐκκλησία ἐδέχθησαν·

Ἐν ἡμέραις τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ἀν-
 θιμὸς τις τραπεζοῦντος ἐπίσκοπος με-
 τατεθεὶς ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων
 αἰρετικὰ φρονεῖν φωραθεὶς, καθρέ-
 θη ὑπὸ τοῦ πάπα ἀγραπτοῦ· αἱ δὲ

τούτου χειροτονία ἐδέχθησαν· μὴνᾶν
 τὸν ἁγιώτατον ἀντ' αὐτοῦ, τοῦ θείου
 ἀγαπητοῦ καταστήσαντος.
 μετὰ δὲ ταῦτα τῆς τῶν μονοθελητῶν
 ἐπικρατησάσης αἰρέσεως καὶ τεσσάρων
 κατὰ διαδοχὴν μονοθελητῶν πατριαρ-
 χῶν γεγονότων· σεργίου· πύρου· παύλου·
 καὶ ἑτέρου· καὶ πολλὰς ὡς εἶκος χειρο-
 τονίας ποιησάντων, οὐδεμία τούτων ἀ-
 πόβλητος γέγονεν· αἰ μόνον τὴν αἵρεσιν
 ἀπεβάλετο καὶ ἀνεθεμάτισεν· ἀλλ'
 ὑπὸ τῆς ἑκτῆς συνόδου καὶ Γεωργίου
 τοῦ κωνσταντινουπόλεως, οἱ πάντες ἐ-
 δέχθησαν· Ἰουστινιανὸς ὁ ῥινό-
 τμητος τὸ δεύτερον ἀναγορευθεὶς, κα-
 θεῖλε καὶ ἐξώρισεν ἀδίκως τὸν ἁγιώ-
 τατον πατριάρχην καλλίνικον, κατα-
 στήσας ἀντ' αὐτοῦ τὸν ἐξαμάστριδος
 ἐκλειστόν κύρον καὶ τὸν καλλίνικον.
 οὐκ ἀποσχισθέντα τῆς ἐκκλησίας καὶ
 τοῦ κύρου διὰ τὸ ἀδικηθῆναι· τὸν δὲ κύ-
 ρον δεδεγμένον τῇ ἐκκλησίᾳ μετὰ τῶν
 αὐτῶν χειροτονιῶν· Ἄρτέμιος ὁ
 καὶ ἀναστάσιος τῆς βασιλείας ἐπιλα-
 βόμενος· τοῦ ἐπισκόπου τῆς πόλεως
 ἐκβιώσαντος, μετὰ πεμπτον πεποίηκε
 τὸν ἁγιώτατον Γερμανὸν κυζίκου ὄντα,
 καὶ πατριάρχην τοῦτον ἀποκατέστησεν
 ἐπελάβετο τῶν σκήπτρων· ὁ Ἰσαυρος
 Λέων· καὶ ὡς κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόπων
 ἐλύττισε, τὸν ἅγιον Γερμανὸν ἐξορία
 παραπέμφας, ἀναστάσιον τῷ θρόνῳ
 ἀποκατέστησε· παραδραμόντων γαὶν
 ἐξ πρὸς τοῖς πεντήκοντα χρόνων, ἢ ἐβδό-
 μη συνεκροτήθη σύνοδος· ταρασίου ταύ-
 της ἐξάρχοντος· ὅς προ τῆς συνόδου κε-

χειροτόνησι ἀδελφονεὶ ὑπὸ εἰκονομά-
 χων ἢ ὀρθοδόξων· καὶ πάντες οἱ τῆ εἰκο-
 νομαχία ἐμπεσόντες ἀναθεματίσαντες
 τὴν αἵρεσιν, προσεδέχθησαν· ἐπὶ δὲ τοῦ
 ἁγίου ταρασίου πρᾶγμα συνέβη τοιοῦ-
 τον· κωνσταντῖνος ὁ τότε βασιλεὺς
 τὴν κατὰ νόμους αὐτοῦ γαμετὴν ἀπο-
 βαλὼν, ἐτέραν ἠγάγετο· καὶ μοιχὸς
 κατὰ τὴν εὐαγγελικὴν φωνὴν ἐχρημά-
 τισε· τοῦ τοίνυν πατριάρχου μὴ θελή-
 σαντος ποιῆσαι τὴν ἱερολοσίαν τοῦ γά-
 μου ἐπὶ τῷ βασιλεῖ διὰ τὴν παρανομί-
 αν, ὅ τῆς ἐκκλησίας οἰκονόμος ἰωσήφ
 τολμήσας ταύτην πεποίηκε· καὶ καθι-
 ρέσει ἑαυτὸν ὑπόδικον κατεστήσατο·
 καὶ ὁ μὲν πατριάρχης καθιρρήσας τοῦ-
 τον ἐπιχειρήσας, ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐ-
 κωλύθη φάσκοντος τὴν εἰκονομαχίαν
 πάλιν ἀνακαίνισαι, εἰ καθαιρεθεὶς ὁ ἰ-
 ωσήφ· ὁ καὶ τὸν πατριάρχην, τὸν ἰω-
 σήφ παρεβιάσατο καὶ ἄκοντα δέξα-
 σθαι· ὁ δὲ μακάριος θεόδωρος ὁ τῶν
 στουδίου ἠγούμενος, ἀποσχίσας ἑαυ-
 τὸν καὶ τῆς ἐκκλησίας· καὶ τοῦ βασιλέ-
 ως· τοῦ μὲν ὡς μοιχοῦ· τῆς δὲ ἐκκλησί-
 ας ὅτι τὸν μοιχοζεύκτην ἰωσήφ παρε-
 δέξατο, ἔπαθεν ὑπὸ τοῦ βασιλέως μυ-
 ρία δεινά· εἶτα ἐτυφλώθη ὁ κων-
 σταντῖνος· ἐπελάβετο τῆς βασιλείας
 ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἰρήνη· ἀνεκαλέσα-
 το τὸν μακάριον θεόδωρον· ἐπήνεσε
 δὲ καὶ ἀμφοτέρους ταρασίον καὶ θεό-
 δωρον· τὸν μὲν ὡς οἰκονομίαν ποιήσαν-
 τα· τὸν δὲ ὡς τηρήσαντα τὴν ἄγαν ἀκρί-

βειαν. και καθαιρεθέντος παρα του πα-
 τριάρχου του αιτίου της διαστάσεως ιω-
 σήφ. ηνώθησαν αμφοτεροι ταρασιος και
 θεόδωρος. μετα ταυτα εξεβλήθη της βα-
 σιλείας η ειρήνη. ηρπασε ταυτην νικηφό-
 ρος ο απο γενικων. κατέλυσε τον βίον
 και ο ταρασιος. κατέστησεν ο ταιουτος
 βασιλευς νικηφορος πατριάρχην ετερον
 τον θεοφορον νικηφορον. βιασθεις ουν
 παρα του βασιλέως ο αγιος νικηφορος, ε-
 δεξατο παλιν και αυτος τον ιωσηφ ηδη κα-
 θαιρεθέντα υπο ταρασιου. και παλιν α-
 πεσχίσθη της εκκλησίας θεόδωρος. χρό-
 νου παρελθόντος ολίγου και του βασιλέ-
 ως νικηφορου παρελθόντος. αλλά δη και
 του υιου αυτου σταυρακίου μετα μικρον
 ο κουροπαλάτης μιχαηλ, εις βασιλέα
 καθίσταται. και παλιν ο μακάριος νικη-
 φορος, καθαιρεί τον ιωσηφ, και τω οσίω
 θεόδωρω ενούται. πλην απερ ο αγιος
 θεόδωρος εν τω καιρω των εξοριων ελά-
 λησεν απόφημα κατά των αγίων ταρα-
 σίου και νικηφορου. ταυτα ουν ελογί-
 σθησαν δεχτά. λέγει γαρ ο αγιος μεθό-
 διος προς τους σακκουδιώτας. ηται τους
 στουδιώτας, ούτως. ο γαρ μακάριος η-
 γούμενος υμων ει μη απεβάλετο α ει-
 πε κατά των αγίων ταρασιου και νικη-
 φορου, ουκ αν συνελειτούργει ημιν. ουκ
 αν εις κοινωνίαν εδεχόμεθα τουτον. ταυ-
 τα εύρηται, εν τω του αγίου νικωνος δευτε-
 ρω βιβλίω εν μια των μεθοδίου επιστο-
 λων. ο αυτος δε αγιος μεθόδιος και εν
 τη επιτελευτίω διαθήκη αυτου, ούτω
 περι στουδιωτων διατάσσεται των μη
 θελούντων κοινωνήσαι τη καθολική εκ-
 κλησία αποβαλλόμενοι το σχίσμα,

των

hie ali-
 quid in se-
 vendit
 in margine
 desideraba-
 tur.

δεχθήτωσαν ὡς ἀπλῶς χριστιανοί· εἰς ἱερο-
 σύνην δὲ μὴ δέποτε προαχθήτωσαν. καὶ ἐν
 τῷ τῆς ἐκκλησίας δὲ συνοδικῶ ὡς ἴσοσι
 πάντες, πάντα τὰ κατὰ τῶν ἁγίων πατρι-
 αρχῶν ταρασίου καὶ νικηφόρου λαληθέντα
 καὶ γραφέντα, ἀναθέματι ὑποβάλλοντα,
 πρὸς τούτοις, εὔρηται ἐπὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέ-
 σει τοῦ στουδίτου, τετραμμένον καὶ τοῦ-
 το· ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐποίησεν ὁ ὁσῖος θε-
 ὀδώρος, ἀποσχίσας ἑαυτὸν τῆς κοινω-
 νίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν
 ἁγίων πατριαρχῶν ταρασίου καὶ νικηφό-
 ρου· αὐτοὶ γὰρ ἦσαν τότε ἡ ἐκκλησία.
 εἰ γὰρ καὶ τοῦ τυχόντος ἱερέως οὐ δυνάμε-
 θα σμικθῆναι χωρὶς αἰρέσεως, πόσω μάλ-
 λον τοιούτων ἁγίων ὀρθόδοξων πατριαρ-
 χῶν φωστήρων τῆς οἰκουμένης· ἀλλ' ὁ-
 μως εἰ καὶ συναρπαγεῖς ὁ ἐν ἁγίοις θεο-
 δώρος εἰργάσατο τὸ τοιοῦτον σχίσμα,
 ἀλλὰ πάλιν ἐν ὑστέροις αὐτὸ ἀπεβαλε-
 το· καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν διωρθώσατο· ὡς
 ὁ ἅγιος μεθόδιος ἐν τῇ προρρηθείσῃ ἐ-
 πιστολῇ παρεδίλωσε· καὶ ἐπληρώθη ἐ-
 πὶ τῷ ἁγίῳ θεοδώρῳ, τὸ τοῦ προφήτου
 δαδ, ὅταν πέσῃ οὐ καταρραχθήσεται·
 ὅτι κύριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτῶ·
 βασιλευσάντων τοίνυν κατὰ διαδοχὴν
 τοῦ τε λέοντος τοῦ ἄρμενίου· μιχαὴλ
 τοῦ τραυλοῦ καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ θεοφί-
 λου ἐπὶ ἐνιαυτοῖς εἴκοστές, οὐδεὶς ἀρχι-
 ερεὺς ὀρθόδοξος ἐγεγόνει, ἀλλὰ πάντες
 εἰκονομάχουν καὶ τὰ τῶν βασιλέων ἐπρέ-
 σβευον· καὶ μετὰ θάνατον θεοφίλου· ἢ
 σύζυγος αὐτοῦ ἡ μακαρία θεοδώρα, τὸν
 ἅγιον μεθόδιον σὺν τῇ συνόδῳ, τῷ θρόνῳ

ἀποκατέστησε, μετὰ τὸν ἄγιον μεθόδι-
 ον, ἰγνάτιος ὁ μέγας εἰς τὸν θρόνον ἀνά-
 γεται βασιλεύοντος τῆνικαὐτὰ μιχαήλ
 καὶ θεοδώρας. ὡς γοῦν ὁ τοῦ βασιλέως
 θεῖος ὁ βάρδας συνεφθείρετο τῇ ἑαυτοῦ
 νύμφῃ, καὶ διὰ τοῦτο παρὰ τοῦ ἱεροῦ
 ἰγνατίου ἠλέγχετο σφοδρῶς. καὶ ἀπε-
 βουλοῦντο τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς κοινω-
 νίας. δυνάμενος τὰ πολλὰ διὰ τὸ ἄγειν
 τὴν τοῦ βασιλέως χαύνωσιν ὅπου καὶ
 βούλεται, καθεῖλε καὶ ἐξώρισε τὸν ἄ-
 γιον. καὶ ἀνεβίβασε τὸν φώτιον ἀντ'
 αὐτοῦ. μετὰ ταῦτα βασιλεύει βασι-
 λειος ὁ μακεδῶν. καὶ πάλιν ἀποκα-
 θιστὰ τὸν ἰγνάτιον. ἀποθανόντος δὲ
 τοῦ ἰγνατίου, πάλιν τὸν φώτιον ἀνεβί-
 βασεν. ὁ καὶ θαυμαστόν. εἰ γὰρ ὡς
 μοιζὸς καὶ ἐπιβάτης τοῦ θρόνου κατη-
 νέχθη, πῶς πάλιν ὡς ἀθῶος εἰς τὸν θρό-
 νον ἀνήχθη. πλὴν ἡ ἐκκλησία δέχεται
 καὶ ἀμφοτέρους. καὶ τιμᾷ ὡς ὀρθοδό-
 ξους. λέγουσα ἰγνατίου. φωτίου. στεφά-
 νου. καὶ ἀντωνίου. τῶν ἀγιοτάτων πα-
 τριάρχων, αἰώνια ἡ μνήμη. καὶ τὰ λαλη-
 θέντα κατὰ ἰγνατίου. καὶ φωτίου. στε-
 φάνου. καὶ ἀντωνίου, τῶν ἀγιωτάτων
 πατριάρχων, ἀνάθεμα. παρατήρει δὲ
 καὶ σὺ πάλιν ὁ ἀκροατὴς; ὅτι οὐδὲ ὁ ἰ-
 ερός ἰγνάτιος διὰ τὸ ἀδίκως ἐξωσθῆναι
 τοῦ θρόνου, τῆς κοινωνίας ἐσχίσθη φω-
 τίου, ἢ τὸν λαὸν ἀνέπεισε σχίζεσθαι.
 τοῦτο γὰρ σκοπὸς ἐν πάσαις ταῖς ἀνα-
 γεγραμμέναις ἱστορίαις, τὸ δεῖξαι, ὅτι
 ἕκαστος τῶν πατριάρχων ἀδίκως καὶ ἀ-
 κανονίστως ἐξωθούμενος τοῦ οἰκείου

θρόνου, τὸν ἑαυτοῦ διάδοχον οὐκ ἀπέ-
 φευγεν· οὐδέ τὸν λαὸν ἐδίδασκεν σχί-
 ζεσθαι τῆς ἐκκλησίας· ἀλλ' ἐκοινώνει
 καὶ αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς· μόνον εἰ ὁ διάδο-
 χος αὐτοῦ ὀρθόδοξος ἐχρημάτιζεν· με-
 τὰ ταῦτα λέων ὁ τοῦ βασιλείου υἱὸς
 τῶν σκήπτρων ἐπιλαβόμενος, ὃν εὗρεν
 ὀρθόδοξον πατριάρχην κατήγαγε καὶ ἐγ-
 κατέστησε στέφανον τὸν ἴδιον ἀδελ-
 φόν· ἠγίη μὲν καὶ αὐτὸν περὶ τὴν πί-
 στιν καὶ ὀρθόδοξον· ὁμῶς παρά τούς κα-
 νόνας ἀναχθέντα· καὶ οὐ διὰ τοῦτο σί-
 σμα ἐπιτέγονε τῇ ἐκκλησίᾳ· δεκτός
 γὰρ παρ' αὐτῆ καὶ ὁ στέφανος· ἰγνα-
 τίου γὰρ φησι φωτίου στεφάνου τῶν
 ἀγιωτάτων πατριαρχῶν αἰωνία ἡμνή-
 μι·— ὁ αὐτὸς βασιλεὺς λέων ὁ σο-
 φὸς τὸν ἐννομώτατον πατριάρχην νικό-
 λαον μὴ θέλοντα συντεθῆναι τῇ αὐτοῦ
 τετραγαμίᾳ, κατέσπασε τοῦ θρόνου·
 καὶ τὸν σύγκλητον εὐθύμιον ἀνεβίβα-
 σεν· ἄνδρα διαβεβοημένον ἐπὶ ὀρθοδοξίᾳ,
 καὶ ἀγωνισάμενον τὰ πολλὰ καὶ ἐναντι-
 ῶτατα τῷ βασιλεῖ, βουλομένῳ τὴν τε-
 τραγαμίαν νομοθετῆσαι· καὶ εἰς τὸ ἐξ-
 ἧς πολιτεύεσθαι· σκόπησον καὶ πάλιν
 ὁ ἀκροατὴς ὡς ὁ δηλωθεὶς πατριάρχης
 νικόλαος, οὐκ ἀπεσχίσθη τῆς καθολικῆς
 ἐκκλησίας καὶ τοῦ εὐθυμίου· ἀλλ' οὐδέ
 τὸν λαὸν ἐδίδαξε σχίζεσθαι· δῆλον
 πάντως, ὅτι διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν· ἀλλὰ
 καὶ τοῦ βασιλέως λέοντος ἀποθανόντος
 καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἀλεξάνδρου βα-
 σιλευκότος· καὶ τὸν μὲν εὐθύμιον

καταγαγόντος τοῦ θρόνου ~~κατασπασας~~ ἀνα-
 βιβάσαντος δὲ τὸν νικόλαον, ἔτι γὰρ ἔζη,
 ὁμῶς αἱ τοῦ εὐθυμίου χειροτονίαι οὐκ ἀ-
 πεβλήθησαν ὡς ὀρθόδοξοι καὶ παρὰ ὀρ-
 θοδόξου γεγονύαι. καὶ ταῦτα ἐν τῇ βί-
 βλῳ τοῦ ζωναρά :- ὁ βασιλεὺς μα-
 νουὴλ κοσμάς τὸν ἀττικὸν πατριάρχην
 ἄνδρα πλήρη εὐλαβείας καὶ ἀγαθότητος
 ἀδίκως τοῦ θρόνου κατασπάσας, ἕτερον
 ἀντεισηγάγεν. ὁ δὲ κοσμάς τῇ ἀδίκῳ
 καθαιρέσει τὴν καρδίαν πληγεὶς, τῆς μεν
 κοινωνίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐαυ-
 τὸν οὐκ ἀπέσχισεν. ἢ τὸν λαὸν ἐδίδαξε
 σχίζεσθαι. σφραγίσας δὲ τὴν κοιλίαν
 τῆς αὐγούστης, ἐπετίμησε μηδέποτε
 παιδίον ἄρρεν τεκεῖν. ὁ καὶ γέγονεν. ὁ
 γὰρ βασιλεὺς ἀλέξιος, ἀπὸ μαρίας ἐτέ-
 χθη τῆς ὑστερας τῆς ἀπολατίνων. ἐν
 γούν τῇ πρὸς αὐγούστην ἐπιτιμήσει κα-
 τοστεφάνου τινὸς σεβαστοῦ παριστα-
 μένου καὶ ὀρμήσαντος τῷ πατριάρχῃ
 ράπισμα δοῦναι διάφτην πρὸς τὴν αὐ-
 γούστην εὐνοίαν δῆθεν καὶ κωλυθέντος
 παρὰ τινος, ὁ πατριάρχης κοσμάς, ἀφε-
 τε φκοτὴν αὐτὸν ὅσον οὐπὼ τὴν οἰκείαν
 πετραίαν ληψόμενον. ὁ καὶ ἐξέβη, κα-
 τὰ τὴν προφητείαν τοῦ ἱερωτάτου κο-
 σμά. μετ' οὐ πολὺ γὰρ ὁ κοντοστέφα-
 νος ἐν τῷ εἰς τὰ κέρκυρα πολέμῳ λί-
 θω βληθεὶς, ἀπέρρηξεν τὴν ψυχὴν. ταῦ-
 τα ἐν τῇ τοῦ χωνιάτου χρονογραφίᾳ :-
 ὁ βασιλεὺς ἰσαάκιος ὁ ἀγγελος τὸν πα-
 τριάρχην εὐρωὴν βασίλειον τὸν καματη-
 ρον, καὶ ἀναίτιως κατασπάσας αὐτὸν,
 ἀνήγαγε νικήταν τὸν σακελλάριον τῆς
 ἐκκλησίας. εἶτα μετὰ ἐνιαυτὸν αἰτία

σάμενος τοῦ νικῆτα τοῦ ἀφελῆς καὶ τοῦ
 γηραιῶν, καθαιρήσας αὐτὸν, τὸν θεοτο-
 κίτην λεόντιον ἀνεβίβασε διαβεβαιού-
 μενος τὴν θεοτόκον ἐλθοῦσαν εἰπεῖν
 αὐτῷ, τὸν λεόντιον ἀναβιβάσαι· πάν-
 τεῦθεν καὶ θεοτοκίτης ἐκέκλητο. με-
 τὰ ταῦτα οὐκ ἤρεσκεν ὁ θεοτοκίτης τῷ
 βασιλεῖ· καὶ διεβεβαιούτο πάλιν ὁ βασι-
 λεύς τὴν θεοτόκον ἐλθοῦσαν εἰπεῖν αὐ-
 τῷ ἐκβαλεῖν τὸν λεόντιον, ὃ καὶ πεποι-
 ηκεν. ἐκβληθέντος τούτου προστάξει
 τοῦ βασιλέως μετετέθη εἰς τὸ πατριαρ-
 χεῖον· ὁ ἱεροσολύμων δοσίθεος· καὶ με-
 τὰ βραχὺ γογγυσμοῦ διὰ τοῦτο γεγονό-
 τος, κατεβιβάσθη τοῦ θρόνου ὁ δοσίθεος
 καὶ ἐγένετο ἕτερος· βασιλεύσαντος
 γοῦν τοῦ Ἰσαακίου ἐπὶ χρόνους ἐννέα,
 πέντε πατριάρχαι κατὰ διαδοχὴν παρ'
 αὐτοῦ ἐγεγόνεισαν, οἳ καὶ πολλὰς χειρο-
 τονίας ὡς εἰκὸς πεποιήκασιν· καὶ ἐξ ἐκεῖ-
 νων κατὰ διαδοχὴν μέχρι καὶ ἀρτίως
 ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, πᾶσα ἡ ἱερουσόλη
 καὶ ἡ ἐκκλησία κατὰ γεται, καὶ τὸ δὴ
 θαυμασπὸν, ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ
 τοιοῦτου βασιλέως Ἰσαακίου καὶ οἱ
 τοιοῦτοι πέντε πατριάρχαι, πάντες ἐν
 τοῖς ζῶσιν ἐτέλουν, ἕτερος τὸν ἕτε-
 ρον διαδεχόμενος, καὶ οὐδαμῶς ἀλ-
 λήλων σχιζόμενοι, διὰ τὸ τῷ θελήμα-
 τι μόνῳ τοῦ βασιλέως τὸν μὲν καθαι-
 ρεῖσθαι τὸν δὲ ἀνάγεσθαι· —

Ἐκθεσις κατὰ συντομίαν τῶν
 ἀδίκως καθαιρεθέντων πατριαρχῶν πα-
 ρά τῶν κατὰ καιροὺς βασιλέων ^{ἢ βασιλέων, MS.} βασιλευσαντων.
 οἵτινες καὶ τῶν διαδόχων αὐτῶν παρὰ
 κανόνας ἀναχθέντων, οὐκ ἀπεσχίθη-
 σαν· ἀλλ' οὐδὲ τὸν λαὸν ἐδίδαξαν σχί-
 ζεσθαι· δῆλον πάντως, ὅτι διὰ τὴν ὀρ-
 θοδοξίαν αὐτῶν: ~

Ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἀρκαδίου, ὁμέ-
 γας χρυσοστόμος ἐξεβλήθη ἀδίκως.
 τούτου διάδοχοι, ἀρσάκιος· καὶ ὁ θεῖος
 ἀττικός: -

Ἐπὶ τοῦ βασιλέως θεοδοσίου τοῦ με-
 κρού παρὰ διοσκόρου τοῦ αἵρετικῆ, ὁ
 ἅγιος φλαβιανὸς· τούτου διάδοχος ἀνα-
 τόλιος: -

Ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἀναστασίου, εὐ-
 θύμιος· οὗ διάδοχος μακεδὸν καὶ τοῦ-
 του τιμόθεος: ~

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως, ἡλίας ἱερο-
 σολύμων· τούτου διάδοχος ἰωάννης: -

Ἐπὶ τοῦ βασιλέως τοῦ μετὰλου κων-
 σταντίνου ὑπὸ τοῦ καισαρείας παλαι-
 στίνης, μάξιμος ἱεροσολύμων· οὗ διά-
 δοχος κύριλλος: ~

Ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἰουστινιανῶ, εὐ-
 τύχιος ὁ ἀπὸ ἀμασειᾶς· τούτου διάδο-
 χος Φίωάννης: ~

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως, ἀνθιμος
 τραπεζοῦντος· τούτου διάδοχος ὁ ἅγιώ-
 τατος μηνᾶς: -

Ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἰουστινιανῶ
 τοῦ ῥινομήτου, καλλίνικος, οὗ διάδο-
 χος, ὁ ἐξ ἀμαστρίδας ἔγκλειστος κύρος: -

Ἐπὶ βασιλέως μιχαὴλ τοῦ υἱοῦ τοῦ
 θεοφίλου, ἰγνάτιος ὁ μέγας· τούτου διά-
 δοχος, φώτιος: -

Ἐπὶ βασιλέως βασιλείου τοῦ μακε-

δόνος, ὁ τοῦ ἰγνατίου διάδοχος φώτιος·
 αὐτὸς πάλιν διάδοχος ὁ ἰγνάτιος· καὶ τούτου
 πάλιν ὁ φώτιος:—

Ἐπὶ βασιλέως λέοντος τοῦ σοφοῦ, ὁ
 φώτιος πάλιν· αἰτίας ψευδεῖς τοῦ βασι-
 λέως πλασαμένου κατ' αὐτοῦ· τούτου
 διάδοχος στέφανος ὁ τοῦ βασιλέως
 ἀδελφός:—

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως, νικόλαος ὁ
 μυστικός· τούτου διάδοχος· εὐθύμιος
 ὁ σύγκελλος:—

Ἐπὶ τοῦ ἀλεξάνδρου βασιλέως τοῦ
 ἀδελφοῦ λέοντος, ὁ εὐθύμιος κατεβιβά-
 σθη ὁ τοῦ νικολάου διάδοχος· οὐτινος
 εὐθυμίου πάλιν διάδοχος ὁ νικόλαος:—

Ἐπὶ βασιλέως μακρονήλ, κοσμάς ὁ ἀτ-
 τικός, οὐ διάδοχος θεοδόσιος:—

Ἐπὶ τοῦ βασιλέως ἰσαακίου· τοῦ ἀρ-
 γέλου ὁ καματηρὸς βασιλεῖος· τούτου
 διάδοχος, σακελλάριος νικήτας ὁ μουν-
 τάνης:—

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως, ὁ σακελλά-
 ριος νικήτας· οὐ διάδοχος ὁ θεοτοκίτης
 λεόντιος:—

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ὁ θεοτοκί-
 τής λεόντιος· τούτου διάδοχος, ὁ δοσί-
 θεος, ἱεροσολύμων:—

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως, δοσίθεος
 ἱεροσολύμων· οὐ διάδοχος, ὁ ξιφιλι-
 νος γεώργιος:—

Τῶν ἁγίων ἀποστόλων κανῶν λα:

Εκίμωσι
εδιφ. 7. 14.
πνήξη

Εἴ τις πρεσβύτερος καταφρονήσας τοῦ
ἰδίου ἐπισκόπου χωρὶς συναγάγη καὶ θυ-
σιαστήριον ἕτερον πῆξει· μηδὲν κατε-
γνωκῶς τοῦ ἐπισκόπου ἐν εὐσεβείᾳ
καὶ δικαιοσύνῃ, καθαιρείσθω ὡς φίλαρ-
χος· τύραννος γάρ ἐστιν· ὡσαύτως καὶ
οἱ λοιποὶ κληρικοὶ ὅσοι ἂν αὐτῷ προσθῶν-
ται· οἱ δὲ λαϊκοὶ, ἀφοριζέσθωσαν· ταῦ-
τα δὲ μετὰ μίαν καὶ δευτέραν καὶ τρί-
την παράκλησιν τοῦ ἐπισκόπου γινέσθω·

Τῆς ἐν γάγγρα συνόδου κανῶν ς:

Εἴ τις παρὰ τὴν ἐκκλησίαν ἰδίᾳ ἐκκλη-
σιάζει· καὶ καταφρονῶν τῆς ἐκκλησίας,
τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐθέλει πράττειν μὴ συν-
όντος τοῦ πρεσβυτέρου κατὰ γνώμην
τοῦ ἐπισκόπου, ἀνάθεμα ἔστω:—

Τῆς ἐν ἀντιοχείᾳ συνόδου κανῶν ε.

Εἴ τις πρεσβύτερος ἢ διάκονος καταφρο-
νήσας τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, ἀφώρισεν
ἑαυτὸν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἰδίᾳ συνή-
γαγε· καὶ θυσιαστήριον ἔστησε· καὶ τοῦ
ἐπισκόπου προσκαλεσαμένου ἀπειθεῖν
καὶ μὴ βούλοιο αὐτῷ πείθεσθαι· μηδὲ
ὑπακούειν καὶ πρῶτον καὶ δεύτερον κα-
λοῦντι, τούτον καθαιρέσθαι παντελῶς
καὶ μηκέτι θεραπείας τυγχάνειν· μηδὲ
δύνασθαι λαμβάνειν τὴν ἑαυτοῦ τιμὴν.
εἰ δὲ παραμένει θορυβῶν καὶ ἀναστατῶν
τὴν ἐκκλησίαν, διὰ τῆς ἐξωθεν ἐξουσί-
ας ὡς σταθῶδι αὐτὸν ἐπιστρέφεται:—

Τῆς αὐτῆς συνόδου κανῶν ιε.

Εἴ τις ἐπίσκοπος ἐπὶ τισιν ἐγκλήμασι
κατηγορηθεὶς κριθεῖν ὑπὸ πάντων τῶν
ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἐπισκόπων· πάντες τε
σύμφωνον μίαν κατ' αὐτοῦ ἐξενέγκοιεν

καθαίρει
σθαι ἐκίμω
ρ. 92.

σι-

νοὶ ἐκίμω
ρ. 99.

ψήφον, τούτον μὲν κέτι παρ' ἑτέροις δια-
 ξεσθαι· ἀλλὰ μένειν βεβαίαν τὴν σύμ-
 φωνον τῶν τῆς ἐπαρχίας ἐπισκόπων
 ἀπόφασιν: -

Τῆς ἐν καρθαγένῃ κανῶν ἰ. In Eshing.
 Ἐάντις πρεσβύτερος κατὰ τοῦ ἰδίου
 ἐπισκόπου φυσιωθεὶς σχίσμα ποιήσῃ,
 ἀνάθεμα ἔστω: -

Τῆς πρώτης καὶ δευτέρας λεγομέ-
 νης συνόδου κανῶν ιγ.

Τὰς τῶν αἰρετικῶν ζιζανίων ἐπισκο-
 πὰς ἐν τῇ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησίᾳ ὁ πα-
 πῆνος καταβαλὼν· καὶ ταύτας ὀ-
 ρῶν τῇ μαχαίρᾳ τοῦ πνεύματος τε-
 μνομένας προρρίζους, ἐφ' ἑτέραν ἤλ-
 θε μεθοδείας ὁδὸν· τῆ τῶν σχισματι-
 κῶν μανίᾳ τοῦ χριστοῦ σῶμα με-
 ρίζειν ἐπιχειρῶν· ἀλλὰ καὶ ταύτην αὐ-
 τοῦ τὴν ἐπιβουλήν ἢ ἀγία σύνοδος ἀ-
 ναστέλλουσα παντελῶς, ὥρισε τοῦ
 λοιποῦ, εἴ τις πρεσβύτερος· ἢ διάκο-
 νος ὡς δὴθεν ἐπ' ἐγκλήμασι τισὶ τοῦ
 οἰκείου κατεγνωκῶς ἐπισκόπου πρό-
 συνοδικῆς διαγνώσεως καὶ ἐξετάσεως
 καὶ τῆς ἐπ' αὐτῷ τελείας κατακρίσε-
 ως ἀποστήναι τολμήσει τῆς αὐτοῦ κοι-
 νωνίας· καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν ταῖς
 ἱεραῖς τῶν λειτουργιῶν εὐχαῖς κατὰ
 τὸ παραδεδομένον τῇ ἐκκλησίᾳ μὴ
 ἀναφέρει, τούτον ὑποκείσθαι καθαι-
 ρέσει· καὶ πάσης ἱερατικῆς ἀποστε-
 ρεῖσθαι τιμῆς· ὁ γὰρ ἐν πρεσβυτέ-
 ρου τάξει τεταγμένος, καὶ τῶν μη-
 τροπολιτῶν ἀρπάξων τὴν κρίσιν, καὶ
 προκρίσεως αὐτοῦ κατακρίνων ὅσον

ἐπὶ α
 turin o
 Eshing. p.
 ed. p. 2
 est 1a.

τὸ ἐπ' αὐτῷ· τὸν οἰκεῖον πατέρα καὶ
ἐπίσκοπον, οὗτος οὐδέ τῆς τοῦ πρεσβυ-
τέρου ἐστὶν ἄξιος τιμῆς, ἢ ὀνομασί-
ας· οἱ δὲ τοῦτο συνεπόμενοι, εἰ μὲν
τῶν ἱερωμένων εἶεν τιμῆς, καὶ αὐτοὶ
τῆς οἰκείας τιμῆς ἐκπιπτέτωσαν· εἰ
δὲ μοναχοὶ ἢ λαϊκοὶ, ἀφοριζέσθωσαν
παντελῶς τῆς ἐκκλησίας· μέχρις ἂν
τὴν πρὸς τοὺς σχισματικούς συνάφει-
αν διαπτύσαντες, πρὸς τὸν οἰκεῖον
ἐπιστραφῆεν ἐπίσκοπον· -

τῆς αὐτῆς συνόδου κανὼν ΙΔ· -

εἴ τις ἐπίσκοπος ἐγκλήματος πρόφα-
σιν ποιούμενος κατὰ τοῦ οἰκείου μητρο-
πολίτου πρὸ συνοδικῆς διαγνώσεως,
ἀποστήσει ἑαυτὸν τῆς πρὸς αὐτὸν κοι-
ωνίας, καὶ μὴ ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐ-
τοῦ κατὰ τὸ εἰθισμένον ἐν τῇ θείᾳ
μυσταγωγίᾳ, τοῦτον ὠρίσεν ἡ ἁγία
σύνοδος καθηρημένον εἶναι· εἰ μόνον
ἐλεγχθεὶς ἀποστάς τοῦ οἰκείου μητρο-
πολίτου καὶ σχίσμα ποιήσας· δεῖ γὰρ
ἕκαστον τὰ οἰκεῖα μέτρα γινώσκειν·
καὶ μήτε τὸν πρεσβύτερον καταφρο-
νεῖν τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου, μήτε τὸν ἐ-
πίσκοπον, τοῦ οἰκείου μητροπολίτου· -

τῆς αὐτῆς συνόδου κανὼν ΙΕ·

τὰ ὀρισθέντα ἐπὶ πρεσβυτέρων καὶ
ἐπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν, πολλῶν
μᾶλλον καὶ ἐπὶ πατριαρχῶν ἀρμόζει·
ὥστε εἴ τις ἐπίσκοπος ἢ μητροπολίτης
τολμήσει ἀποστήναι τῆς πρὸς τὸν οἰ-
κεῖον πατριάρχην κοινωνίας, καὶ μὴ
ἀναφέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ κατὰ τὸ ὡ-

ρισμένον καὶ τεταγμένον ἐν τῇ θείᾳ
 μυσταγωγίᾳ· ἀλλὰ πρὸ ἐμφαθείας συ-
 νοδικῆς καὶ τελείας αὐτοῦ κατακρίσεως
 σχίσμα ποιήσει, τοῦτον ὠρίσεν ἡ ἁγία
 σύνοδος πάσης ἱερατείας παντελῶς ἄλ-
 λότριον εἶναι· εἰ μόνον ἐλεγχθεὶν τοῦ-
 το παρανομήσας, καὶ ταῦτα μὲν ὠρίσται
 καὶ ἐσφράγισται, περὶ τῶν προφάσει
 τινῶν ἐγκλημάτων τῶν οικείων ἀφι-
 σταμένων προέδρων καὶ σχίσμα ποι-
 ούντων· οἱ γὰρ διὰ αἵρεσιν τινὰ παρα-
 τῶν ἁγίων συνόδων ἢ πατέρων κατε-
 γνωσμένην, τῆς πρὸς τὸν πρόεδρον κοι-
 νωνίας ἑαυτοὺς διαστέλλοντες, ἐκείνου
 τὴν αἵρεσιν δηλονότι δημοσίᾳ κηρύττον-
 τος καὶ γυμνῇ τῇ κεφαλῇ ἐπ' ἐκκλη-
 σίας διδάσκοντος, οἱ τοιοῦτοι οὐ μόνον
 τῇ κανονικῇ ἐπιτιμῆσει οὐχ ὑποκείσονται
 πρὸ συνοδικῆς διαγνώσεως ἑαυτοῦς
 τῆς πρὸς τὸν καλούμενον ἐπίσκοπον κοι-
 νωνίας ἀποτειχίζοντες, ἀλλὰ καὶ τῆς
 πρεπούσης τιμῆς ὀρθοδόξοις ἀξιοθήσονται·
 οὐ γὰρ ἐπισκόπων, ἀλλὰ ψευδε-
 πισκόπων καὶ ψευδοδιδασκάλων κα-
 τέγνωσαν· καὶ οὐχὶ σχίσματι τὴν ἐ-
 κκλησίαν ἐσπούδασαν ρύσασθαι·

Τοῦ ἁγίου ἰγνατίου τοῦ θεο-
 φόρου ἐκ τῆς πρὸς σμυρναίους
 ἐπιστολῆς.

προσέχειν δεῖ νόμῳ καὶ τοῖς προφήταις
 καὶ τοῖς εὐαγγελισαμένοις ἡμῖν τον σω-
 τήριον λόγον· τὰς δὲ δυσωνύμους αἰ-

Vigenii
 edit. p. 117.
 Vedeii
 p. 168.

ρέσεις· και τους τα σχίσματα ποιούντας·
 φεύγετε, ως αρχήν καλών· πᾶς γάρ ὁ
 λέγων παρὰ τὰ διατεταγμένα· καὶ ἀ-
 εἰόπιστος ἢ· καὶ νηστεύη· καὶ παρθε-
 νεύη· καὶ σημεῖα ποιῆ, καὶ προφητεύη,
 λύκος σοι φαιnéσθω· ἐν προβάτου δόρα,
 προβάτων φθοράν κατεργαζόμενος·-

Τοῦ μεγάλου ἀθανασίου περὶ
 τῶν ἀκρίδων, ὧν ἦσθιεν ὁ βα-

πτιστής·-

Ὅταν ἀκούσης, ἐσθίων ἀκρίδας, οὐ τὰς
 ἐμψυχομένας· ἀλλὰ χλόην οὕτω προσ-
 αγορευομένην· ὅτι δὲ ἀκρίς ὑπάρχει βο-

ἐστὶ τάνη, ἢ ραδίως πάντα πληροφωρήθηνα.

λέγοντος τοῦ μὲν δαμῆ ἐν ψαλμοῖς ἐξε-
 τινάχθησαν ὡσεὶ ἀκρίδες· οὐ γὰρ ἐδιώχθη
 ὡσεὶ ἀκρίς· ἀλλ' ἐξετινάχθη ὡς ἀκρίς·

ἴσχυθι

ἀντὶ τοῦ ὡς αὕτη ἡ βοτάνη βία τινάσ-

σεται, οὕτω κατὰ μετὰ βίας πολλῆς

ἀπεκινήθη ἀπὸ τῶν ἐμῶν ὑπὸ τῶν φι-

λέχθρων καὶ τοῦ ζητούντος σαοῦ θανά-

τῶσαι τὴν ψυχὴν μου· τὸν δὲ ἐκκλησι-

αστὴν εἰπεῖν· ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον

καὶ παχυνθεῖ ἡ ἀκρίς· καὶ διασκεπασθή-

σεται ἡ κάπαρις· ὡς περὶ οὖν τὸ ἀμύγδα-

λον οὐκεστὶ σφ' πτηνοῦ· ἡ δὲ κάπαρις βο-

τάνη καὶ οὐδὲν ἕτερον, οὕτω δῆλον καὶ ἡ

ἀκρίς ὑπάρχει βοτάνη· ἐν πεδίῳ καὶ λι-

μῶνι αὐξανόμενη· εἰ δ' ἄρτον οὐκ ἦσθι-

εν ὁ μακάριος ἰωάννης, πολλῶ μάλλον

κρεῶν οὐκ ἀπεγεύετο· τοῦ δὲ μέλιτος

μετελάμβανε· ἐπεὶ ἀσκητικὸν ἐστὶ

βρώμα· ἦσαν δὲ καὶ οἱ λόγοι τῆς παροι-

κίας αὐτοῦ μέλι εἰκότες·-

εἶχε δὲ τὸ ἔνδυμα ἀπὸ τριχῶν κα-

μήλου· τὸν τρόπον ὀρθὸν· πάγιον· βλέ-

† Hæc, quæ
 ad finem
 sequuntur,
 eo loci non
 habentur.

ἐστὶ

ἴσχυθι

MS. και-

σει λει-

117

ποντα εἰς τὸ ὕψος· καὶ τὰς ἐπουρανίους
μονὰς· ζώην περὶ τὴν ὀσφύν· σωφροσύ-
νην περὶ τὴν ψυχὴν· —

Τοῦ χρυσοστόμου ἐκτῆς ἐξηγήσε-
ως τοῦ κατὰ ματθαῖον ἀγίου
εὐαγγελίου· —

βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ
πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύ-
ματος· Τὸν θεὸν γεννῶντα καὶ γεννώ-
μενον οὐκ ἔστιν ὑπὸ χρόνον βαλεῖν· θε-
ὸς γὰρ οὐχ ὑποκίπτει χρόνω· οὐκ ἔστιν
ἀσεβὲς λέγειν ὅτι θεὸς ἐγέννησε· μη-
δεὶς δεδιέτω· οὐκ ἔστι γὰρ ἐναντίον κα-
κῆς ἐννοίας τοῦτο, εἰάν θεοπρεπῶς ὑπο-
ληφθῆν· εἰς ὁ πατὴρ· ἐνὸς υἱοῦ· εἰς ἀ-
γέννητος πατὴρ· εἰς γεννητός θεός, ὁ υἱ-
ὸς· καὶ ὡς περ οὐκ ἔστι συναγέννητος υἱ-
ὸς ἕτερος θεός, οὕτως οὐδὲ συγγεγεννη-
μένος ἕτερος θεός, ὁ υἱός· οὐκ ἔστιν υἱὸς
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἔχει ὁ πατὴρ, ὑ-
πόστασιν πατρὸς· ἔχει ὁ υἱὸς ὑπόστασιν
υἱοῦ· ἔχει τὸ πνεῦμα, ὑπόστασιν ἁγίου
πνεύματος· ἀσώματος καὶ νοερά καὶ
λογικῆ, καὶ ἐν πᾶσι τελεία, ἢ ὑπόστα-
σις τοῦ πατρὸς, τουτέστιν ὁ πατὴρ· ὁ-
μοίως ὁ υἱὸς τῷ πατρὶ ἐν πᾶσι καὶ πλή-
ρης κατ' αὐτὸν· ἐκτός εἶναι πατὴρ· υἱὸς
γὰρ ἔστι καθ' ὑπόστασιν· τέλειον τὸ
πνεῦμα τὸ ἅγιον καὶ πλήρες ἐν πᾶσι·
καθὼς ὁ πατὴρ τέλειος· καὶ ὁ υἱὸς τέ-
λειος· καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τέλειον,
ὁμοίως τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, πάρεξ
τοῦ εἶναι πατὴρ ἢ υἱός· ἔστι γὰρ καθ'
ὑπόστασιν ἰδίαν πνεῦμα ἅγιον, ὁμο-
ούστον τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, ἐκ τοῦ
πατρὸς ἐκπορευόμενον· δι' υἱοῦ πεφη-

νός . ἀχώριστον τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ
ὡς ἴδιον . τρεῖς τετελειωμένοι ὑποστά-
σεις πατρὸς υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος .
μία δὲ οὐσία :-

Ἀπολιναρίος , ἐκ τῆς ἑρμηνείας
τοῦ κατὰ ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου .

Οὐκ ἔναπέθανε τῇ ἀγχόνῃ ὁ ἰούδας , ἀλλ'
ἐπεβίω . καθαιρεθεὶς προ τοῦ ἀποκνι-
γῆναι . καὶ τοῦτο δηλοῦσιν αἱ τῶν ἀπο-
στόλων πράξεις . ὅτι πρηνὲς γενόμενος
ἐλάχισε μέσος . καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ
σπλάγχνα αὐτοῦ . τοῦτο δὲ σαφέστε-
ρον ἱστορεῖ παπίας ὁ ἰωάννου μαθη-
τικὸς λέγων οὕτως ἐν τῷ τετάρτῳ τῆς
ἐξηγήσεως τῶν κυριακῶν λόγων . μέ-
γα δὲ ἀσεβείας ὑπόδειγμα ἐν τούτῳ τῷ
κόσμῳ περὶ ἐπάτησεν ἰούδας . πρὸς θεὸν
ἐπί τοσοῦτον τὴν σάρκα , ὥστε μηδὲ ὀ-
πόθεν ἀμαξὰ ραδίως παρέρχεται , ἐκεί-
νον δύνασθαι διελθεῖν . ἀλλὰ μηδὲ αὐ-
τὸν μόνον τὸν ὄγκον τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ .
τὰ μὲν γὰρ βλέφαρα τῶν ὀφθαλμῶν
αὐτοῦ φασὶ τοσοῦτον ἐξοιδῆσαι , ὡς
αὐτὸν μὲν καθόλου τὸ φῶς μὴ βλέπειν .
τοὺς ὀφθαλμοὺς δὲ αὐτοῦ , μηδὲ ὑπὸ ἰ-
ατροῦ διὰ ὀπτρας ὀφθῆναι δύνασθαι .
τοσοῦτον βάθος εἶχον ἀπὸ τῆς ἐξωθεν
ἐπιφανείας . τὸ δὲ αἰδοῖον αὐτοῦ , πα-
σῆς μὲν ἀσχημοσύνης ἀκιδέστερον .
καὶ μείζον φαίνεσθαι . φέρεσθαι δὲ δι'
αὐτοῦ , τοὺς ἐξ ἅπαντος τοῦ σώματος
συρρέοντας ἰχώρας τε καὶ σκώληκας
εἰς ὕβριν δι' αὐτῶν μόνων τῶν ἀναγ-
καίων . μετὰ πολλὰς δὲ βασάνους καὶ
τιμωρίας ἐν ἰδίῳ χωρίῳ φασὶ τελευ

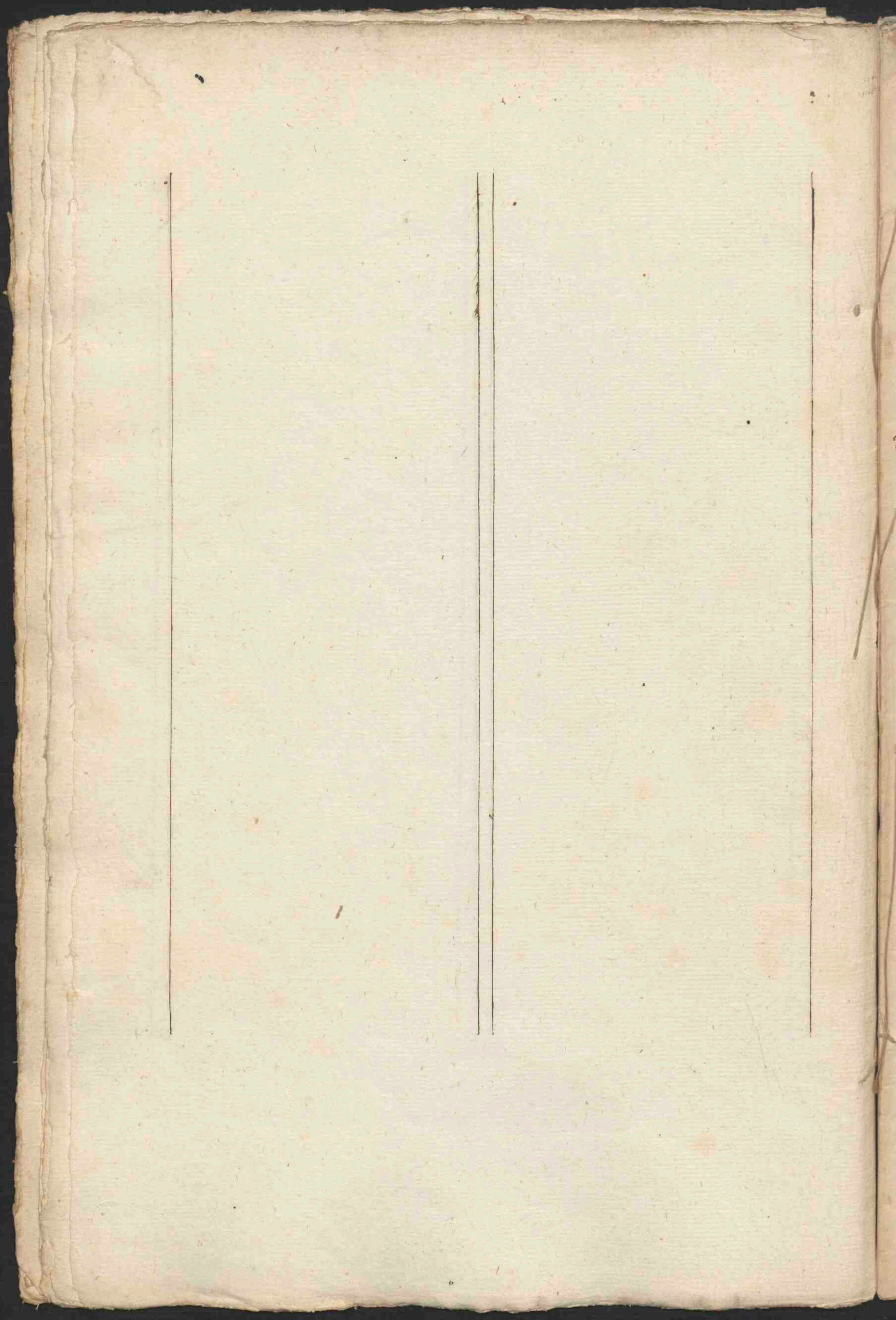
τήσαντος· καὶ τοῦτο ἀπὸ τῆς δυσωδίας·
 ἔρημον καὶ ἀοίκητον τὸ χωρίον μέχρι
 τοῦ νῦν γενέσθαι· ἀλλ' οὐδὲ μέχρι σή-
 μερον δύνασθαι τινα ἐκείνον τὸν τόπον
 παρελθεῖν, εἰ μὴ τὰς ῥίνας ταῖς χερ-
 σιν ἐπιφράξῃ· τοσαύτη δὲ τῆς σαρκὸς
 αὐτοῦ καὶ ἐπὶ γῆς κρίσις ἐχώρησεν· -

τοῦ βουλγαρίας, ἐκ τῆς ἐξηγήσε-

ως τοῦ κατὰ ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου.

Οὐκ ἀκαιρον δὲ εἰπεῖν ἐνταῦθα τοῦ λόγου
 γενόμενος, πῶς ἔχει ὁ υἱὸς τὸ πνεῦμα·
 καὶ πῶς λέγεται τὸ πνεῦμα τοῦ υἱοῦ·
 φησὶ γὰρ καὶ ὁ ἀπόστολος· τὸ πνεῦμα
 τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν·
 ἀπέστειλε κράζον ἄβρα ὁ πατήρ·
 καὶ πάλιν· εἰ δέ τις πνεῦμα χριστοῦ οὐκ
 ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ· οἱ γάρτοι
 λατῖνοι κακῶς ταῦτα ἐκδέχομενοι καὶ
 παρανοοῦντες, φασὶν ὅτι τὸ πνεῦμα καὶ
 ἐκ τοῦ υἱοῦ ἐκπορεύεται· ἡμεῖς δὲ, πρῶ-
 τον μὲν τοῦτο φάμεν πρὸς αὐτούς· ὅτι
 ἄλλο ἐστὶ τὸ εἶναι ἐκ τινος καὶ ἄλλο,
 τὸ εἶναι τινός· οἷον τὸ πνεῦμα εἶναι
 μὲν τοῦ υἱοῦ πνεῦμα, ἀναμφίβολον
 καὶ παρὰ τῆς γραφῆς πάσης βεβαιούμε-
 νον· εἶναι μὲν τοι ἐκ τοῦ υἱοῦ, οὐδέ μίαν
 γραφὴν μαρτυρεῖ· ἵνα μὴ δύο τοὺς αἰτί-
 οὺς τοῦ πνεύματος εἰσάξωμεν τὸν τε
 πατέρα καὶ τὸν υἱόν· γαί φησι· ἀλλ' ἐνε-
 φύσησε τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· λάβετε
 πνεῦμα ἅγιον· βαβαί τῆς παρανοίας·
 εἰ τότε ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τὸ πνεῦ-
 μα ὅτε ἐνεφύσησε, πῶς λοιπὸν ἔλεγεν
 αὐτοῖς ὅτι λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόν-

25
 τος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. οὐ
 μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. ἢ πῶς ἐν
 τῇ πεντηκοστῇ· πιστεύομεν τὴν καθο
 δον γενέσθαι τοῦ ἁγίου πνεύματος·
 εἴτε ἐν τῇ ὀψίᾳ τῆς ἀναστασίμου ἡ-
 μέρας ἔδωκεν αὐτό. τότε γὰρ δὴ τοῦ
 ἐνεφύσησεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἐστὶ
 πλατὺς γέλως. φανερόν γὰρ ὡς τότε
 αὐτοῖς, οὐ τὸ ἅγιον πνεῦμα δέδωκεν,
 ἀλλὰ χάρισμα ἐνός, τῶν τοῦ πνεύμα-
 τος· τὸ ἀφιέναι ἁμαρτίας. εὐθύς γὰρ
 ἐπάγει· ἀντιῶν ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας.
 ἔχει δὲ τὸ πνεῦμα ὁ υἱὸς, ὁμοιωδῶς ὡς
 ὁμοούσιον αὐτῷ· οὐχ ὡς ἐνεργούμενος
 ὑπ' αὐτοῦ. οἱ γὰρ προφῆται ἐνεργού-
 νται. λέγεται δὲ τὸ πνεῦμα εἶναι τοῦ
 υἱοῦ, καθὼ ἀλήθεια μὲν ἐστὶν υἱὸς καὶ
 δύναμις καὶ σοφία· τὸ δὲ ἅγιον πνεῦ-
 μα καὶ ἀληθείας· καὶ ἰσχύος καὶ σοφί-
 ας πνεῦμα παρὰ τῷ ἡσαΐα ἀναγέγρα-
 πται· καὶ ἄλλως δέ· ἐπεὶ δι' υἱοῦ χορη-
 γεῖται τοῖς ἀνθρώποις, διὰ τοῦτο τοῦ
 υἱοῦ λέγεται· πιστενετοίνυν σὺ τὸ
 πνεῦμα· ἐκ τοῦ πατρὸς μὲν προϊέναι·
 δι' υἱοῦ δὲ χορηγεῖσθαι τῇ κτίσει·
 καὶ οὗτος ἔστω σοι κανὼν ὀρθοδοξίας.

Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου
 νικαίας περὶ τῆς γεν-
 νήσεως τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ χριστοῦ. πρὸς Ζαχαρί-
 αν τὸν καθολικὸν τῆς με-
 γάλης ἀρμενίας : -
 λόγος κατὰ ἀρμενίων : -

Ὁ θεὸς ἀπόστολος ποτὲ γράφων
 τῷ ἀοιδίμῳ αὐτοῦ μαθητῇ τιμοθέῳ,
 ἔλεγεν. ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι·
 καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως
 ἐφύσηκε· τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγῶ-
 νισμαι· τὸν δεῖμον τελέεχα· τὴν
 πίστην τελέρηχα· λοιπὸν ἀποκείμαι
 μοι ὁ τοῦ δικαιοσύνης στέφανος· ὃν
 ἀποδώσει μοι κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
 κείνῃ ὁ δίκαιος χριστὸς· ὃν μόνον δε-
 ἔμοι, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπῶ-
 χόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ· ὡς οὐ
 ἠγαθήσους ὡ μακάριε Ζαχαρία·
 ὁ διάδοχος τοῦ μεγάλου θαδδαίου γε-
 νομένος· καὶ σιωπῆτος τοῦ ἀγίου
 γρηγορίου· ὁδηγὸς δὲ τῷ οἴκῳ Ἰορ-
 γῶν· καὶ ἐπιστάτα τῆς ἀραρθίην γέ-
 ρας· καὶ γνωστικώτατε τῶν φυλῶν
 τῶν ἀριστῶν πολεμιστῶν ἀζάτων·
 ὁ ἀπαλήθης ἐκ τῆς ἐμῆς πτωχῆς δι-
 ανοίας λόγος ὑψηλὸς καὶ δυσσεφί-
 κτος· ὑπερβάλλουσα τὴν ἐμὴν δι-
 άνοιαν περὶ τῆς ἀρρήτου γεννήσε-
 ως καὶ ἐπιφάνειας τοῦ κυρίου ἡμῶν
 ἰησοῦ χριστοῦ τοῦ μεγάλου θεοῦ καὶ
 ποιητοῦ τῶν ἀπάντων· καὶ περὶ ποί-
 ας αἰτίας ἢ ἀποστολικῆς διάθεσις
 Ἰακώβου τοῦ συγγραμμάτα ἰαννα-
 ρίου περὶ τῆς τελείης τῆς γεν-
 νήσεως καὶ τοῦ βαπτίσματος· ἡμεῖς δὲ
 καὶ ὁ κόσμος ὅλος σιωπεφώνησαμεν
 μετ' ἀλλήλων ἀσολῶς, ἵνα καὶ

τὸ πρὸς Τι-
 μοθ. δ.
 Βιβλ.
 τὸν ἀγῶνα
 τὸν καλὸν
 κ. τ. εὐθ.
 ὁ κύριος
 ἐν ἐκείνῃ
 τῇ ἡμέρᾳ,

Ioannis, Archiepiscopi Ni-
 caea, De Nativitate Domi-
 ni nostri Iesu Christi, ad
 Zachariam, Catholicum
 magna Armenia.

Sermo adversus Armenios.

Divinus ille Apostolus ^{ali-} quando
 scribens venerando suo discipulo
 Timotheo, dicebat : Ego enim
 jam delibor, et tempus resolutionis
 meae instat. Bonum certamen cen-
 tavi; cursum consummavi; fidem ser-
 vavi. In reliquo reposita est mihi
 corona iustitiae, quam reddet mihi
 Dominus in illa die, iustus iudex;
 non solum autem mihi, sed et om-
 nibus qui diligunt adventum e-
 jus. Quem et tu secutus es, o
 beate Zacharia, qui successor
 magni illius Thaddaei factus, et
 in Sancti Gregorii thronum col-
 locatus; Dux domus Thorgom,
 ac Praeses regionis Ararthien,
 ac scientissimus tribunum, or-
 thimorum bellatorum Alato-
 rum; petisti a paupere mente
 mea sermones sublimes ac diffici-
 les, intellectum meum superan-
 tes, de ineffabili nativitate ac
 apparitione Domini nostri Iesu
 Christi, magni illius Dei ac
 conditoris omnium; et quam
 de causa Constitutio Apostoli-
 ca (quod Iacobi scriptum est)
 circa Vtam Ianuarii ordinave-
 rit celebrare Nativitatem ac
 Baptisma; nos autem, totiusque
 mundi unanimitate consensu conse-
 quenter constituerimus;

immolator,
 Quod superest

militum

Christi magni, Dei ac
 factoris

~~XL~~ die per

ut et omnes populi Nativitatem
celebrent Decembris $\overline{\text{xxv}}$, et
Baptisma, Ianuarii $\overline{\text{vi}}$. Et
quidem tres natiuitates cele-
bravit Sermo, qui ex Patre de-
scendit: Unam, caro factus ex
sancta Virgine; quam quoque
honoraturus $\overline{\text{xxv}}$ dies in
templum venit; alteram, ⁱⁿ
Iordane baptizatus, atque a
Diabolo tentatus vicit ipsum:
Tertiam autem, quae non mi-
nus manifesta est, cum a mor-
tuis surrexit, ac mirabiliter
in medio discipulorum suorum
per $\overline{\text{xl}}$ dies est versatus; at-
que ex Olivarum monte ad Pa-
trem sublatus. Beati igitur
Apostoli, Salvatoris nostri Ie-
su Christi discipuli, per manu-
um ipsius impositionem super
ipsum in monte Olivarum, gra-
tiam acceperunt, ut intellectu
suo aperto scripturas intelli-
gerent. adeoque Spiritu Sancto
superveniente, omni cogniti-
one repleti sunt, ut et prae-
dicationem Evangelii, quod genti-
bus tradendum erat, omniaque
futura addicerent: veruntam-
en ob septem illarum haeresium,
quae ex Iudaeis natae sunt, in-
vasiones, non potuerunt omnem
Ecclesiae ordinationem particu-
lariter exponere ac sancire;
sed hoc solum studuerunt, ut
Christum, ^{qui} ex Deo Deum adra-
vuerat, mundo praedicarent.
Septem autem haeresium, quae
sanctis Apostolis restiterunt,

πάντες οἱ λαοὶ τελοῦσι τὴν γέννη-
σιν δεκεμβρίου κε. καὶ τὸ βάπτισμα,
ἰαννουαρίου ε. μὲν λοιγε
οὐδὲ τρεῖς γεννήσεις ἐτέλεσεν ὁ λό-
γος ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς καταβὰς. τὴν
μὲν σαρκωθεὶς ἐκ τῆς ἀγίας παρ-
θενου. ἢ καὶ τιμήσας ἐρχάσαι ἐν τῷ
ναῶ τεσσαρακονθήμερον. δευ-
τέρα γεννήσας τὸ ἐν τῷ ἰορδάνῃ
βάπτισμα. καὶ πειρασθεὶς ὑπὸ τοῦ
διαβόλου ἐνίκησεν αὐτὸν. ἢ δὲ
τρίτη καὶ φανερά, ἢ ἐκ νεκρῶν
αὐτῷ ἐγεγόνει. θαυμαστὸς δὲ ἀνεσθῆ-
σεν ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
δι' ἡμερῶν τεσσαρακονθῆ. ἐκ δὲ
τοῦ ὄρους τῶν ἐλαιῶν ἀνεβήθη
πρὸς τὸν πατέρα. οἱ οὐδὲ μακάριοι
ἀπόστολοι. οἱ μαθηταὶ τοῦ σωτῆρος ἡ-
μῶν ἰησοῦ χριστοῦ. διὰ τῆς ἐπιθέ-
σεως τῶν χερῶν αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς
ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν, ἔλαβον χά-
ριν τοῦ διανοηθῆναι αὐτῶν τὸν νότον
τοῦ σωθῆναι τὰς γραφάς. καὶ ἐν
τῇ ἐπελεύσει τοῦ ἀγίου πνεύματος,
ἐπλήθυναν πάσης γνώσεως. καὶ
τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ
μέλλοντος παραδίδοσθαι τοῖς ἔθνεσι.
καὶ πάντα τὰ μέλλοντα μεμαθή-
κασιν. τὴν δὲ διὰ τὰς πρὸς βο-
λαὶς τῶν αἰρέσεων τῶν ἐπὶ ἐκεί-
νων τῶν φρεσῶν ἐκ τῶν ἰουδαί-
ων, οὐκ ἠδυνήθησαν πᾶσαν τῆς ἐκ-
κλησίας μερικῶς κατατάξιν ἐκ-
θέσθαι καὶ θεασάσθαι. ἀλλὰ τοῦτο
μόνον ἐσπούδασαν, τὸν χριστὸν θεόν
ἐκ τοῦ θεοῦ ἐπιφανέντα τῷ κόσμῳ
κηρύξαι. τῶν δὲ ἐπὶ αἰρέσεων

Τα ὀνόματα ἐστὶ ταῦτα· τῶν ἀντικα-
 τασάντων τοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις·
 πρῶτον, γραμματεῖς· δεύτερον, φα-
 ρισαῖοι· τρίτον, σαδδουκαῖοι· τέταρ-
 τον, ἡμεροβαπτισταί· πέμπτον, ἔσση-
 νοί· ἕκτον, ναζιραῖοι· ἑβδόμον, ἡ-
 ρωδιανοί· οὗτοι πάντες ἀνέκειντο
 τοῖς μακαρίοις ἀποστόλοις· καὶ μετ'
 ἐκείνους, σιμωνιανοί· καὶ κυριναῖοι·
 αἰρετικοί· σαβηλλιανοί· καὶ εὐνομι-
 ανοί· οἵτινες ἐναντίοι κατεστάθη-
 σαν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ· καὶ τὸ
 πάσχα δὲ ἐν πολλοῖς ἔτεσι μετὰ
 ἰουδαίων ἐώρταζεν ἡ ἐκκλησία·
 οὐκ ἠδυνάτο γὰρ τότε εἰς πάντα
 ἡ ἐκκλησία· ἕως τοῦ χρόνου τῆς
 βασιλείας τοῦ φιλερηνικῆ Κων-
 σταντίνου· τοῦ δια τῆς ἐν νικαίᾳ
 συνόδου, ἐμφράξαντος πᾶν σῶμα
 αἰρετικόν· καὶ ὑψώσαντος τὸ κέρας
 τῆς ἐκκλησίας· λοιπὸν ἀπὸ τότε
 οἱ ἄγιοι πατέρες καὶ οἱ μακάριοι
 ἐπίσκοποι οἱ ἡγούμενοι τῶν ἀγίων
 ἀποστόλων, διεχώρισαν τὸ ἄγιον
 πάσχα ἐκ τοῦ ἰουδαϊκοῦ· καὶ κα-
 τακομήσαντες τὴν καθολικὴν καὶ ἀ-
 γίαν τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαν, κατεφεί-
 δρυσαν τοῖς ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς καὶ
 ᾄσματα πνευματικαῖς· καὶ τὰς ἐορ-
 τὰς τὰς ποικίλας ἐνομοθέησαν
 κατὰ τάξιν, ἐκάστην εἰς τὴν ἰδίαν
 ἡμέραν· οἱ δὲ ἀπόστολοι οἱ ἐκ τῶν
 μαθητῶν τοῦ ἀγίου ἰωάννου τοῦ
 βαπτιστοῦ· ὅτε ἤκουσαν τὴν μαρτυ-
 ρίαν παρὰ ἰωάννου διὰ τοῦ κυρίου
 πιστεύσαντες ἠκολούθησαν τῷ κυρίῳ·
 καὶ ὅτε εἶδον τὸν κύριον βαπτί-
 ζόμενον ἐν ἰορδάνῃ, εἰς ἐκείνην τὴν

nomina sunt haec: Primi, Scri-
 bae; Alteri, Pharisei; Tertii,
 Sadducei; Quarti, Hemeroba-
 ptista; Quinti, Esseni; Sexti,
 Naziraei; Septimi, Herodiani.
 Hi omnes beatis Apostolis re-
 stiterunt. Post illos autem Si-
 moniani, et Cyrenaei; Atria-
 ni, Sabelliani, et Eunomiani,
 qui sanctae Ecclesiae facti sunt
 adversarii. Caeterum Paschatis festum
 multis annis cum Iudaeis Ec-
 clesia celebravit. (neque enim
 tum temporis ad omnia Ecclesia
 sufficiebat.) ad tempus usque
 quo regnavit pacificus Constanti-
 ninus, qui per Nicaenam Con-
 cilium omne os haereticum obtu-
 ravit, Ecclesiaeque cornu exal-
 tavit. Ab illo porro tempore
 sancti Patres, et beati Episcopi,
 qui sanctorum Apostolorum vesti-
 gia premebant, sanctum Pascha
 a Iudaico seceverunt, illudque,
 cum decore catholicae sanctaeque
 Dei Ecclesiae, psalmis, odiisque et
 spiritualibus cantilenis hilare
 reddiderunt. Praeterea consti-
 tuerunt varia ordinare festa,
 suis singula diebus. Caeterum
 Apostoli, qui ex sancti Ioannis
 baptista discipulis erant, cum
 Ioanne testimonium audissent,
 fide per Dominum suscepta, Do-
 minum sunt secuti; cumque Do-
 minum in Iordane baptizatum
 vidissent, in illam quoque diem

rite constituenda
 imperavit pacis a-
 mans

e loa. t. / rel: de loa. f.
 aud. quod Dominus ipsi
 dederat,

in Bethleem, tempore
Dominicae nativitat

baptismatis festum ordinarunt.
Iacobus autem, Dei frater, qui
et Bethlehemi, in Domini nati-
vitate adfuerat; et Hierosoly-
mis xxx annis Episcopatu e-
rat functus, nativitatem cele-
brantes non prohibuit, sed poti-
us laudavit, dicens; in alia urbe
nativitatem non cele-
brant. neque hoc contradicendo
scripsit, in alia scilicet urbe
non celebrant, sed non minore
cum errore. Primum vero et
ab initio alios canones Apo-
stoli statuerunt iis qui ex genti-
bus crediderant; Abstineate, di-
centes, a suffocato, et fornicati-
one et sanguine; at hodi nunc
vigent canones varia dogmata, doctrinas-
que continent. Neque enim
omni occasione ac tempore eas-
dem leges altissimus constituit;
sed cuique tempori Constitutio-
nem ac legem definivit. Ca-
terum qua ratione, ob Salvato-
ris nativitatem xxv die Decem-
bris celebrari constituit, de
hoc illud invenimus. Scripsit
aliquando Cyrillus, Hierosoly-
morum Episcopus; non ille Cy-
rillus, qui Constantino episto-
lam illam scripsit; sed qui post
ipsum hanc soliam successit; ad
Iulium, Romae Episcopum, sic di-
cens: Magna defatigatio at-
que infrequentia, magna et
splendida festa excepit, quoni-
am una die celebrantur. Lecti-
ones autem et sequentia imper-
fecta manent, Nativitas ac
Baptisma Domini, ubi decet,

plane

vigent canones varia dogmata, doctrinas-

pro quibus forsari
leg. τόπω. tulit

ent

olim

ad
exaravit,
misit

in hac verba:

Abinorum festorum
A quod

hμέραν κ' ἴην ἑορτὴν τοῦ βαπτίσμα-
τος κατέλαβαν. ὁ δὲ Ἰακώβος ὁ
ἀδελφὸς τοῦ κυρίου ὁ κ' ἐν βηθλεὲμ πα-
ραγενόμενος ἐν τῇ γεννήσει τῶ κυ-
ρίου. ὁ κ' ἐν ἰηρὺ, τριάκοντα ἑ-
τη ἐπίσκοπος ἦν, ἔκ ἐκώλυσε τὸς
τελοῦντας τὴν γεννήσιν. μάλλον
δὲ ἐπαινῶν, ἔλεγεν. ὅτι εἰς ἄλλαν
πόλιν τὴν γεννήσιν οὐ ληθῶσιν. ἔχ-
ῃ ὅτι κατὰ ἀντιλογίαν ἔγραψεν.
ὅτι οὔτε εἰς ἄλλαν πόλιν τελῶσιν
ὡς πεπλανημένοι. τῶς ῥῶτον κ' ἔξ
ἀρχῆς ἄλλας κανόνας ἔχον οἱ
ἀπόστολοι τοῖς ἐξ ἔθνων πεπίσει-
χῶσιν. ἀπέχεσθε λέγουτες. ἀπό-
πνικτοῦ κ' πορνείας κ' αἵματος. οἱ
δὲ νυνὶ κανόνες ποικίλα δόγματα
κ' διδάγματα περιέχουσιν. ἔ γάρ
ἐν παντὶ καιρῷ κ' χρόνῳ τὴν αὐτὴν
νομοθεσίαν ἐνομοθέτησεν ὁ ὑψιστος.
ἀλλ' ἐκάστω χρόνῳ διάλαξεν κ' νό-
μον ὄρισεν. τὴν δὲ διὰ τὴν γέν-
νησιν τοῦ σωτῆρος. ὅτι τῶς διελά-
ξατο δεξί κ' ἐτελείσθαι, οὕτως
εὔρομεν. ἔγραψε δὲ ποτε κύριλλ-
λος ὁ ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος. ἔκ
ἐκείνου ὁ κύριλλος ὁ γράψας τὴν
ἐπιστολὴν κωνσταντίνῳ. ἀλλ' ὁ μετ'
ἐκείνου διαδέξαμενος τὸν θρόνον
αὐτοῦ, πρὸς ἰούλιον τὸν ἐπίσκοπον
ρώμης οὕτως λέγων. ὅτι μέγας
κόπος κ' σθένος γίνεσθαι εἰς τὰς
μεγάλας κ' λαμπράς ἑορτάς, ὅτι
τελοῦνται ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. κ' τὰ ἀ-
ναγνώσκειν κ' ἡ ἀκαθὰ ἀπομέ-
νουν ἡμετέρῃ τῶν δύο ἑορτῶν.
διὰ τὸ μὴ διώσθαι τὴν γεννήσιν

κὶ τὸ βάπτισμα τοῦ κυρίου ἐκλεξείσθαι
 ὡς δεῖ. οὐ γὰρ διωάμεθα ἐν μιᾷ
 ἡμέρᾳ ἀπαντῆσαι εἰς τὸν τόπον τῆς
 γεννήσεως κὶ εἰς τὸν τόπον τῆς βα-
 πτίσματος. ἐπεὶ ἡ βηθλεεμ, τρία 5
 μίλια ἀπέχεται ἀπὸ ἱερουσαλὴμ κατὰ
 νότον. κὶ ὁ ἰορδάνης, ἑξ μίλια ἀ-
 πέχεται κατὰ ἀνατολὰς. προσλαβόν-
 τω οὖν ἡ ἀνωσύνη σου, ἐρευνῆ-
 σαι πάντα τὰ συγγραμμάτια τῶν 10
 ἰουδαίων. ἅτινα σκυλεύσας ὁ χαί-
 σαρ τίτος, ἀπήγαγεν ἀπὸ ἱερου-
 σαλὴμ εἰς ῥώμην. ἴσως εὐρησθε
 βαίως τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως
 τοῦ κυρίου. τότε ἰούλιος ὁ ῥώμης 15
 πατριάρχης ἐπιμελῶς ἐζητήσῃ περὶ
 τῆς τοιαύτης αἰτήσεως. κὶ σω-
 αργῶν πάντα τὰ συγγραμμά-
 τια τῶν ἰουδαίων. τὰ ἀρχμαλωτι-
 δένια κὶ ἀχθένια εἰς ῥώμην, εὕρε 20
 συγγραμμάτια ἰωσήφ τοῦ ἡρο-
 ντάφου συγγραφένα παρ' αὐτοῦ. ὅτι
 ἐν τῷ μηνὶ τῷ ζ' ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν
 σκηνοπηγίων. εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ
 ἰλασμοῦ, ὡφθη ἀγγελος κυρίου ἐν 25
 τῷ ναῷ τοῦ θεοῦ. κὶ κωφώεις ὁ
 ἱερεὺς διέμεινον ἄλαλος, ἕως οὗ ἔτε-
 κεν ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐλισσάρετ ἐν γή-
 ρει. νῦν οὖν κατὰ τῆς μηνίας τῶν
 ἑβραίων, πρῶτος μὲν, ὁ νισάν ἐστιν. 30
 οὕτως ἀριθμεῖται ἀπὸ ἰάνου κὶ ὑ-
 πάγει εἰς τὸν ἑβδομον. νισάν.
 αἰάρ. σισάν. ταμύζ. ἀπ. αἰλάλ.
 τισρίν. οὗτός ἐστιν ἑβδομος μὲν.
 εἰς ὃν ἐγένετο ὁ εὐαγγελισμὸς 35
 τοῦ Ζαχαρία. κὶ ἀπ' αὐτοῦ ἀριθμεῖ-
 ται ἕως τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς
 θεοτόκου, 5 μὲν οὕτως. τισρίν.

† perfecte celebrari nequeant. Ne-
 que enim uno die proficisci pos-
 sumus ad nativitatis locum, et ad
 locum baptismatis: quoniam Beth-
 lehemum tribus miliaribus ad Au-
 strum Hierosolymis distat; Iorda-
 nes autem xv miliaribus ad ori-
 entem. Igitur sanctitas tua scri-
 tari jubeat omnia Iudeorum scri-
 pta, quae Titus Caesar ut spolia
 Hierosolymis Romam abduxit.
 fortasse Dominica nativitatis
 diem certam in iis inveneris.
 Tum Iulius, Romae Patriarcha,
 diligenter de hac petitione in-
 quirit. collectisque omnibus
 Iudeorum scriptis, quae capta, Ro-
 manque translata fuerant, Jo-
 sephi Chronographi libros ab ipso
 conscriptos invenit. nempe, Men-
 se vii, festo ~~tabernaculorum~~
 die propitiacionis, apparuit
 angelus Domini in templo Dei.
 cumque sacerdos obmutuisset, si-
 ne loquendi facultate, mansit,
 donec uxor ejus Elisabetha, jam
 vetula, reperisset. Iam vero
 secundum Hebraeorum menses pri-
 mus est Nisan, a quo sic nume-
 ramus ac progredimur ad Septi-
 mum; Nisan, Adar, Sivan, Ta-
 mul. Ap. Aetul. Tisrin, qui est
 mensis septimus, quo latum illud
 nuncium Zachariae factum fuit.
 atque ab hoc ad letam annunci-
 ationem Dei genitrici factam
 sextus mensis sic numeratur.
 Tisrin.

† plene
 facile

abportavit.

coactisque
 Josephi Chr. libros
 invenit, in quibus ita
 erat scriptum: Mense
 forsan notare voluit,
 manu ipsius scriptos.

Tjar, Siuvan, Thamus,
 Ab. Elul. Tisri

α

γεν

for. μεν
 † for. adden-
 tur δε
 υπαγει

Marchesuan, Chassen, Tebeta, Schebath, Adar.

Misan. Chafile. Tapet. Saipat. Adar. qui mensis sextus est a Tisrin. quem admodum scriptum est: Mense sexto missus est Archangelus ad Mariam. A mense autem Adar, quo lata illa annunciatio facta est, sic numeratur IX menses, usque ad Domini nativitatem: Iar. Sibban. Tamuz. Ap. Ulul. Tisrin. Misan. Chafile. Tapet. Quare principium mensis Tisrin in Septembrem incidit. atque a conceptione Ioannis usque ad Annunciationem latam Dei Genitrici factam (menses) sic numerantur: October. November. December. Ianuarius. Februarius. Martius; juncti sunt menses VI. A lata autem Annunciatione usque ad nativitatem numerantur ita: Aprilis. Maius. Iunius. Iulius. Augustus. September. October. November. December. Porro mensis VII dies decima erat Propitiationis dies; et XV, festis Tabernaculorum. Eo ipso mense concepit Elisabetha, X^{ma} mensis Tisrin, die propitiationis. Deinde XXIII Septembris facta est conceptio Ioannis; et I^{ta} mensis Misan, Martii XXV^{ta} lata Annunciatio Dei Genitricis ac sempervirginis Mariæ. Porro VII^{ta} ipsius Tamuz, Iunii XXIV, nativitas Precursoris; et IX^{na} mensis Tapet, qui est Decembris XXV, nativitas Salvatoris

† incidit.

† qui fiunt

nempe facta Elisabetha. mensis † incidit

μην. χασιλή. ταπέτ. σουπάτ. ἄδαρ. ὅς ἐστιν 5 μὴν ἀπὸ τοῦ Τισρίν. καθὼς γέγραπται. τῷ μηνὶ τῷ 5. ἀπεστάλη ὁ ἀρχάγγελος πρὸς μαριάμ. καὶ ἀπὸ τοῦ μηνὸς τοῦ ἄδαρ ἐν ᾧ γέγονεν ὁ εὐαγγελισμὸς, ὅπως ἀριθμῆνται 7 μῆνες, ἕως τῆς γεννήσεως τοῦ κυρίου. ἰάρ. σιββάν. ἰαμβύ. ἄπ. ἰλούλ. τισρίν.μισάν. χασιλή. ταπέτ. τοίνω ἢ ἀρχη- μηνία τοῦ τισρίν μηνὸς κατα- τᾶ εἰς τὸν σεπτέμβριον. καὶ ἀπὸ τῆς συλλήψεως ἰωάννου ἕως τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῆς θεοτόκου, ἀριθμῆνται οὕτως. ὀκτώβριος. νοέμβριος. δεκέμβριος. ἰανουάριος. φεβρουάριος. μάρτιος. ὅμῃ γίνονται μῆνες 5. ἀπὸ δὲ τοῦ εὐαγγελισμοῦ ἕως τῆς γεννήσεως, ἀριθμῆνται ὅπως. ἀπρίλιος. μάϊος. ἰουνίος. ἰούλιος. αὐγύστος. σεπτέμβριος. ὀκτώβριος. νοέμβριος. δεκέμβριος. ἐν τῷ μηνὶ τῷ 3. τῆ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἢ ἡμέρα τοῦ ἰλασμοῦ. καὶ τῆ 15, τῶν σκηνοπηγίων ἢ ἑορτῆ. ἐν αὐτῷ τῷ μηνὶ, σκέλαβεν ἢ ἐλισάβετ. τῆ 1 τοῦ τισρίν. ἐν ἡμέρᾳ τῷ ἰλασμοῦ. καὶ τῆ 17 τοῦ σεπτέμβριου, γέγονεν ἡ σύλληψις ἰωάννου. καὶ τῆ 2 τοῦ νεβάν. μαρτίου κε, ὁ εὐαγγελισμὸς τῆς θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. καὶ τῆ 5 τοῦ ἰαμβύ. ἰουνίω κδ, ἡ γεννήσις τοῦ σω- δέσμου. καὶ τῆ 8 τοῦ ταπέτ. δεκεμβρίου δὲ κε, ἡ γεννήσις τοῦ σωτήρος

postea est mensis.

ἀρχη-

† mens. Tisrin

ἡμῶν χριστοῦ τοῦ μεγάλου θεοῦ Ἰῆ
 σαρκωμένος λόγον. οὕτως καὶ
 τέθετο ἰούλιος ὁ ῥώμης πατριάρχης,
 τοὺς μῆνας τῶν ῥωμαίων καὶ
 τῶν ἐβραίων. ἐξ ἐκείνου δὲ ἔλα- 5
 βεν ἀρχὴν ἐορτάζειν ἐν ἀγαλλιᾶσιν
 ἡ τῶν ῥωμαίων ἐκκλησία, τὴν
 ἡμέραν Ἰῆ γενεῆς τοῦ Ἰῆ σωτῆρος,
 δεκεμβρίῳ κῆ. καὶ παρέδωκε πά-
 σαις ταῖς ἐκκλησίαις: ὁ δὲ ἄ- 10
 γλιος βασιλεὺς ἐγραψεν ἐν τῷ βι-
 βλίῳ τῷ ἡθικῷ, τὴν ἡμέραν τῆς
 γεννήσεως τοῦ σωτῆρος, κῆ σω-
 τῆς δὲ γρηγορίῳ τῷ θεολόγῳ ἐν
 τῇ συνοδῷ τῇ κωνσταντινουπόλεως 15
 ἐαθεῖσαι καὶ τελεῖσθαι τὴν γεννήσιν
 δεκεμβρίῳ κῆ. καὶ τινες οὐ συγκα-
 τετέθηκαν. λέγει οὖν γρηγόριος
 πρὸς τὰς ἀντιπάχους τῆς γεννήσεως.
 πάλιν ἰησοῦς ὁ ἑμὸς. καὶ πάλιν μυ- 20
 στήριον. μυστήριον ἔκ ἀπαλήθων ἔδ-
 ἄκροστομον. οὐδὲ τῆς ἐλληνικῆς κλά-
 νης καὶ μέγας. ἐπεὶ ἐν τῷ χριστῷ
 ἐορτάζομεν χριστῷ δοξολογῶμεν.
 εἴτε γεννήσιν εἴτε βαπτισμόν. 25
 καὶ δὲ Ἰῆ ποσειδῶνος ἢ τῷ ἀπόρρω-
 νος τὴν γεννήσιν ἐορτάζομεν. ἀλ-
 λά Ἰῆ χριστοῦ Ἰῆ υἱοῦ τῆς θεῆς. ὃν ἐ-
 γηκε κληρονομὸν πάντων. δι' οὗ καὶ
 τῆς αἰῶνας ἐποίησεν. ὅτε δὲ 30
 ἐν βυζαντίῳ ὁ μέγας θεοδόσιος ἐ-
 βασίλευσε τὸν ἀρχαδίον. καὶ τὸν
 ὄνωριον ἐν ῥώμῃ. ἐλθὼν ὁ ὄνωρι-
 ος ἐν βυζαντίῳ εἰς ἔργον τῆ διπλή-
 σαλο τῆ μητρὶ καὶ τῷ ἀδελφῷ, ὅτι 35
 πῶς οἱ ῥωμαῖοι ἐορτάζουσιν τὴν γεν-

nostri, Christi, magni Dei, Ser-
 monis caro facti. Ad hunc
 autem modum Iulius, Romae Pa-
 triarcha, Romanorum Hebraeo-
 rumque menses disposuit. Ex illo
 autem Romana Ecclesia Salva-
 toris (nostri) nativitatis diem
 festive et cum gaudio celebrandi,
 Decembris xxv^{ta}, initium sum-
 sit; atque omnibus Ecclesiis
 tradidit. Sed et Sanctus Basi-
 lius, ^{Ceterum} in libro de Moribus xxv^{ta}
 Nativitatis Salvatoris diem
 scripsit; ac cum Gregorio, Theo-
 logo, in Concilio Constantinopo-
 litano, [†] proponi ac celebrari
 censuit. quamvis nonnulli dis-
 sentirent. Dicit autem Grego-
 rius ad Nativitatis Adversarios:
Iterum Iesus meus, atque iterum
mysterium. mysterium minime
fallax, aut indecorum; nec Grae-
canici erroris ac ebrietatis.
Quoniam igitur Christi festum
celebramus, Christum glorifi-
camus, sive Nativitatis id festum
fit, sive Baptismatis: neque vero
Nepthuni aut Apollinis nativi-
tatem festivo honore decoramus
sed Christi, filii Dei; quem
heredem omnium (Deus) constituit.
per quem et secula condidit.
 Ceterum Postquam Theodosius
 magnus Byzantii Imperatorem con-
 stituisset Arcadium, Roma autem
 Honorium, atque ob negotium
 aliquod Honorius venisset Byzan-
 tium, matri ac fratri exposu-
 it, quomodo Romani Nativitatem

letanter

xxv Decembris Na-
tivitatem

crapulae
enim

plenis

utrumque

Sermonem
negotium istud

hoc

adducunt

Sermonem

constituisset,
ordinasset.

sua die celebrent cum perfectis
lectionibus, ac multis tropariis,
ac versibus: eodemque modo
Baptisma propria die integre
ac perfecte, absque ulla inter-
omissione, cum magna varietate
ornent: nec ex proprio splendore
quidquam perdat festum.
Quae quidem verba ipsius
Honorii, patri, ac fratri Arcadio
placuerunt: Ioanne Chrysostomo,
Patriarcha sanctissimo, vim
operis demonstrante. Hic
autem magna animi ^{erotia} contentione
ac libentia causam istam ex-
cepit. (Iam enim a multo tem-
pore huiusmodi festum sic cele-
brare concupierat.) Non parvus
gaudius est. Quare ex Cypro
beatum Epiphanium accersunt,
qui ex Hebraeorum scriptura et
Iosepho Chronographo hanc rem
confirmans, Salvatoris nati-
vitatem definivit Decembris
xxv^{ta}. (Antea enim hic vir
fuerat Iudaus.) alique insu-
per Episcopi congregati, unani-
mi consensu ordinarunt, ut xxv^{ta}
Decembris in Regia urbe Nati-
vitas celebraretur, uti ^{ma} magna
Roma idem observaret.
Literis porro scriptis miserunt
ad Theophilum Alexandriae
Patriarcham, atque ad Ioan-
nem, Patriarcham Hierosoly-
morum: et ad Flavianum,
Patriarcham Antiochia: ^{at} qui
hi quatuor Patriarchae per-
suaasi

νησιν εις την ημεραν αυτης μελα
αναγνωσμάτων τελετων και
μετα πολλων τροπαριων και σι-
χηρων. ωσαυτως και το βαπτισ-
μα εν τη ιδια ημερα ολοκληρωσ
και τελειως διχα παντος υσερη-
ματος, καταχρησμοι ποιικιχροντες.
και ου δεχεται ελαττωμα εκαστη εορ-
τη εκ της οικιας λαμπροτητος.
εφακει δε τα ρηματα αυτη τω ο-
νωριε ενωπιον ης μητρος αυτη και
αρχαδισ τω αδελφω αυτη, αρεσα
δεικνυουλος την δωαμιν τω ερε, ιω-
ααννη τω χρυσοσομε και αγιω-
πατρη πατριαρχου. αυτος δε εν
πολλη αγχινοια και προθυμια δε-
ξαμενος τον λογον. εκ πολλων λα-
χρονων εποθει τελεσαι ετως την
τοιαυτην εορτην, εχαρη. εβρισιν
τω αυτω εκ της κυπρου τον μακαριον
επιφανιον. ος εκ της των εβραι-
ων γραφης και ιωσηφ τω χρονο-
γραφε βεβαιωσας τον λογον, ω-
ρισε την γεννησιν τω σωτηρος,
δεκεμβριω κε. ην παρ ο ανηρ το
πριν, ιουδαϊος και αλλοι επισκοποι
συναχθεντες, σωεταξαν την γεν-
νησιν τελεσθαι εις την βασιλιδα
πολιν, δεκεμβριω κε. καθως και
η μεγαλη ρωμη. απεστειλαν δε
γραψαντες προς θεοφιλον τον πα-
τριαρχην αλεξανδρειας και προς
ιωααννη τον πατριαρχην ιεροσο-
λυμων και προς φλαβιανον πα-
τριαρχην αντιοχειας και ουτοι οι
τεσσαρες πατριαρχαι παδεντες,

εφ' αυτην
leg.

ἠκολούθησαν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ῥώ-
 μης. ἦν δὲ ἐν τοῖς καιροῖς ἐν
 Ῥώμῃ πατριάρχης, ὁ ἀναστάσιος.
 ὁ οὖν μιὰρὸς νεσῶριος, τότε ἔκ-
 ἦν οὐδὲ ὁ ἀσεβὴς εὐτυχῆς. λοι-
 πὸν μετὰ τὸ το μόνοντες καὶ πεδευ-
 γέντες ἐκ τῆς δαιμονικῆς πλάνης
 καὶ ἀπάτης, ἐξωρίσθησαν ἐκ τῆς
 τάξεως τῆς ἀγίας ἐκκλησίας.
 διατῆτο τὴν ἐορτὴν τῆς ἀγίας
 γεννήσεως. ἀκολούθως κοινῶς ἐορ-
 τάζοντες πάντες οἱ ἀποστολῆς, νεσο-
 ριανοί, ἰακωβίται, ἰουλιανοί, ἰου-
 και μαριανοί, οἱ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς
 ἀκολουθίαις δικημένοι εἰσι πλά-
 νώμενοι. ἔγραψαν δὲ καὶ ἐπι-
 στολὴν πρὸς τὸν μέγαν ἰσαάκ τὸν
 τῆς μεγάλης ἀρμενίας, ὃς ἔκ ἦν
 τότε εἰς τὸν θρόνον τῆς ἐπισκο-
 πῆς αὐτῆς. ἦν γὰρ ἐν τῇ γῶρᾳ ἀρ-
 ἰασκ, ἀπερχόμενος σὺν τῷ βασι-
 λεῖ, πρὸς τὸν περσῶν βασιλέα.
 ἦν ἐπιστολὴν καλεῖσθαι ὁ παρὰ νο-
 μος σορμάκ, τῆς διαβολῆς αὐτοῦ
 δέωσθαι εὖρε, καὶ πρὸς τὸν παρὰ νο-
 μομον βασιλέα εἶπεν, ὅτι σιμε-
 φώνησεν ὁ βασιλεὺς ἀρῆσκη, καὶ
 ὁ καθολικὸς μετὰ τοῦ καίσαρος, ὁ
 καὶ πιστεύσας ὁ τῶν περσῶν βασι-
 λεὺς, ἐξώρισεν τὸν ἅγιον ἰσαάκ.
 διὸ ἔδδ' ἀντίγραμμά πρὸς τὸν καί-
 σερα ἢ πρὸς ἰωάννην τὸν χρυσο-
 σομον ἐπέμφθη παρὰ τῷ ἁγίου
 ἰσαάκ, ἢ οὖν ἀγία καθολικὴ ἐκ-
 κλησία, ὅτε φθάσῃ ἢ ἰα 18 δεκεμβρ

Romanam Ecclesiam sunt secu-
 ti. Erat autem illo tempore
 Roma Patriarcha Anastasius.
 Execrabilis igitur Nestorius
 tum nondum prodierat, nec im-
 pius Eutyches: qui postea Da-
 monis errore ac seductione irre-
 titi et edocti, ex Sanctae Ecclē-
 siae ordine sunt remoti, atque
 hanc ob causam consequenter una-
 nimi consensu Sanctae nativi-
 tatis festum omnes Schismatici
 celebrant; Nestoriani, Ia-
 cobitae, Iulianitae et Maniani,
 qui tamen alii in aliis errori-
 bus inter se discrepant. Scri-
 psere quoque tum epistolam
 ad magnum Isaacum, magnum
 Armeniae, qui tunc in Epi-
 scopatus sui solio non aderat.
 quippe in regione Artasch ver-
 sabatur cum rege profectus
 ad Persarum regem, quae e-
 pistolam cum perfidus Sormak
 accepisset, calumniandi fa-
 cultatem sibi invenit (aper-
 tam) itaque ad (Persarum)
 perfidum Regem inquit: Con-
 spirarunt Rex Artaser, et
 Catholicus, cum Casare (Arta-
 dio.) Quod et Persarum rex
 credens, Sanctum Isaacum
 in exilium pepulit. Unde nec
 Caesari, aut Ioanni Chrysosto-
 mo literis responsum est a
 Sancto Isaaco. Sancta igitur
 Catholica Ecclesia, cum adve-
 nit χίμα Decembris

instructi
 ejeti.

episcopum. potius Ca-
 tholicum. ut sequitur.

et post hanc fuerit Dominica,
 indicto festo Patrum, qui ante
 legem vixerunt, et fide salvati
 sunt, memoriam celebrat: atque
 eorum, qui secundum Lucæ gene-
 alogiam, sub lege viventes, Pa-
 tres nominati sunt secundum car-
 nem vere hominis facti, sine
 tempore existentis filii Dei. Al-
 tera autem Dominica, videlicet
 ante Christi nativitatem, Pa-
 tres memoriam celebrat eorum,
 qui nominati sunt Dei sermo-
 nis ~~ex~~ facti; quos a primo
 ad ultimum celebris Matthæus
 continua generationis serie
 recenset. ~~Haec~~ igitur splen-
 dida ac magna festa, nativi-
 tatis, inquam, Baptismatis et
 resurrectionis, celebrare ne de-
 sideramus. Ipsa enim sunt quæ
 inveteratam naturam nostram
 innovant, atque ides semper et
 perpetuo cum gaudio in illis con-
 venimus, non mundane, sed su-
 permundane. Iam vero si domi-
 alicujus nativitatis diem et in-
 augurationis in regem, una die
 celebremus, rem minime conve-
 nientem facimus et decoram;
 aut si pater baptismi et nu-
 ptias dilecti filii sui una die
 celebret, ~~haec~~ absurdum et in-
decorum censetur? nisi forte an
paupertate coactus et inopia
id fecerit. Sancta igitur
 ecclesia illo quoque tempore,
 Apostolis eam moderantibus,

Etiam
 Tunc prandis res
 quas conjungens, &
 (nisi forte an pauper-
 tate coactus et ino-
 pia id fecerit) annu-
 absurdum hoc et inde-
 corum censetur?

βρίου· καὶ μετὰ ταύτην γενήσεται κυρι-
 ακή, ἐορτάζει τὴν μνήμην τῶν πα-
 τέρων τῶν πρὸ τοῦ νόμου· οἱ δὲ διὰ
 πίστεως ἐδικαιώθησαν· καὶ τῶν κα-
 5 τὰ τὴν τοῦ λουκᾶ γενεαλογίαν
 κατὰ τὸν νόμον· πατέρων ὀνομα-
 δέντων κατὰ σὰρκα τοῦ ἀληθοῦς ἐν-
 ανθρωπή (αἰσ) τοῦ ἀρχόντος ἡσ' τοῦ
 θεοῦ· τῆ δὲ δευτέρᾳ κυριακῇ· ἦσαν
 30 πρὸ Ἰησοῦ χριστοῦ γεννήσεως τῶν πα-
 τέρων τὴν μνήμην τελεῖ τῶν κατὰ
 σὰρκα πατέρων ὀνομαδέντων
 τοῦ σαρκωθέντος θεοῦ λόγου· οὗς ὁ
 αἰοδιμος ματθαῖος γενεαλογεῖ ἀ-
 35 νωθεν ἕως καί τω· ταύτας τοί-
 νω τὰς ἐορτάς τὰς λαμπράς καὶ
 μεγάλας τῆς γεννήσεως· τοῦ βα-
 πτίσματος καὶ τῆς ἀναστάσεως· μὴ
 ἐκχακῆσωμεν ἐορτάζειν· αὐταὶ
 20 γὰρ εἰσὶν αἱ καινουργήσασαι τὴν
 παλαιωθεῖσαν φύσιν ἡμῶν· διὰ
 τῆτο αἰεὶ καὶ διαπαντός ἐν ἀγα-
 λιάσθ' πανηγυρίζομεν ἐν αὐταῖς,
 ἔχουρικῶς ἀλλ' ὑπερχουρικῶς·
 25 καὶ νῦν ὅταν εἰς οἶκον τινὸς τῶν
 ἡμέραν τοῦ γενεθλίου· καὶ τὴν ἡμέ-
 ραν τοῦ ἐγκαινισμοῦ τῆς βασιλεί-
 ας ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τελεῶσιν, ἔχ
 ἀρμόσθ'· ἔδὲ διαπρέψθ'· ἢ εἰάν
 30 παλιὲρ τὸ βασίλειον καὶ τὸν γά-
 μον τῶ προσφιλῆς ἡσ' αὐτῶ τελε-
 σθ' ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· ἔχ ἔστιν ἄτο-
 πον καὶ ἀπρεπὲς εἰ μή τι διαπε-
 35 νίαν καὶ ἐνδειαν τῆτο ποιήσθ'·
 ἄριστον ἐν δύο πραγμάτων; ἢ
 οὐὼ ἀγία ἐκκλησία· καὶ τότε

deletem

per inter

ἐπὶ τῶν ἀποστόλων, ἐν πτωχείᾳ
 ὑπῆρχε διὰ τὰς αἰρέσεις τῶν φι-
 λονείων· καὶ ἐπαναστάσεως κατὰ
 τῆς ὀρθῆς πίστεως· καὶ διὰ τὰς ἐθνι-
 κὰς καὶ ἀπίστους βασιλεῖς· καὶ διὰ
 τὰς διωγμὰς· καὶ διὰ τὴν θρασύτη-
 τα τῶν ἰουδαίων· αἵ ὡσπερ κύματα
 θαλάσσης, περιεκύκλωσαν· νῦν
 δὲ πλωσιὰ ἐστὶν· ἐπειδὴ εἰς πάν-
 τα τὸν κόσμον ἐκπλώθη τὸ εὐ-
 αγγέλιον καὶ μέχρι τῶν τερμα-
 τῶν τῆς γῆς, ἐφάσεν ὁ λόγος
 τῆς ἀληθείας· ἐπεὶ δὲ μετὰ
 τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου μετὰ τῆς
 ἑτῆς ἐχώρισαν τὸ πάθος ἐκ τοῦ
 ἰουδαϊκοῦ· ὡσαύτως καὶ νῦν τὴν
 ἡμέραν τῶν γενεθλίων καὶ τὸ
 βαπτισμῶτος ἐοράζομεν· ἐκάσθη
 τελευτήν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμέρᾳ·
 καὶ μετὰ τελεῶν ἀναγνώσεως
 τῶν καὶ τροπαρίων καὶ κανόνων,
 τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ κυρίου ἡμῶν
 ἰησοῦ χριστοῦ· καὶ ὡς ἰωάννης ὁ
 μακροκομίτης ἀπακηλῆς κατη-
 γόρει τῆς ἐκκλησίας· καὶ φησὶ ὡς
 ἐφάσκειν· ὅτι καὶ τὸν χριστὸν κατὰ
 νεστόριον διείλον εἰς δύο προσώ-
 πα καὶ εἰς δύο ὑπὸς· ἡμεῖς δὲ ἀ-
 ναθεματίζομεν τὸν νεστόριον· ὡς
 ἀνθρωπολάτρην· καὶ τὸν εὐτυχεῖον
 καὶ ἰουλιανόν· καὶ τὸν μακροκο-
 μίτην ἰωάννην τὸν σύμβουλον
 αὐτοῦ· καὶ τὸν κύριον ἡμεῶν ἀλη-
 θινόν, θεὸν τέλειον ὁμολογούμεν
 καὶ ἀνθρώπον τέλειον· θεὸν ἐκ
 θεοῦ· φῶς ἀσκήιον· ἐξαχρόνον φω-

ci in paupertate luctabatur, pro-
 pter contentiosorum hominum
 hereses, et insurrectiones ad-
 versus rectam fidem: et propter
 gentiles et infideles reges: et
 persecutiones, ac Iudeorum
 duritiam, quae tanquam maris
 fluctus eam circumcederent:
 nunc autem dives est, quoni-
 am in omnem mundum divulga-
 tum est Evangelium, et ad fi-
 nes terrae veritatis sermo per-
 venit: quandoquidem igitur
 trecentesimo nonagesimo post
 resurrectionem Domini anno
 Pascha a Iudaico (Patres) se-
 creverunt; itidem et hoc tem-
 pore Natalitiorum ac Baptisma-
 tis diem celebramus: quamque
 propria sua die, cum perfectis
 lectionibus, et tropariis et ca-
 nonibus, unius atque eiusdem
 Domini nostri Iesu Christi: non
 autem uti Ioannes Macroco-
 mita, seductor ille ecclesiam ac-
 cusabat, et argutabatur; quod
 nempe Christum quoque uti Nes-
 torius in duas personas, duas-
 que filios divideret: cum tamen
 nos anathemate Nestorium fer-
 cuitamus, tanquam Anthropo-
 latra; et Eutychen ac Iulia-
 num, et Macrocomitem Ioan-
 nem, ipsius suasorem: Dominum
 autem nostrum, verumque Deum et
 perfectum confitemur, et homi-
 nem perfectum; Deum ex Deo,
 lumen inopacum ex lumine

Ethnicos

tamen

accusans argutabatur

Homini colam, si
fingeret hie liceret
vocabulum Graeco
respondens

δὲν ἀδθεν-
δὲν φησὶ.

τῆς ἑτῆς.

nullo tempore definitis; ante se-
cula ex patre genitum: atque ex
sancta virgine sub tempore natum
vere hominem; qui, quod erat, non
deposuit: (immutabilis enim est
deitas, coaeterna Patri, et equalis
honoris cum Spiritu sancto.) Sed
quod non erat adsumsit; qui cum
capi non posset, comprehensus est
ubi ex caelo descendit; et caro fa-
ctus est ex sempervirgine; et na-
tus in sancta spelunca; baptiza-
tus in Iordane; crucifixus, sepul-
tus, resurrexit et in caelum est
sublatus, conseditque ad dextris
patris, venturus olim ad judi-
candum mundum in iustitia. Ipse
gloria cum patre et Spiritu sancto
in secula. Amen.

Adessor
equali honore cum
Spiritu sancto colendus

τός· ἐκ τοῦ πατρὸς γεννηθέντα προ-
τίαν αἰώνων· καὶ ἐκ τῆς ἀγίας παρ-
θενου ὑπὸ χρόνον γενόμενον ἀχ-
θῶς ἄνθρωπον· ἔχ' ὃ ἦν μετὰ βα-
λόντα· ἀτρέπτος γὰρ ἡ θεότης· σιω-
αΐδιος τῷ πατρὶ καὶ σιώθρονος τῷ
ἀγίῳ πνεύματι· ἀλλ' ὃ οὐκ ἦν,
προσλαβόντα· ὃς ἀχώρητος ὢν, ἐ-
χωρήθη καταβάς ἐξ οὐρανοῦ· καὶ
ἐσαρκώθη ἐκ τῆς ἀεπαρθένου· καὶ
ἐγεννήθη εἰς τὸ ἄγιον σπήλαιον·
ἐβαπτίσθη ἐν τῷ ἰορδάνῃ· ἐσαυρώ-
θη· ἐτάφη· ἀναστὰς, ἀνελήθη
εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ ἐκάθισεν ἐκ-
δεξιῶν τοῦ πατρὸς· ἐλεύσει δὲ
κρίναι τὸν κόσμον ἐν δικαιοσύνῃ·
αὐτῷ ἡ δόξα σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ
ἀγίῳ πνεύματι, εἰς ἅς αἰῶνας.
ἀμήν :-

^{apital} ^{ie erste} ^{lini.} **Ιωάννου, ἀρχιεπισκόπου νικαίας,**
 περί τῆς γεννήσεως τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.
 πρὸς Ζαχαρίαν, τὸν καθελοῦν
 τῆς μεγάλης Ἀρμενίας: -

Λόγος κατὰ Ἀρμενίων: -

^{apital} ^{tal.} Ὁ θεὸς ἀπόστολος ποτὲ γράφων τῷ
 ἀοιδίμῳ ἀνδρὶ μαθητῆτι Τιμοθέῳ, ἔλε-
 γεν· ἐγὼ γὰρ ἤδη ἀπένδομαι, καὶ ὁ
 καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφύσηκε.
 τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγωνίσασθαι· τὸν
 δρόμον τετέλεκα· τὴν πίστιν τελήρη-
 κα· λοιπὸν ἀπόκειμαι μοι ὁ τῆς δι-
 καιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσῃ μοι
 κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὁ δίκαι-
 ος κρίτης· οὐ μόνον δὲ ἐμοὶ, ἀλλὰ καὶ
 πᾶσι τοῖς ἠγαπητοῖσι τὴν ἐπιφάνειαν
 αὐτοῦ. ὅτι καὶ σὺ ἠκολούθησας ὡς μα-
 κάριε Ζαχαρία, ὁ διάδοχος τοῦ μεγάλου
 Θαδδαίου γενόμενος, καὶ σωφρονος τοῦ
 ἀγίου Γρηγορίου, ὁδοῦ δὲ τοῦ οἴκου
 Θοργόμου· καὶ ἐπιστάτα τῆς Ἀραρλίαν χώ-
 ρας, καὶ γνωστὰταί τε τῶν φυλῶν,
 τῶν ἀρίστων πολεμιστῶν Ἀζάτων· ὁ
 ἀπαιτήσας ἐκ τῆς ἐμῆς πλωχῆς διανοίας
 λόγους ὑψηλούς καὶ δυσεπίκτους, ὑπερ-
 βάλλοντας τὴν ἐμὴν διάνοιαν, περὶ τῆς
 ἀρχαίας γεννήσεως καὶ ἐπιφανείας τοῦ
 κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, τοῦ μεγά-
 λου θεοῦ καὶ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων· καὶ
 περὶ ποίας αἰτίας ἢ ἀποστολικῆς διάτα-
 ξις Ἰακώβου τοῦ σύλταμα Ἰαννα-
 κείου περὶ ἐπὶ τῷ τελείῳ ἡν γεννη-
 σθαι καὶ τὸ βάπτισμα· ἡμεῖς δὲ, καὶ

Ioannis, Archiepiscopi Nicaeae,
 De Nativitate Domini nostri
 Iesu Christi, ad Zachariam,
 Catholicum magnae Armeniae,
 Sermo adversus Armenios.

Divinus ille Apostolus, scribens suo discipulo, celebri
 Timotheo, dicebat: Ego enim
jam delibor, et tempus resolutionis
meae instat. Bonum certamen cer-
tavi. cursum consummavi. fidem
servavi. De reliquo reposita est
michi corona iustitiae, quam reddet
michi Dominus in illa die, justus ju-
dex: non solum autem mihi, sed et
omnibus, qui diligunt adventum
eius. Quem et tu secutus es o
 beate Zacharia, qui successor
 magni Thaddaei factus, et in san-
 cti Gregorii solium collocatus;
 dux domus Thorgom; et Praefectus
 regionis Arantien; ac scientissi-
 mus tribuum, optimorum bellato-
 rum Azatorum; petiisti a pau-
 pere intellectu meo sermones sub-
 limes ac difficiles, intellectum
 meum superantes, de ineffabili
 nativitate ac apparitione Domi-
 ni nostri Iesu Christi, magni illi-
 us Dei ac conditoris omnium: et
 quanam de causa Constitutio A-
 postolica (quod Iacobi scriptum
 est) circa vitam Iannarii ordi-
 naverit celebrare Nativitatem
 ac Baptisma; nos autem, to-

2A

tusque mundus unanimi consensu con-
sequenter constituerimus, ut et omnes
populi Nativitatem celebrent Decem-
bris xxvi; et Baptisma, Januarii vi.
Et quidem tres natiuitates celebra-
vit Sermo, qui ex Patre descendit:
Unam, caro factus ex sancta Vir-
gine; quam quoque honoraturus
dies in templum venit; Alteram,
cum in Iordane baptizatus, atque a
Diabolo tentatus vicit ipsum: Ter-
tiam autem, qua non minus manife-
sta est, cum a mortuis surrexit, ac
mirabiliter in medio discipulorum
suorum per xli dies est versatus,
atque ex Olearum monte ad Pa-
trem sublatus. Beati igitur A-
postoli, Salvatoris nostri Iesu
Christi discipuli, per manuum
ipsius impositionem super ipsos,
in monte Olearum, gratiam acce-
perunt, ut intellectu suo aperto
scripturas intelligerent. adeoque
Spiritu sancto superueniente,
omni cognitione repleti sunt,
ut et praedicationem Evangelii,
quod gentibus tradendum erat,
omniaque futura addicerent:
veruntamen ob septem illarum
haeresium, quae ex Iudeis natae
sunt, invasiones, non potuerunt
omnem Ecclesiae ordinationem
particulariter exponere ac
sancire; sed hoc solum studu-
erunt, ut Christum, qui ex
Deo Deus adparuerat, mundo
praedicarent. Septem autem
haeresium, quae sanctis Apostolis

ο κόσμος ὅλος συμφωνήσαμεν μετ' ἄλ-
λήλων ἀσπλῆτως, ἵνα καὶ πάντες οἱ λα-
οὶ τελέσω τὴν γεννήσιν δεκεμβρίῳ κέ-
κ' τὸ βάπτισμα, ἰαννουαρίῳ 5. μὲν
5 τοι γε οὖν τρεῖς γεννήσεις ἐτέλεσεν ὁ λό-
γος ὁ ἐκ τοῦ πατρὸς καταβάς. τὴν μὲν,
σαρκωθείς ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου. ἢν
καὶ τιμῆας ἐρχέσθαι ἐν τῷ ναῶ τεσσα-
ρακονήμερον. δευτέρα γεννήσις, τὸ
ἐν τῷ ἰορδάνῃ βάπτισμα. καὶ περα-
δεῖς ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ἐνίκησεν αὐτόν.
ἢ δὲ τρίτη καὶ φανερά, ἢ ἐκ νεκρῶν
αὐτῷ ἔγερσις. θαυμαστῶς δὲ ἀνεστράφη
ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν αὐτῷ δι' ἡμερῶν
15 τεσσαράκοντα. ἐκ δὲ τῆς ὄρας τῶν ἐλα-
τῶν ἀνελήφθη πρὸς τὸν πατέρα. οἱ οὖν
μακάριοι ἀπόστολοι, οἱ μαθηταὶ τῶ σω-
τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, διὰ τῆς ἐ-
πιθέσεως τῶν χειρῶν αὐτῶ ἐπ' αὐτοὺς,
20 ἐν τῷ ὄρει τῶν ἐλαιῶν, ἔλαβον χάριν
τῆ διανοιχθῆναι αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ
συνιέναι ἕως γραφῆς. καὶ ἐν τῇ ἐπε-
λεύσει τοῦ ἀγίου πνεύματος, ἐπλήκθη-
σαν πάσης γνώσεως, καὶ τὸ κήρυγμα
25 τοῦ εὐαγγελίου, τοῦ μέλλοντος παραδί-
δοῦσθαι τοῖς ἔθνεσι, καὶ πάντα τὰ μέ-
λλοντα μεμαθήκασιν. ὡχρὴν δὲ διὰ τὰς
πρὸς βολλὰς τῶν αἰρέσεων, τῶν ἐπ' αὐτῶ ἐ-
κείνων, τῶν φρεισῶν ἐκ τῶν ἰουδαί-
30 ῶν, οὐκ ἠδυνήθησαν πᾶσαν τῆς ἐκκλη-
σίας μερικῶς κατὰ λαβὴν ἐκθέσθαι καὶ
θεωπίσαι. ἀλλὰ τοῦτο μόνον ἐσώσθη-
σαν, τὸν χριστὸν, θεὸν ἐκ τοῦ θεοῦ ἐπιφα-
νέντα, τῷ κόσμῳ κηρύξαι. τῶν δὲ ἐ-
35 π' αὐτῶν αἰρέσεων τὰ ὀνόματα ἐστὶ ταῦτα,

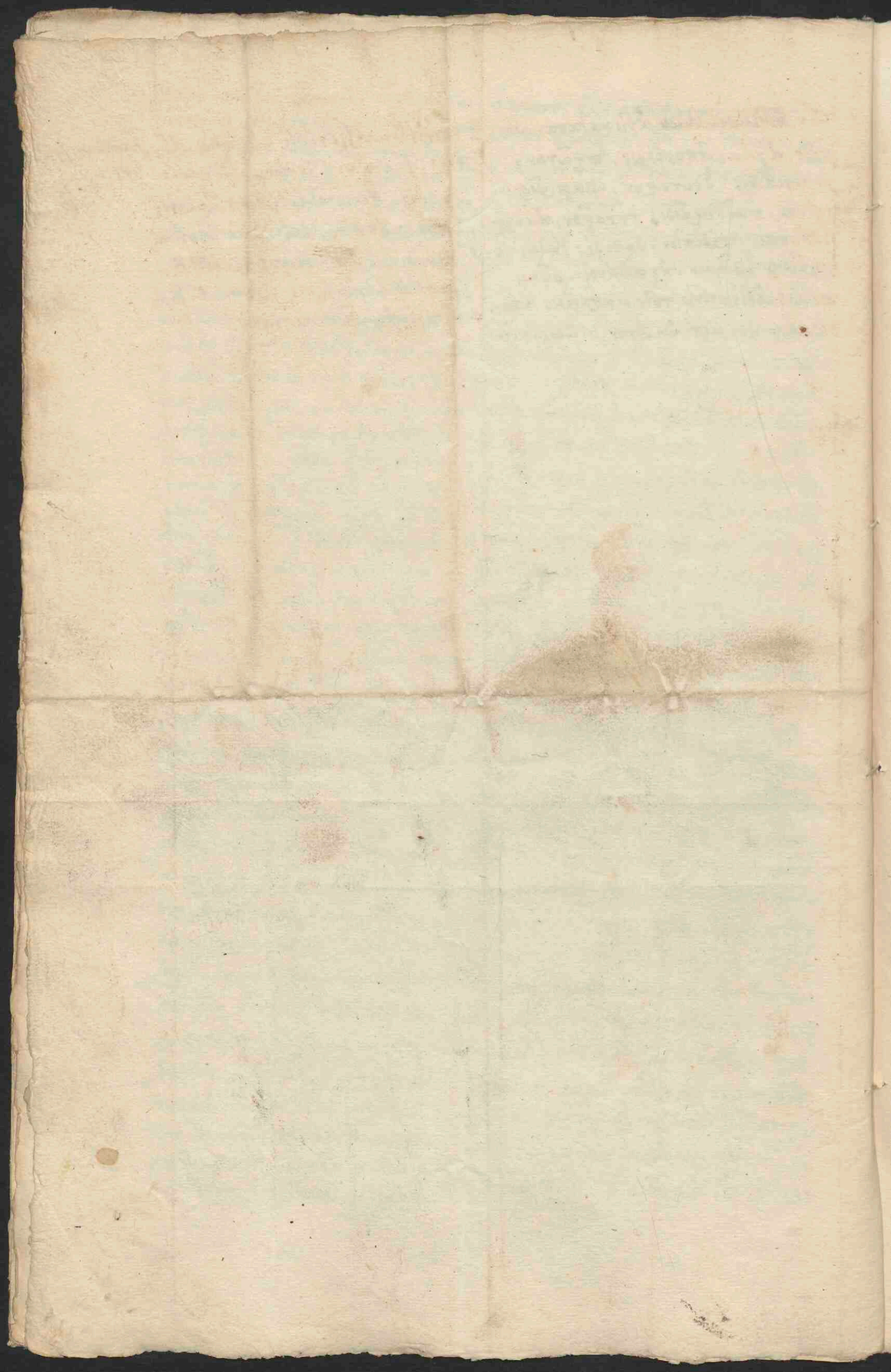
per

m

A

τῶν ἀποστόλων ἀντιπαλασάντων
 τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις. πρῶτον,
 γραμματεῖς. δεύτερον, Φαρισαῖοι.
 τρίτον, σαδδουκαῖοι· τέταρτον, ἡμερο-
 βακτισαί· πέμπτον, ἔσκηνοί· ἕκτον, να-
 ζιραῖοι· ἑβδόμον, ἡρωδιανοί. οὗτοι
 πάντες ἀνέκειντο τοῖς μακαρίοις ἀπο-
 στόλοις, καὶ μετ' ἐκείνους, σιμωνιανοί.

resistunt, Primi, Scribae: Al- nomina sunt
 teri, Pharisaei: Tertii, Sadducei: hae:
 Quarti, Hemerobaptistae: Quinti,
 Eseni: Sexti, Naziraei: Septimi,
 Herodiani. Hi omnes beatis A-
 postolis adversarii fuerunt. Post
 illos autem Simoniani.

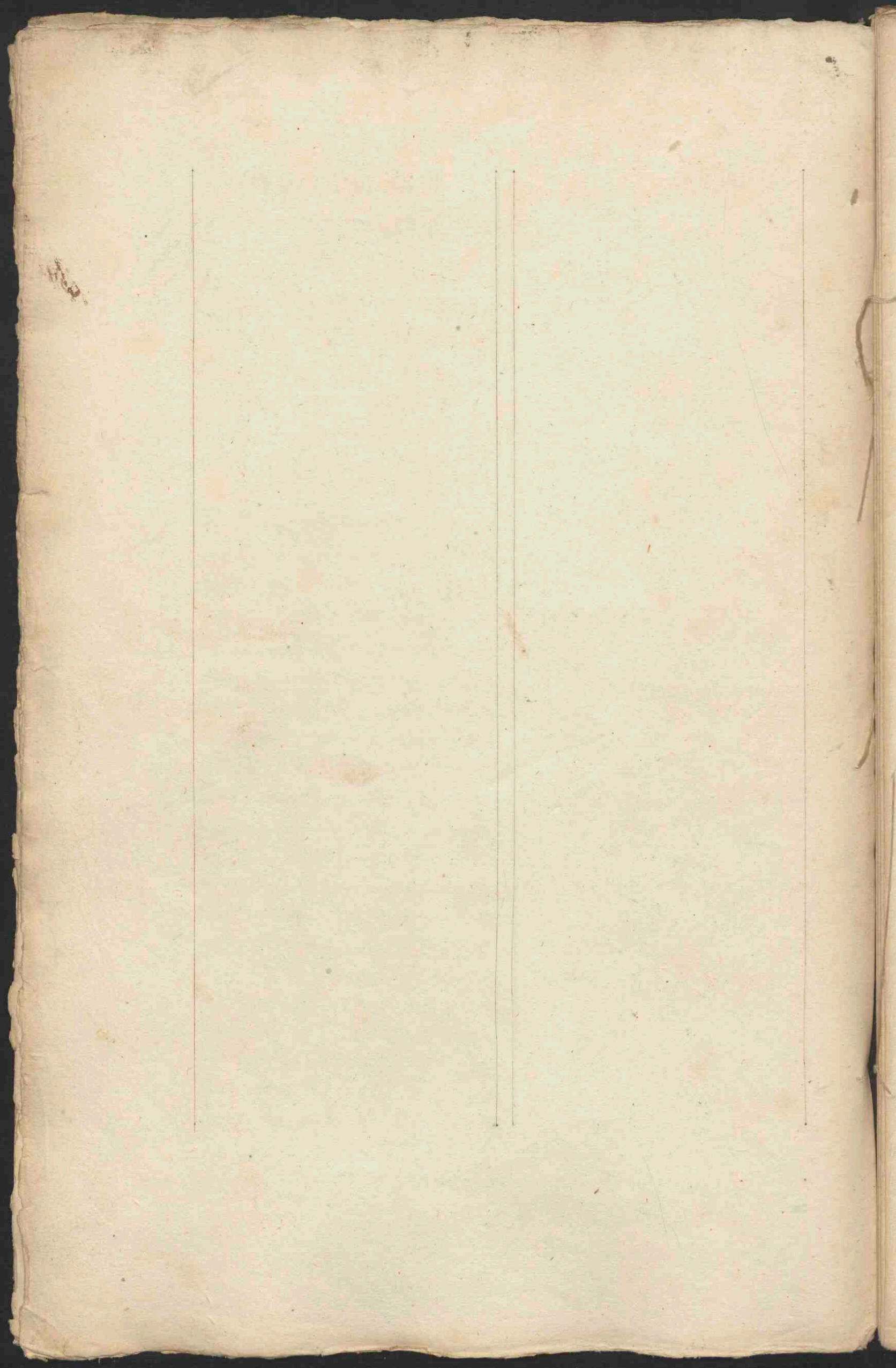

ΙΩΑΝΝΟΥ,
ἀρχιεπισκόπου
νιχαίας.

περὶ τῆς γεννήσεως τοῦ
κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.
πρὸς ζαχαρίαν,
τὸν καθολικὸν τῆς μεγάλης
ἀρμενίας.

λόγος κατὰ ἀρμενίων.

Ὁ θεῖος ἀπόστολος πολὲ γράφων ἰσχυρῶς
ἀσπαστικῶς ἀντιμαρτυροῦν τὴν ἀσπίδα,
ἔλεγεν· ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι,
καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως
ἐφύσθηκε· τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγάπη-
σασθε· τὸν δρόμον τετέλεξα· τὴν
πίστιν τελήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται
μοι ὅτι τῆς δικαιοσύνης σέφανος· ὃν
ἀποδώσει μοι κύριος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὁ δίκαιος κριτὴς· οὐ μόνον δὲ
ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπητοῖς
σὺ τὴν ἐπιφάνειαν ἀντιμαρτυροῦ· ὡς καὶ σὺ
ἠκολούθησας, ὡς μακάριε ζαχαρία, ὁ
διάδοχος τοῦ μεγάλου θαδδαίου γε-
νόμενος, καὶ σύμβουλος τοῦ ἁγίου
γρηγορίου· ὁδηγὸς δὲ τοῦ οἴκου βορ-
γῶμ· καὶ ἐπιστάτα τῆς ἀραρῆν
χώρας· καὶ γνώστης τῶν φυ-
λῶν, τῶν ἀρίστων πολεμιστῶν ἀ-
ξιάτων· ὁ ἀπαιτήσας ἐκ τῆς ἐμῆς
πρωτῆς διανοίας λόγους ὑψηλοῦς,

Εκθεσις περι τῆς ἀίρέσεως τῶν ποιομήλων . συλ-
γραφεῖα παρὰ τῶ μοναχῶ εὐθυμίου , τῶ
Ζηλαβηνοῦ : -

Πηγὴ μὲν τις βορβορώδης καὶ
5 ρίζα πονηρὰ τῆς ἐπιπολαΐσεως
γυῶ τῶν ποιομήλων δυαγεβείας,
ἢ τῶν ματαγαλιανῶν καλέσκειν αἰ-
ρεσις . ἐκέειθεν γὰρ κατὰ περ ὀχε-
τοὶ δυσώδεις, ἐρρύησαν ἄλλαι τε
10 ποταφαί, καὶ αὐτὴ κοινωνῆσαι μὲν
ἀλλήλαις εἰς ποταφά· διαφερόμε-
ναι δὲ εἰς πλείονα . τινὲς δὲ τῶν
εὐσεβῶν . ὁ μὲν, ἐκέينو τὸ ρεῖθρον
ἐν γράφῳ ἐσηλίλευσεν . εὗρεθην
15 ἐπὶ τῶν αὐτῶ χρόνων . ὁ δὲ, πα-
λιν ἕτερον . κατὰ τῶν ἐς ὕστερον
ἀκμάσαν καιρῶν . τῆτο δὲ τὸ τῶν
ποιομήλων . ἐπὶ τῶν καθ' ἡμᾶς
ἡμερῶν μάλιστα πλαττωθῆν . καὶ
20 πολλαχῶ διασπαρῆν , ἡμεῖς ἀρῆ-
πρωτὸν δημοσιεύομεν . ἔχ ὀλίγα
μὲν συμφερόμενον, τοῖς ὑπὸ τῶν
πρὸ ἡμῶν σηλογραφηθεῖσι . μυρί-
οις δὲ δόγμασιν ἀφιστάμενον αὐ-
25 τῶν . καὶ διαφόροις παραίρησιν,
καινοπρεπέστερον αὐτῶν καὶ ὄν
καὶ φαινόμενον . οὐπερ ἡ διήγησις
καὶ μόνον, μοχλομοῖός ἐστι . καὶ γλώσ-
σης, καὶ ἀκροῦς . καὶ διανοίας . ἀλλ' ἐ-
30 πεί χρὴ μιμείσασθαι τῆς διδασκαλίας

τὸν ἱερὸν, ὃ μόνον περὶ τῶν ὠφε-
λίμων διδάσκοντα βολάνων. ἀλλὰ
καὶ περὶ τῶν βλαβερῶν τε καὶ θανα-
σιμῶν. ἵνα ταῖς μὲν, χρεῶνται.
ταῖς δὲ γνωρίζοντες φεύγειν, ἢ καὶ ἄλλο
καιρὸν ἂν εἴη, καὶ περὶ ταύτης διαλα-
βῆν τῆς αἰρέσεως. πολλοῖς μὲν
καὶ ἄλλοις ἐπιχοινωνήσας. πάσας
δὲ νικώσας, ταῖς ἀπειροκλήσει
τῆς βλασφημίας ὑπερβολαῖς. ἢ καὶ ἄλλο
καὶ καὶ νῦν τῆ μορφώσῃ τῆς εὐσε-
βείας ὑποκαλυπτομένην. καὶ διὰ τῆ
το δυσφώρον ἔσαν οὐ τοῖς ἀπῶς
ὄρωσιν. ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀξυπεσέροις.
καὶ σωετώτερον τι πολλῶν βλέ-
πασιν, εὐμηχάνως καὶ πάνυ θαυμα-
σίως ἐθήρασαν ὁ θειότατος καὶ μέγι-
στος ἐν βασιλεύσιν ἀλέξιος. μελα-
καλεσάμενος γὰρ τὸν κορυφαῖον
τῶν διδασκάλων αὐτῆς. βασιλεὺς
ὃς ἦν ἕτος ὁ ἱερὸς. ἀνὴρ ὀλέθρι-
ος μάλιστα καὶ δεινὸς τὸ πονηρὸν ἐ-
πιχρῶσαι τῆ φαντασία τῆ κρείτ-
τονος ἀσεβείας θιβαυρός. μοχθη-
ρίας ἀβυσσος. ραδιουργίας ἀπειρόνως
τι καὶ δυσδιεξόδουλον πέλαγος. καὶ
τὸ πρῶτον ἐνλίμως ὑποδέξάμε-
νος αὐτὸν. καὶ τῆς παρ' ἐαυτῷ χα-
θέρτας ἀξιῶσας. καὶ λόγῳ μετὰ δὲ
ἠδέος καὶ προσπηγῆς ὀμιλίας. καὶ 30

γλυκείας ἐν τῷ προσδιαλέγεαθ
 χάριτος· καὶ σιωπῶν ὑποκρινόμε-
 νος τὸν μαθητιῶνα, ῥᾶον ἐξήπα-
 τησε τὸν ἑξαπαλίαντα πορνῆς καὶ
 5 ἀπόλειαν· καὶ πᾶσαν ἴην ἐνδομυγῆ-
 σαν τῷ σαπρῷ ἴτω καὶ χαλαπύ-
 στῳ γέροντι κακοήθειαν, ὀξύτητι
 φρενός καὶ δεξιότητι φύσεως, ἀνί-
 χνευσεν· ἔδεν ὑπολιπὼν ἀνεξε-
 10 ρεύνηλον ἢ ἀθέαλον· ἐνθέν τοι· καὶ
 χαράπερ ἀπὸ τινος φαλέῃ· παν-
 τοδαπὰ καὶ ποικιλόμορφα θηρία
 τῆς σχολεινῆς αὐτῆς καρδίας ἐξελ-
 κύσας τὰ μικρὰ καὶ ἰοβόλα καὶ πο-
 15 λυπρόσωπα δόγματα· ταῖς μηχαν-
 αῖς ἴης ὑποκρίσεως· καὶ χαλασο-
 φισάμενος εὐφυνῶς μάλα τὸν κρο-
 νόληρον γέροντα, τὸ παλαιὸν κα-
 χόν· τὸ τῆς ἀσεβείας ἀνάκτορον,
 20 ἐκέλευσεν ἡμῖν γραφῆ παραδῆ-
 ναι ταῦτα· καὶ θριαμβεῦσαι τὰ κα-
 ταγέλασα μυθήρια, ἴης εἰρημέ-
 νης αἰρέσεως· ἵνα γνῶσιν πάντες
 ὅτι μακροὶ ταῦτα λῆροι τῶ διαβό-
 25 λῳ θήραρα· ψυχῆς ἀσηρίαι
 παργίδες· ἴης ἀπωλείας πολυτε-
 λές ἐργασήριον.

Ταύτην κατάρθωσε ἴην εὐδοκί-
 αν ὁ εὐσεβέσκιος καὶ αἰόδιμος ἡ-
 30 μῶν βασιλεύς· πάρεργον ποιη-

MS. 2x

~

α

for Jan βδν

12

σάμενος ἴης ἐαυτῷ σοφίας, τὸν ἐν
πανουργία σοφόν· τὸν χαλὰ πάν-
των μεγαλαυχόμενον· καὶ θάττον
ἀποφήνας τὸν γέροντα, νηπιόφρο-
νά τε καὶ παιδαριόγεροντα· καὶ σήσας
τρόπαιον χαλὰ ἴης ἐκείνη πλάνης,
τῶν ἄλλων αὐτῷ ποχῶν καὶ περιφα-
νῶν ἱσοπέων, ὑψηλότερον καὶ θαυ-
μασιώτερον· ὅσω πρότερον μὲν
ἔθνη κατηγωνίζετο· νῦν δὲ τὸν 10
δράκοντα τὸν ἀποσάτην· τὸν νῦν
τὸν μέγαν τὸν ἀσύριον· τὸν κοι-
νὸν ἀπάντων ἐχθρόν· ἐγὼ Ἰοίβαρ-
οῦ καὶ Ἰάλλα Ἰάτου διὰ πάντος προ-
τερήματα θαυμάζων· ὅπως ἐστὶν ὁ- 15
ξὺς ἴην σίωεσιν· ἀσφαλῆς ἴην μνή-
μην· ἐν λόγοις ἡδύς· ἐν ἱσοπέοις ἡδύ-
τερος· ἰαχὺς τὸ μέλλον ἰδεῖν προ-
μηθῆς φυλάξαται· φοβερός τοῖς
ἐχθροῖς· ποθεινὸς τοῖς φίλοις καὶ ὑπὸ 20
κόοις· ἔτοιμος μεγάλας ἀντιρρῆν
πράξεις· ἰκανὸς ἴα κατορθώματα
διασώζειν· πρόθυμος ἐνεργεῖν·
ὀκνηρὸς χαλάζειν· φίλος ἀληθείας·
ψεύδους ἐχθρὸς· καὶ σωελόντα φά 25
ναι πάσης ἀρετῆς χαλαγώσιον, ἴε-
το πλέον ὑπερεκπλήτισμα· πῶς ὁ
μυριοί σοφοὶ καὶ σύμπαντες ἀρχιε-
ρεῖς· καὶ ὅλος ὁ ἴων περι λόγους ἀνα-
σρεφομένων χαλάλογος, ἔκ ἰσχυρῶν 30

τοσαύταις ἑταῶν διαπράξαται
 περιόδοις, μόνος αὐτὸς κατώρῃσεν.
 ὀλίγαις ἡμέραις ἀναλώσας, καὶ δεῖξας
 ὅτι μεγάλη δύναμις σύλλογος προ-
 5 θυμία, ἧς ἀνωθεν αὐτῇ σιωεφα-
 πλομένης χάριτος. ἵνα δὲ καὶ κατ'
 εἰρημὸν ὁ λόγος ἡμῖν προῖοι, διηγη-
 θεὸν ἀνωθεν. ἢν αὐτοὶ μὲν χαλῶσιν
 ἀρχαιολογίαν καὶ θεολογίαν. ἡμεῖς
 10 δὲ μωρολογίαν καὶ ἀθεολογίαν. ἢν
 τοῖς ἀρχομένοις πλεοφυεῖν εἰς τὴν
 θρησκείαν αὐτῶν, μετὰ τὰς προχα-
 τήσους παραδιδόασιν. τελευτήσας
 τερψύλλες τὰ μισρώτερα δόγματα
 15 καὶ τοῖς τελειότεροις εἰς ἀσέβειαν
 ὡς μυστήρια ταῦτα παραφυλάττον-
 τες. ἐπεὶ δὲ πολλὰ ἴστων εἰσὶ πε-
 ριπέτῃ καὶ πεπλανημένα, καὶ ἀλλή-
 λους μαχόμενα, ἧ τῶν αἰρεσιαρ-
 20 χῶν ἀνοία ταῦτα λογισέον. ἕτω
 προδήλως ἐνανθρολογήτων. καὶ κα-
 τὰ τὴν παροιμίαν ἴοις οἰκέτοις ἀ-
 λισκόμενων πλεοῖς. τοῖτον γὰρ
 ἢ κακία. καὶ ἧ ἀρετῇ καὶ εἰαυτῇ
 25 προσπολεμῆτα. καὶ τοῖς ἰδίοις περι-
 πειρομένη βέλεσι: ~

Μυθολογοῦσιν ὅτι ὁ ἀγαθὸς θεὸς καὶ
 πατὴρ χιλιάς χιλιάδων. καὶ μυρίας
 μυριάδων ἀγγέλων κτίσας, δευ-
 30 τερευούσας εἰαυτῷ καὶ οἰκονόμον εἶχε.

χιλιάδας facti et μυ-
 ριάδας.

τόν σαμακλή. τὴν αὐτὴν αὐτῶ περι
κείμενον καὶ μορφὴν καὶ σολὴν. καὶ
ἐν δεξιᾷ αὐτῶ καθήμενον ἐπὶ θρό-
νου. καὶ Ἰησὺς μετ' αὐτὸν εὐθύς ἡμῶς
ἀξίεμενον. ὑφ' ἧς μεθυαδένα. καὶ
εἰς ἀπόνοιαν ἐπαρθένα, μελετῆσαι
ἀποσάσαν. καὶ ποτε δραξάμενον
καιρῶ. καθεῖναι πείραν τοῖς λει-
τουργικαῖς ἀπάσαις διωάμεσιν. εἰ
βύλοινλο κρυφίζόμενα ἰεὺ βάρεσ
τῆς λειτουργίας, ἀκαλοθῆσαι ἰεὺ
καὶ συκατεξανασηθῆσαι ἰεὺ πάρος.
εἰς πίστην δὲ Ἰησὺς ληρωδίας τοῦ
παράνομο ἰὴν ἐν τῶ καλοῦ λαχῶν
εὐαγγελίῳ, παραβολὴν ἰεὺ οἰκονό-
μου Ἰησὺς ἀδικίας. ἰα τῶν ὀφειλόντων
ἀρετὴ μειώσαντος. ἰεὺ τον γὰρ εἶναι
τόν σαμακλή. καὶ περὶ ἰεὺ γελε-
φθαί τὴν τοιαύτην παραβολὴν.
εἶτα Ἰησὺς εἰρημένως ἀγγέλος δελε-
αδένιας τῶ κρυφισμῶ τῆς ἐπι-
πόνου λειτουργίας καὶ τοῖς ἄλλαις ὑ-
περόνοισ ἐπαγγελίαις. ἰησὺ γὰρ
φθοῖ τὸν θρόνον με ἐπὶ τῶν νεφε-
λῶν. καὶ ἔσμαι ὁμοιος τῶ ὑψίστου
σωαπαχθῆναι ἰεὺ. καὶ κοινω-
νῆσαι τῆς ἐπιβουλῆς. αἰαδόμενον
δὲ τοῦτος τὸν θεόν, εἶναι τῆς
ἀνωθεν ὁμοῦ πάντας. τὸν δὲ σα-
μακλή ἐν ἀπορία γενόμενον. καὶ

κάτωθεν φορ. jed et
p. 10, 5. περὶ ἄνω-
θεν. p. 11, 13. κατελ-
θεῖν ἀνωθεν.

μη διωόμενον τοῖς ὕδασι ἐφιζά-
 νειν· ἡ γῆ γάρ φησι ἦν ἀόρατος
 καὶ ἀκατασκεύαστος, ἐπεὶ περ ἐπὶ
 καὶ τὴν θείαν περιέκειτο μορφήν
 5 καὶ σολὴν· καὶ τὸ διμυρμηχὸν ἐκέκλι-
 το χάρισμα, συγκαλέσαι τὰς δύ-
 νάμεις· καὶ θάρσος αὐλαῖς ἐμβαλεῖν
 καὶ εἰπεῖν· ὡς ἐπεὶ τὸν ἕρπον καὶ
 τὴν γῆν ὁ θεὸς ἐποίησεν· ἐν ἀρχῇ
 10 γὰρ φησὶν ἐποίησε ὁ θεὸς τὸν ἕρα-
 νόν καὶ τὴν γῆν, ποιήσω καὶ γὰρ δεύ-
 τερον οὐρανόν· ὡς δεύτερος θεός·
 καὶ τὰ ἐξῆς ἀκρόθως· καὶ εἴτε γε-
 νηήτω σφέωμα, καὶ ἐγένετο· γε-
 15 νηήτω τὰ δὲ καὶ τὰ δὲ· καὶ γεγονασὶν
 ἅπαντα· καὶ κατασκευάσας μὲν τὸν
 δεύτερον ἕρανόν· περιελών δὲ τὸ
 ὕδωρ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· καὶ
 τὰ ἕξασ ἐν οἷς ἐδοκίμασε τοποῖς· ὡς
 20 ἡ τῆς χρημογενείας βίβλος διέξε-
 εισι· καὶ καταπίσας αὐτὴν καὶ κα-
 ταρσίσας, ἀπεκλήρωσε ταύτην ἐ-
 αὐτῶ τε καὶ τὰς ἀποσταληαῖς διωά-
 μεσιν οἰκλήριον· ἐπειτα πλάσας
 25 τὸ σῶμα τῷ ἀδάμ ἀπὸ γῆς ὕδατι
 φραθείσης, ἔστησεν ὄρθον· ἀφ' οὗ
 καταρρεύσασα τις νότις ἐπὶ τὸν
 δεξιὸν πόδα· καὶ διὰ τῷ μεγάλου
 δακτύλου χειρὸς κατὰ τῷ ἐδάφους
 30 οὐελιχοειδῶς ἐρρύν· καὶ σχῆμα ὄφρα
 ἀπετέλεσεν.

MS. ΕΞΗΣ

Ἀγροίστας δὲ τὸ ἐν αὐτοῦ πνεῦμα
ὁ σαμαήλ, ἐνέπνευσε τῷ πλααδέν
τι σώματι ζῶν. τὸ δ' ἐξ αὐτοῦ
πνεῦμα διὰ χαυνότηθα χαλαρρῦεν
ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὁμοίως πόδα. καὶ διὰ 5
τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ χεῖρ. εἰς τὴν
ἐλικοειδῆ ῥαγίδα κατέσκηψεν. καὶ
δὲ παραυλίχα ζωοποιήθη. καὶ ἀ-
πομνηθεῖθα ἰὲ δακτύλῳ, γέρονεν ὀ-
φθαλμὸς καὶ εἴρπυσε. διὰ τῆτο γὰρ καὶ 10
φρόνιμον αὐτὴν γενέσθαι. ἰὲ ἐμ-
φυσητός ἰὲ σαμαήλ, εἰς ψυχὴν
αὐτοῦ χαλασάντος. ὅπερ ἰδὼν ὁ χα-
νός οὗτος δὴμιερρός. καὶ γνός ὅτι μέ-
την πονεῖ, διεπρεσβεύθητο πρὸς 15
τὸν ἀγαθὸν πατέρα. καὶ παρεκά-
λεσε πεμφθῆναι παρ' αὐτοῦ πνοὴν.
ἐπαγγελιάμενος κοινὸν εἶναι τὸν
ἀνθρώπον, εἰ ζωοποιήθη. καὶ ἀπο-
ἰὲ γένεσι αὐτοῦ, πληρῶσαι ἰὲ ἐν 20
ραυτῷ ἰόπυσι ἰὼν ἀπορριφέντων
ἀγγέλων. τὸν δὲ θεὸν ὡς ἀγαθὸν ἐ-
πινεύσαι, καὶ ἐμφυσῆσαι ἰὲ παρὰ
ἰὲ σαμαήλ πλααδέντι, πνεῦμα ζωῆς.
καὶ γενέσθαι παρ' αὐτίχα τὸν ἀν- 25
θρώπον εἰς ψυχὴν ζῶσαν. λαμπρῶ-
νασαν τὸ σῶμα καὶ αὐτὸ κατα-
φαιδρύναν χάρισιν. εἶτα τῆς
εὐσας ἐκείθεν ὁμοίως ποιηθείσης.
καὶ ἰαῖς ἴστας ἀστραψάσης λαμ- 30

ἄλλαι ἱπολλαῖς

πρόττοι, φρονήσαι τὸν σαμαή· καὶ
 μελαμεληθῆναι καὶ κινηθῆναι πρὸς
 ἐπιβλήν ἢ ἰδίω πλάσματος καὶ
 εἰσρῆναι τοῖς ἐρχάτοις ἢ ὄφρω·
 5 καὶ ἐξαπαλῆσαι ἡν εὐάν· καὶ συγ-
 γενέσθαι αὐτῆ· καὶ ποιῆσαι ἔρχυον·
 ἵνα τὸ σπέρμα ἦτεν παρελαβόν,
 χαλαχυριεύη ἢ ἀδαμιάιν σπέρ-
 ματος· καὶ ὡς οἶόν τε διαφείρη· καὶ
 10 μὲ συγχωρῆ αὐξάνεσθαι καὶ πλη-
 θύνεσθαι· ἡν δὲ ἰσχύως ὠδινῆσα-
 σαν, ἀπογεννῆσαι τὸν χάιν· ἐκ
 τῆς σιωσσίας ἢ σαμαή· καὶ ἀ-
 δελφὴν δίδυμον ὁμοιότροπον· ὁ-
 15 νομα αὐτῆ καλμένα· ζηροτυπή-
 σαυλα δὲ τὸν ἀδάμ, σιωεθεῖν
 αὐτὸν τῆ εὐά καὶ γεννῆσαι τὸν
 ἀβέλ· ὃν ἀνεγλὸν εὐθὺς ὁ χάιν,
 τὸν φόνον εἰς τὸν βίον εἰσήγαγε.
 20 Διὰ ἦτο καὶ τὸν ἀπόστολον ἰωάν-
 νην εἶπεῖν, ὅτι ὁ χάιν ἐκ ἦ ποικρῶ
 ἦν· ἢ σαμαή μένοι συμφραρέν-
 τος ἀσεργῶς διὰ μέσε ἢ ὄφε-
 ως ἢ εὐά, ἀφαιρεθῆναι ἡν θεί-
 25 αν αὐτίκα καὶ μορφὴν καὶ σολήν·
 καὶ τὸ δημιουργικὸν ὡς εἶρησαι
 χάρισμα· καὶ ἡν ἢ θεὸς προσκο-
 ρίαν· θεὸν γὰρ ἄχρη τότε καὶ αὐ-
 τὸν ὀνομάζεσθαι· καὶ γυμνωθῆναι
 30 τῶν ἀπάντων, σκληρὸν γενέ-

αδαι καὶ δυσειδῆ· τὸν δ' ἀγαθὸν
καλέρα· μέχρι τούτου σήσαντα τὴν
ὀρσὴν, ἀφείναι τὸτον κοσμοκρά-
τορα καὶ κύριον ὧν αὐτὸς ἐδουλεύ-
γησε περὶ ἀνθρώπων· εἶχε μὲν 5
ἔτι ταῦτα καὶ κατεκυρίευσεν ἀ-
πάντων· ἐπεὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων
πικρῶς θρασυνομένων· καὶ ἀπκ-
νῶς ἀποκλυμένων· μόλις ὀλίγοι
τινὲς τῆς τοῦ πατρὸς μερίδος ἐ- 10
γένοντο· καὶ εἰς τὴν τῶν ἀγγέλων
τάξιν ἀνέβησαν, ὅψε ποτε σιω-
ῆκε χαλασοφιαεῖς ὁ πατήρ· καὶ
ἀδικεῖσθαι γυνῆς· ὅτι τὸ τιμιώτε-
ρον μέρος τῶ ἀνθρώπων δὲς· καὶ 15
τὰ κριώτατα συνελέθης εἰς τὸν
ἀπαρτισμὸν αὐτῶ· πολλοσημόριον
ἀποφέρεται τῶ γένους· καὶ ἅμα κα-
τελείθης τὴν ψυχὴν· τὸ ἴδιον
ἔμφύσημα· πάσχεθαι ἔτι α- 20
θλίως καὶ χαλαδιωασενομένην,
διανασῆναι πρὸς ἀμωαν· καὶ
τῶ πεντακισχιλιοσῶ πεντακισ-
οσῶ ἔτει, ἐξερεύεσθαι τῆς ἐ-
αυτῶ καρδίας, λόγον· τὸτον δὲ 25
τὸν υἱὸν καὶ θεὸν· ἐξηρεύεσθαι γὰρ
φροσὴν καὶ λόγον ἀγαθόν·
καὶ διδάξαι αὐτὸν τὰ ἴδια ἔργα·
λέγω γὰρ φροσὴν ἐγὼ τὰ ἔργα
μὲν τῶ βασιλεῖ· διὰ τούτου καὶ ἐν 30

5500 anno Christus
natus, secun-
dum

τοῖς εὐαγγελίοις εἰπεῖν αὐτὸν· εἰ
 οὐ ποιεῖ τὰ ἔργα τῆ πατρὸς μου,
 μὴ πιστεύετε μοι. Ἰδὲ τὸν δὲ τὸν
 λόγον καὶ ἦν, ἰσχυρίζονται εἶναι
 5 τὸν ἀρχάγγελον μιχαήλ· καὶ
 καλεῖται γὰρ φησὶ τὸ ὄνομα
 αὐτῷ μεγάλης βουλῆς ἄγγελος.
 ἀρχάγγελον μὲν καλούμενον,
 ὡς θεϊότερον ὄλων τῶν ἀγγέλων
 10 ἰησοῦ δὲ· ὡς πάντα νόσον καὶ
 πάντα μαλακίαν ἰώμενον· χρι-
 στὸν δὲ ὡς χριθέντα τῆ σαρκί.
 κατελθεῖν δὲ ἄνωθεν καὶ εἰσ-
 ρυῆναι διὰ τῆ δεξιῆ ὠτὸς τῆς
 15 παρθένης· καὶ περιφέρεται ἄρκα-
 τῶ φαινόμενον ὑλικὴν· καὶ ὁ-
 μοίαν ἀνθρώπου σώματι· τῆ δ' ἀ-
 ληθεία, αὐτὸν καὶ θεοπρεπῆ· καὶ
 ἐξελθεῖν αὐτῆς ὅθεν εἰσῆλθε· τῆς
 20 παρθένης μήτε τὴν εἰσοδὸν αὐ-
 τοῦ γυνῆς, μήτε τὴν ἐξοδὸν·
 ἀλλ' ἀπλῶς εὐρύσθης αὐτὸν ἐν
 σπηλαίῳ κείμενον ἐσπαρτα-
 νόμενον· καὶ τελέσαι τὴν ἐνσάρ-
 25 κων οἰκονομίαν· καὶ ποιῆσαι καὶ
 διδάξαι, τὰ ἐν τοῖς εὐαγγελίοις
 ἀνατατόμενα· τολῆν ἐν φαν-
 τασίαι τοῖς ἀνθρωποπρεπέσιν ὑ-
 ποκείμενον πάθει· σαυρωθῆ-
 30 θῆναι δὲ καὶ ἀποθανεῖν καὶ ἀνα-

for. φασί

ex alto autem descen-
disse.

scrib. το'

male hic usurpatū.
 ras. seq. v. 15. recte, εἰς
 ελθεῖν ὅθεν ἐξῆλθε.
 scribendum hic esset: δι-
 ου εἰσῆλθε. πεμπρ
 διὰ τοῦ δεξιῶ ὠτὸς
 τῆς παρθένου, v. 14.

στῆσαι δόξαντα, λύσαι τὴν σκηνὴν·
καὶ γυμνώσαι τὸ δρόμα· καὶ ἀπο-
θέμενον τὸ προσωπεῖον, συσχέειν
τὸν ἀποστόλῃν· καὶ παχεῖ καὶ βαρεῖ
κροῖον χαλαρῶσαι, καὶ συκλείσαις
ἐν τῷ ταβύρω· περιελόντα τοῦ
ὀνόματος αὐτοῦ, τὸ κλ· ὡς ἀγγε-
λικόν· καὶ γὰρ ὁ μόνον ἑμαῖα·
ἀλλὰ καὶ σαλαναὶκὴ καλούμενον
σαλαῖν ἀφῆκε· καὶ λοιπὸν τῶν
ρώσωντα τὴν ἐγχειριδιῶσαν αὐ-
τῷ διακονίαν, ἀναδραμεῖν εἰς
τὸν πατέρα· καὶ καθίσει ἐν δεξιᾷ
τοῦ θρόνου τοῦ ἀπορριφέντος
σαλαναὶκῆ· ἔπειτα εἰσελθεῖν ὅθεν
ἔξῆλθε· καὶ ἀναλυθῆναι πάλιν εἰς
τὸν πατέρα· εἰς ὃν ἐν ἀρχῇ ἦν·
τῆ γαστρὶ τῆς συκλετισμέ-
νος· ὅτε δὲ τοῦ μαθητῆς ἐδίδα-
σκεν ἐν τῷ κόσμῳ, δεῖναι αὐτοῖς
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἥτοι τὴν
διδασκαλίαν τὴν εὐαγγελικὴν·
ὡς εἶναι τὸν μὲν υἱόν, λόγον τοῦ
πατρὸς· τὸ δὲ πνεῦμα, λόγον τοῦ
υἱοῦ· ὡς ἡς ἀλογιστῶ μωρολογί-
ας· καὶ νῦν ἐστῆναι τὸν πατέρα,
τριπρόσωπόν τινα καὶ ἀλλόκαλον·
μέσον μὲν ὅσως ἀνθρωπίνης
μορφῆς· ἥς κατ' εἰκόνα καὶ
καθ' ὁμοίωσιν, τὸν ἀνθρώπον γε, 30

Supple eis

γονέναι· παρ' ἐχάλεραν δὲ μήνι-
 1α ἴδ' πατρὸς· ἐχλαμπύσης ἀκρί-
 νος ἐν δεξιᾷ μὲν ὑῆ· ἐν ἀρισε-
 ρᾷ δὲ πνεύματος· ὕσερον ἔτα
 5 τοῦ πατρὸς εἰς ἱριπροσωπίαν με-
 ταποιηθέντος· πρότερον γὰρ μο-
 νοπρόσωπον εἶναι ἴδ' τον· ἴην αὐ-
 τὴν αὐτῷ μορφὴν ὡς προδεδή-
 λωται, καὶ ἴδ' σαλιανακὴ ἔχοντος.
 10 διὰ τῆτο γὰρ καὶ πλάτηλον τὸν
 ἄνθρωπον εἰπεῖν· ποιήσομεν ἄν-
 θρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ
 κατ' ὁμοίωσιν· δηλαδὴ, τὴν αὐ-
 τοῦ τε καὶ ἴδ' πατρὸς· ταῦτα ὁ
 15 πεπαλαιωμένος ἡμερῶν κακῶν·
 ὁ μέγας διδάσκαλος αὐτῶν· καὶ
 προβολεὺς ἴων παρ' αὐτοῖς ἀπο-
 σόλων· τὸ πρὸς ἀλήθειαν ἴδ' πο-
 νηροῦ πλάσμα· τὸ σκεῦος ἴης ἐκ-
 20 λογῆς τοῦ διαβόλου· τὸ κειμή-
 λιον τοῦ θταγαῖ· τὸ πάσης ἀσε-
 βείας ὄργανον, ἐξηγῆσθε· σιώ-
 οψιν αὐτῶν ἴης παμπερὴ καὶ ἴδ' των
 αἰρέσεως, ὀνομάσας· ἵνα δὲ τοῖς
 25 πολλοῖς εὐσιώπια γέννηθ' αὐτῶν πα-
 ρὰ ἴων ἀνοήτων ἴδ' των δογματι-
 ζόμενα, καὶ ἴδ' κασιριώτερα δια-
 λαθεῖν ἐν κεφαλαίοις· μετὰ ἴδ' των καὶ
 ἐφεξῆς παραδοθέντων ὑπ' αὐτῶν·
 30 μαρμαριῶν μὲν ὡς αὐτοῖς αὐτῶν

Ἰωάνη ἡμιότιρα

προσηγορεύε ἡμῶν ὡς μυστικά·
καὶ πρὸς τοὺς ἀμύλους ἀπόρρητα
καὶ ἀνέκφραστα· ψάμμε δὲ καὶ
χόνεως· καὶ λέφρας· καὶ σαπρίας·
ἀτιμολέγων πολλῶν καὶ φανλο- 5
τέρων· καὶ σιωλόμως εἰπεῖν· βδε-
λυκίων τε καὶ χαλαπύτων· ἀλ-
μυραὶ γὰρ καὶ αὐτῆ· καὶ ἀπολος ἢ
διδασκαλία· καὶ ὄντως ἀναλο-
πικὴ ἰολερα· ~ 10

Λέγουσι τὸν ἐπεράνιον πατέ-
ρα· τρίμορφον εἶναι καθὼς ἀ-
νώτερον δεδήλωται, καὶ ποικιλο-
πρόσωπον· ἐπὶ περὶ τούτου λέγει
ὅτι αὐτὸς μὲν ἐγέννησε τὸν υἱόν· 15
ὁ δὲ υἱὸς ἐγέννησε τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον· τούτο δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰούδαν καὶ τοὺς ἀποστόλους· καὶ προ-
φέρουσι ρῆσιν εὐαγγελικὴν· ἀ-
βραάμ φησὶν ἐγέννησε τὸν ἰσαάκ
ἀλ· ἰσαάκ δὲ ἐγέννησε τὸν ἰ-
ακώβ· ἰακώβ δὲ ἐγέννησε τὸν
ἰούδαν καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ· πε-
ρὶ τῆς ἁγίας τριάδος ταῦτα γε-
γραφαὶ διαλεξιόμενοι· 25

Λέγουσι τὸν υἱὸν καὶ τὸ πνεῦ-
μα τὸ ἅγιον· εἰς τὸν πατέρα πά-
λιν ἀφ' ἧ προῆλθεν ἀναλυθῆναι·
καὶ τριπρόσωπον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ
εφ' ἔτους ἄχρι καὶ τριακοντατρι- 30

ms. X^o scribendum,
λέγουσιν, αὐτὸ λέγοντες

ὧν ἑλῶν χρυσαλίσαντα, πάλιν
 γενέσθαι μονοπρόσωπον. ἀσώ-
 μαλον μὲν. ἀνθρωπόμορφον δέ.
 φεῦ τῆς πολλῆς ἀναιδησίας.
 5 ἢ ὡς ἴδ' ἑταίρεος γέλωτος : ~
 Λέγουσι τοῦ μὲν πατρὸς λόγον,
 τὸν υἱόν. τὸ δ' ἢ ἕξ λόγον. τὸ
 πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ τοιαῦτα
 τερατολογεῖντες καὶ ἀνακόλυσθα
 10 βλασφημεῖντες, ἔκ ἐγκαλίπτονθ' : ~
 Λέγουσι τὸν σαμαὴλ υἱὸν ἴδ'
 πατρὸς. καὶ πρῶτον ἴδ' ἕξ καὶ λό-
 γου. καὶ ἰσχυρότερον ἅτε πρῶ-
 τότοκον. ὡς εἶναι τέλους ἀλλ' ἔ-
 15 ἀλλήλων ὁμοπαρεῖς. ὡς τί ἄν
 τις εἰπῶν. ἀξίως ἴης φρενοβλα-
 ρείας ἀνῶν κατήκοιο : ~
 Λέγουσι τὸν υἱὸν καὶ λόγον εἰς
 τὴν προτέραν ἴξιν τοῦ σαμαὴλ
 20 ἀντιπαρθεῖναι. καὶ τὰ πρωτολό-
 για καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ λαθεῖν.
 Λέγουσι τὸν ἀνθρώπον κοινὸν
 εἶναι. ἴδ' θεοῦ καὶ τῆ δαίμονος. καὶ
 τὸ μὲν σῶμα, παρὰ ἴδ' δαίμονος
 25 πλάσσειναι. τὴν δὲ ψυχὴν ἐμφυ-
 σήσειν παρὰ θεοῦ. διὰ τὸτο καὶ
 ἴδ' μὲν ἴδ' ἀνθρώπων οἰκειοῦσθαι
 θεῷ. τὰς δὲ τῶ δαίμονι : ~
 Λέγουσι τὸν ὄφιν καὶ μόνον ἐκ
 30 πάντων ἴδ' ἀλόγον ζώων καὶ

νοῦν κεκλιῖσθαι καὶ λόγον· εἰ καὶ μή
τέλειον· καὶ φρόνιμον κληθῆναι πα-
ρὰ τῆς γραφῆς, διὰ τὸ τὴν ἐμπνευ-
σθεῖσαν παρὰ τοῦ (αἰμακ) ψυχῆν
διαρρνεῖσαν τοῦ ἀδάμ· εἰς ἐκεῖ- 5
νον χαλασκῆσαι καὶ ἐνοικῆσαι· -
Λέγουσι τὸν μὲν Κάιν, σπέρμα
τοῦ (αἰμακ)· συγκατακλιθέντος
τῆ εὐα διαμέσου τοῦ ὄφως.
τὸν ἄβελ δὲ σπέρμα τοῦ ἀδάμ· 10
καὶ παρῶνσι μάρτυρα τὸν ἀπό-
στολον· ὡς ἀνωτέρω δεδήλωται· μή-
νοῦντες ὅτι ἐκ τοῦ πονηροῦ αὐτὸν
εἶπεν· καὶ ἐξ ἐκείνου τὴν κακίαν
μεμνηκῶτα· πολλὰκις γὰρ τέ- 15
κνον λέγεται καὶ ὀμακῆς· καὶ πα-
τὴρ αὐτοῦ ὁ διδάσκαλος· -
Λέγουσι μήτε υἱὸν εἶναι· μήτε
πνεῦμα ἅγιον· ἀπὸ τοῦ εἶ-
τους· ἐκ τότε δὲ λαβεῖν αὐτὸν ἀρ- 20
χὴν τοῦ εἶναι· καὶ ὀνομάζεσθαι· -
Λέγουσι σεσαρκῶσθαι μὲν τὸν
υἱὸν· ἐν αὐτῷ δὲ σαρκὶ καὶ θεοπρε-
πέ· καὶ δεομένη τροφῆς· ἐμὸν
γὰρ φησὶ βρώμα ἐστίν· ἵνα ποιῶ 25
τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου· τῆτο
δὲ δογματίζοντες, φαντασιώδη
φασὶ τὴν ὅλην τῆς ἐνανθρωπήσε-
ως τοῦ σωτήρος οικονομίαν· -
Λέγουσιν· ἐν πᾶσι τοῖς ἱεροῖς 30
ναοῖς· κατοικεῖν τῆς δαίμονας· δι-
ακλαχόντας αὐτὴς ἀναλόγως τῆς ἐ-
κείνου βίβως καὶ διωάμεως· τὸν
μέντοι σατανᾶν πάλα μὲν ἀπο-

κληρώσαι ἐαυτῶ τὸν πολυθρύλλητον
 ἐν ἱεροσολύμοις ναόν· μετὰ δὲ τὴν
 ἐκείνου καταστροφὴν· ἐξειδιώσασθαι
 τὸν ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν πό-
 λεων ὑπερφερῆ καὶ περιώνυμον 5
 τῆς τοῦ θεοῦ σοφίας οἶκον· οὐ γὰρ
 ὁ ὑψίστος φησὶ ἐν χειροποιήτοις να-
 οῖς κατοικεῖ· τὸν οὐρανὸν ἔχων
 οἰκῆριον· καὶ μὴν ὁ οἶκος μὲ φησὶ
 οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· καὶ 10
 μὴ ποιῆτε φησὶ τὸν οἶκον τῆ πα-
 τρός μου· οἶκον ἐμπορίου· περὶ τῆ
 χειροποιήτου ναοῦ τῆς ἰχμῆ τῆ-
 το λέγων· καὶ μυρίαὶ τοιαῦται 15
 μαρτυρίαι παρὰ τῆς θεῆς γραφῆ·
 Ἄτιμάζουσι τὴν μυστικὴν καὶ φρι-
 κτὴν ἱερουργίαν· θυσίαν τῶν ἐνοι-
 κήτων τοῖς ναοῖς δαιμονίων· ταύ-
 τιν ἀποκαλέουσι· ὡ μισθῶν γά-
 λέων· ὡ γλώσσης μιαιφόνων 20
 καὶ παριστώσι μαρτυρεῖ τὸν προφή-
 τιν ἠσαΐαν λέγοντα· οἱ ἐτοιμά-
 ζοντες τῇ τύχῃ τράπεζαν· καὶ πλη-
 ροῦντες τῷ δαίμονι κέρματα·
 μὴ στωιέντες οἱ παραπλήγες· ὅτι 25
 πρὸς τὴν ἰδωλολατρείαν ὁ λόγος·
 Ἄρτον μὲν χωνωνίας ὀνομάζουσι·
 τὴν προσευχὴν τοῦ πατρὸς ἡμῶν·
 τὸν ἄρτον γὰρ φησὶ τὸν ἐπιούσιον·
 πόληριον δὲ χωνωνίας ὁμοίως· τὴν 30
 λεγομένην ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διαθή-
 κην· τοῦτο γὰρ φησὶ τὸ πόληριον ἢ
 καμὴ διαθήκη· μυστικὸν δὲ δεῖ-
 πνον· τὴν ἀμφοτέρων τῶν μετὰ

ἵος ἐστὶ μέ-
 γαν ὑπερ
 φύσιν

ἱερὸν ἄλλο
 ἱερόν.

ληψιν· εἰ δέ τις ἀνθυπαμίη· καὶ
πῶς τὸ πάτερ ἡμῶν· ὡς σῶμα
δεσποικὸν κλάται καὶ διαμερίζε-
ται· πῶς δὲ καὶ τὸ νῦν ἐδοξάσθη
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου· καὶ τὰ ἕξῃς·
αἷμα τοῦ σωτήρος ὃν ὑπὲρ ἡμῶν
ἔξεχύθη, μὴ γινώσκην ὁμολογῶν·
Ἀτιμάζουσι καὶ τὰς σεβασμίους εἰ-
κόνας· ἰὰ εἰδῶλα λέγουσιν τῶν
ἔθνων· ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔργα
χρῆστων ἀνθρώπων· ἀγνοοῦσιν ὅτι
ἄλλο εἰδῶλον· καὶ ἄλλο εἰκὼν· καὶ
ὅτι τοῖς μὲν εἰδώλοις τῶν ἔθνων ἰὰ
πρωτότυπα, ἀνυπόστατα καὶ ψευδή·
θεοὺς γὰρ ἐπεφάνησαν αὐτοῖς· ἕκ
ὄντας ἄλλα δαίμονας ψευδομένους
τὴν θεότητα· τῶν δὲ παρ' ἡμῖν εἰ-
κόνων ἰὰ πρωτότυπα· ὄντως ὄντα
καὶ ἀληθεύοντα· ὁ καλεῖται· κακῆνα
μὲν, εἰδῶλα μιαιῶν· ἰαυτὰ δὲ, εἰ-
κόνας ἁγίων· ~

Ἐγγεγράφαι λέγουσι· τοῖς εὐαγ-
γελίοις αὐτῶν· φωνὴν ἰσχυρὴν λέ-
γουσαν· τιμᾶτε ἰὰ δαίμονια· οὐχ
ἵνα ὠφεληθῆτε παρ' αὐτῶν· ἀλλ' ἵ-
να μὴ βλάψωσιν ἡμᾶς· εἴτα ἐρ-
μνεύοντες, φασὶν ὅτι καὶ τιμᾶν
τὰ ἐνοικῶντα τοῖς χρῆστροποιήταις να-
οῖς δαίμονια· προσκυνοῦσιν αὐ-
τὰ· καὶ διὰ τῆς μελαλήψεως τῶν ἱε-
ρηργουμένων αὐτοῖς θυσιῶν· καὶ τῆς
προσκυνήσεως τῶν ὑλικῶν εἰκό-
νων ὁπερ εἰς τιμὴν αὐτῶν ἀνε-
σκήλωται, θεραπεύοντας ἵνα μὴ

ὄργια δέντα, διαφθείρωσι ἴς μη
 τοῦτο ποιούσας μεγάκην ἴθ' βλά-
 πλειν ἐχούσα καὶ ἄμαχον δυνάμιν.
 πρὸς ἣν οὔτε τὸν χριστὸν ἐξαρκεῖν
 5 οὔτε σὺ αὐτῶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἁγί-
 ον. διὰ τὸ τὸν πατέρα φεῖδεσθαι
 αὐτῶν ἐπὶ. καὶ μὴ περιελεῖν τὴν
 ἰσχὺν αὐτῶν. ἀλλὰ συγχωρῆσαι
 10 τούτοις τὴν κυριαρχίαν ἴθ' σύμ-
 παντος κόσμου. μέχρι σωτηρείας.
 καὶ γὰρ καὶ τὸν υἱὸν κατ' ἀρχὰς εἰς
 τὸν κόσμον ἀποσελλόμενον, αἰτῆ-
 σαι μὲν ἴην πατέρα κατὰ λυσιν αὐ-
 τῶν. μὴ λαβεῖν δὲ ταύτην διὰ ἴην
 15 ἀγαθότητα ἴθ' πατρός. τί ταύτης
 τῆς ἀλογίας γένοιτ' ἂν ἀλογώτε-
 ρον:—
 ἔτι πρὸς γεγράφαι καὶ ταύτην
 λέγῃσι τὴν ἐνλοχὴν. τρὸπω σῶθη-
 20 τε. τρεῖσι μέλεσιν μηχανῆς καὶ ἀ-
 πάτης. ὑποκρινόμενοι τὴν πίστιν
 τῶν ἀναγκάζοντων ὑμᾶς. εἰς ἴθ' το
 γὰρ φέρειν καὶ τὸ, ὅσα ἂν εἴπωσιν
 ὑμῖν ποιεῖν, ποιεῖτε. ἐν υποκρίσει
 25 διλογότι. κατὰ δὲ τὰ ἔργα αὐτῶν.
 μὴ ποιεῖτε ἐν ἀληθείᾳ. ὅρα δὲ φα-
 σι καὶ τὸν κύριον. τοῖς μὲν μαθηταῖς
 ὄργως λαλοῦντα. τοῖς δὲ ἀπίστοις,
 ἐν παραβολαῖς. ἵνα βλέποντες οἱ
 30 ἀπίστοι τὸ φαινόμενον τῆς υποκρί-
 σεως, μὴ βλέπωσι τὸ κρυπτόμενον
 ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἀκύν-
 ητες, μὴ ἀκύνῃσι. παραβολὴν ὀνο-
 μάζοντες. τὴν ἀπάτην καὶ τὴν ὑπό-

MS περιελίω
 MS συγχωρῆσαι

χριστιν· καὶ οἱ παραινῶντες ἀληθεύ-
ειν· λελήθασιν ἑαυτοὺς ψεύδεσσι
διδάσκοντες· -

Ἀγγέλου πάσας τὰς μωσαϊκὰς βί-
βλους· μετὰ καὶ τοῦ ἐν αὐταῖς ἀνα- 5
γραφόμενου θεοῦ καὶ τῶν εὐαγγελι-
σάτων αὐτῶν δικαίων· ναὶ μὲν καὶ
τὰς μετ' αὐτὰς ἀπάσας· ὡς κατ' ἐ-
πίπνοιαν τοῦ σατανᾶ συγγραφεύ-
σας· μόνως δὲ παραδέχονται καὶ 10
τιμᾶσιν ἐπ' αὐτὰ· καὶ εἰς ἄκρον ἀπο-
σηθίζουσι· λέγω δὴ τὸ ψαλλήριον·
καὶ τὸ ἑξακίδεκαπρόφυλλον· καὶ τὸ
κατὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον· καὶ τὸ
κατὰ μάρκον· καὶ τὸ κατὰ λουκᾶν· 15
καὶ τὸ κατὰ ἰωάννην· καὶ ἑβδόμον,
τὴν βίβλον τῶν προφῆων σὺν ταῖς
ἐπιστολαῖς πάσαις καὶ τῇ ἀποκαλύ-
ψει τοῦ θεοῦ ἰωάννου· ἡ σοφία
γὰρ φησὶ ὡκροδόμησεν ἑαυτῆ ὄικον· 20
καὶ ὑπῆρξε σὺν ἐπ' αὐτῆ· οἶκον μὲν
τὴν παμμίαρον σωματικὴν ἑαυτῶν
παρερμκνεύοντες· σὺν δὲ ἐπ' αὐτῆ,
τὰς ἀπαριθμηθῆσας βίβλους· -

ita Ms. scribendum,
ἀπαριθμηθείσας

Λέγουσι τὸν μωσῆν πλανηθέντα 25
παρὰ τῷ σατανᾷ· ἀπελθεῖν εἰς
αἴγυπτον· αὐτοῖς· καὶ ἀπαλῆθαι τὸν
λαὸν τῶν ἰσραηλίων· καὶ ἔξαγαγεῖν
αὐτὸν καὶ ποιῆσαι τέρατα καὶ σημεῖα
καὶ διὰ τῆς ἐνεργείας τοῦ σατανᾷ· 30
καὶ ἀνελθεῖν εἰς τὸ ὄρος τὸ σινᾶ·
καὶ λαβεῖν τὸν νόμον ὑψηθῆντα
παρὰ τῷ σατανᾷ· καὶ ἀπολέσαι
δι' αὐτῆ μυριάδας ἀναριθμητάς· καὶ
μαρτυρεῖν περὶ τῆς τῶν ἀπόστολων· 35
ἡ δυνάμις δὲ τῆς ἀμαρτίας· ὁ νό-

μος· καὶ αὐτῆς· ἐλθόντος δὲ τῆς ἐν-
τολής ἀνέζησεν ἡ ἀμαρτία· καὶ
πολλὰ τοιαῦτα :-

Λέγουσι τῆς ἀποπεσόντας ἀγ-
5 γέλης· ἀκύντας ὅτι ὁ σαμακὴ
ὑπέσχετο τῷ πατρὶ· πληρῆσαι
τῆς ἐν οὐρανῷ τόπης αὐτῶν· ἀπο-
10 τῆς γένους τῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἀ-
σεργίως τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώ-
πων· καὶ λαβεῖν αὐτὰς εἰς θυγα-
20 τῆς· ἵνα τὰ σπέρματα αὐτῶν εἰς
τὸν οὐρανὸν ἀνέλθωσιν· ἐν τοῖς
τόποις τῶν πατέρων αὐτῶν· ἰδόν-
τες γὰρ φησὶν οἱ υἱοὶ τοῦ θεοῦ τὰς
25 θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων· ὅτι κα-
λαί εἰσιν, ἔλαβον ἑαυτοῖς θυγα-
τάς· ὡς καὶ αὐτὸς ἀπ' ἐκείνου γε-
γεννημένος· ἐκ δὲ τῆς σωβρίας αὐ-
30 τῶν ἀπογεννηθῆναι τῆς γίγαντας·
ὅς ἀντιστῆναι τῷ σαμακῇ· καὶ θρι-
αμβεῦσαι τοῖς ἀνθρώποις τὴν ἀπο-
στασίαν αὐτῆς· τὸν δὲ θυμωθέντα,
ἐπαγαγεῖν αὐτοῖς τὸν χαλκχυσιόν·
25 καὶ διαφθεῖραι σὺν αὐτοῖς πᾶσαν
ζῴσαν βίαν· μόνον δὲ τὸν νῶε ^{τὸν}
θυγατέρα μὴ κεκλιμένον, ἀγνοῆ-
σαι τὴν ἀποστασίαν τῆς σαμακῆ· καὶ
διαμείναι θεραπεύοντα τῆτον·
30 οὐ τῆ λαίρεια τοῦ σαμακῆ ἀρε- ^{scilicet τὸν}
σχόμενον, ὑποθέσαι τὰ περὶ τῆς
κιβωτῆ· καὶ διασωθῆναι τῆτον μόνον
μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ :-

Λέγουσι τῆς ἀπὸ τῆς ἀδαμὶ μέ-

χει τοῦ χριστοῦ, πάντας ἀπολωλέ-
ναι. τῆς μὲν διὰ τὰς ἀμαρτίας αὐ-
τῶν. Ἰῆς δὲ διὰ τὸ εὐαρεσῆσαι τῷ
πατρὶ ταῖς μωσαϊκαῖς βίβλοις ἀ-
νεγγραφόμενος θεῷ. τὸν Ἰακώβου 5
ἴσως εἶναι τῆτον. μόνος δὲ Ἰῆς ἐν
τῷ κατὰ ματθαῖον καὶ τῷ κατὰ
λέων εὐαγγελίῳ γενεαλογημέ-
νος, τυχεῖν σωτηρίας. διὸ καὶ ὡς δι-
καίους μνημονευθῆναι πατρὶ Ἰωάννου 10
εὐαγγελιστῶν : ~

Λέγουσιν ἄλλοις μόνος εἶναι, Ἰῆς
τε γενεαλογηθέντας ὡς εἶρηται
καὶ τῆς ἐξ ἑκατὸδεκα προφητίας. καὶ
Ἰῆς ἀποστόλους καὶ Ἰῆς μαρτύρους. ὅ- 15
σοι διὰ τὸ μὴ προσκωῖναι τὰ ἑ-
δωλα κατεσφάγησαν. Ἰῆς ἱερέων
καὶ δὲ καὶ Ἰῆς πατέρων. ὅμῃ πάν-
τας ἀποδοκιμάζουσιν ὡς ἑδωλολά-
τρους, διὰ τὴν τῶν εἰκόνων προσκο-
κωῖσιν. καὶ τῆς μὲν εὐσεβεῖς ἀ-
πάντας βασιλεῖς, ἀλλοτριῶσι Ἰῆς κλη-
ρα Ἰωάννου χριστιανῶν. μόνος δὲ κα-
λεῖσιν ὀρθοδόξους καὶ πιστῆς. Ἰῆς εἰ-
κονομάχους. καὶ μάλιστα τὸν κα- 25
πρωτύμον : ~

Ἐρωτηθεὶς ὁ τρισκατάρχλος. ἕτος
διδάσκαλος. πῶς οἱ δαιμονῶνες
προσβρέχουσι τῷ σαυρῷ καὶ καυ-
λακίῃσιν, ἀπεκρίνατο. φιλεῖσθαι 30
μάλιστα τὸν σαυρὸν ὑπὸ Ἰωάννου ἐνοι-
κάλων ἀνιδίῃς δαιμόνων. ὡς οἱ εἶ-
πον ἔργον. αὐτοὶ γὰρ φησι τῆτον

νεπε δαιμονιζόμενοι

τότε κατεσκεύαζαν εἰς ἀναίρε-
 σιν τῶν χριστῶν· πολλάκις δὲ καὶ κα-
 θυβρίζον τῆτον ἐν ὑποκρίσει· καὶ
 φεύγον αὐτὸν ἐκουσίως· ἵνα βλέ-
 5 ποντες οἱ ἄνθρωποι· τιμῶσι μᾶλλον
 αὐτὸν, ὡς ἐχθρὸν τῶν δαιμονίων
 καὶ διώκην αὐτῶν :-

Ἐρωτηθεὶς καὶ αὐθις· πῶς τὰ λεί-
 ψανα τῶν ἐν ἀγίοις ἱεραρχῶν· καὶ
 10 τῶν μακαρίων πατέρων θαυμα-
 τουργῶσι, διάρας τὰ βέβηλα χεῖρα,
 ἐξηρεύετο λόγον πονηρὸν· ὅτι
 συγκεκλήρωται ἰσίοις δαίμονες·
 καὶ διδάξαντες αὐτοὺς ἐπὶ ζωῆς.
 15 οἱ καὶ τοῖς τάφοις αὐτῶν παραμέ-
 νοντες· καὶ κατέχοντες τὰς τῆτων
 ψυχὰς, τερατουργῶσιν εἰς πρό-
 σωπον αὐτῶν, ἵνα ἴδῃ ἀνοήτως ἐξ-
 ακαθήσωσι καὶ πείσωσι τιμᾶν ἴδῃ
 20 ἀνάγκης, ὡς ἀγίας· Ἰσοαὐλα γὰρ
 διώκαται ἴδῃ δαίμονας, ὅσα δὲ
 καὶ βύβλονται λαβόντες ἀνωθεν
 ἐξέστασαν, ἄχρι πέρατος τῶν ἐ-
 πταίων :-

25 Λέγουσιν ἀπ' αὐτῶν μὲν μόνων
 ἦτοι τῶν πορρομήλων, φεύγον
 αἰετῆς δαίμονας ὡσεὶ τόξου βο-
 λήν· ἐκαστὴ δὲ τῶν ἄλλων ἀπάν-
 των ἐνοικεῖν δαίμονα· καὶ διδάσ-
 30 κειν αὐτὸν τὰ πονηρὰ· καὶ ἄγῃ
 ἐπὶ τὰς ἀνοσιουργίας· καὶ ἀποθνή-
 σκοντας, ἐνοικεῖν αὐθις τῆ τῆτα
 ψυχῆ· καὶ παραμένειν τῷ τάφῳ·

scib. - 705

καὶ ἀναμένειν τὴν ἀνάσκειν· ἵνα
 σὺ αὐτῷ χαλαθεῖν· καὶ μηδ' ἐν ἡ
 χαλάσει· τὴν δὲ διαχωρίζοιτο· ~
 Λέγουσι τὴς τῆς πίστεως αὐτῶν
 ὅσοις ἐνοικήσει τὸ παρ' αὐτοῖς ἄ- 5
 ριον πνεῦμα, πάντας θεολόγους
 καὶ εἶναι καὶ ὀνομάζεσθαι· βασι-
 σαντας καὶ αὐτὸς τὸν λόγον τῆς θεῆ·
 καὶ γεννήσθαι αὐτὸν διὰ τὸ δι-
 δάσκειν ἑτέρας· καὶ μηδὲν πλέον 10
 αὐτῶν· ἔχον τὴν πρώτην θεολόγον· ~
 Λέγουσι τὴς τοιαύτας μὴ ἀπο-
 θνήσκουσιν· ἀλλὰ μετισταδαί καὶ ἁ-
 περ ἐν ὑπνω τὸ πῆλινον τῆτι καὶ
 σαρκικὸν περιβόλαιον ἀποδυ- 15
 μένης· καὶ τὴν ἀφθαρτον καὶ θείαν
 τοῦ Χριστοῦ σοφὴν ἐνδυομένης· καὶ
 γινομένης συστώμενης καὶ συμμόρ-
 φης αὐτῆ· καὶ μετισταμένης διὰ
 προκοπῆς ἀγγέλων καὶ ἀποστόλων, 20
 εἰς τὴν βασιλείαν τῆς πατρὸς· τὸ
 δ' ἀποδυθεὶς τῶτων σῶμα, εἰς
 τέφραν καὶ κύνιν διαλύεσθαι· μη-
 κέτι μηδαμῶς ἀνίσταμενον· ~
 Μόνην ὀνομάζουσι προσευχὴν, τῆς 25
 ὑπὸ τῆς κυρίας παραδοθείσαν ἐν τοῖς
 εὐαγγελίοις· ἡρῶν τὸ, πάτερ ἡμῶν.
 καὶ ταύτην μόνην προσεύχονται·
 ἐπὶ ἡμέρας μὲν τῆς ἡμέρας· πενθῆρας
 δὲ τῆς νυκτὸς· ὁσάκις δὲ εἰς προσ- 30
 ευχὴν ἴσανται· λέγουσι τὴν προσ-
 ευχὴν ταύτην· οἱ μὲν δεκάκις με-
 τα γονυκλισίας· οἱ δὲ πεντεκαί-
 δεκάκις· οἱ δὲ πλείον ἢ ἕλαττον·

τὰς δ' ἄλλας πάσας εὐχὰς, ἀπι-
 μάξουσι· βασιτολογίας αὐτὰς ἀπο-
 χαλῶντες· καὶ τῆς ἐθνικῆς μερίδος·
 τὴν ἐν τοῖς εὐαγγελίοις εἰρημένην
 5 βασιτολογίαν, ἐπὶ ταύτας ἀνοήτως
 μετατόντες : ~

Τὸ μὲν παρ' ἡμῖν βάπτισμα, τοῦ
 ἰωάννου λέγουσιν· ὡς δὲ ὕδατος
 ἐπιτελούμενον· τὸ δὲ παρ' αὐτοῖς,
 10 τὸ χριστοῦ διὰ πνεύματος ὡς αὐ-
 τοῖς δοκεῖ τελειούμενον· διὸ καὶ
 τὸν προσερχόμενον αὐτοῖς ἀνα-
 βαπτίζουσι· πρῶτα μὲν ἀφορίζον-
 τες αὐτῷ χαίρον ἐξ ἑξομολόγη-
 15 σιν· καὶ ἀγνείαν καὶ σωπτονον προσ-
 ευχὴν· εἶτα, τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ
 τὸ εὐαγγέλιον ἐπιτίθεντες· καὶ τὸ
 ἐν ἀρχῇ ἢ ὁ λόγος ἐπαναγιγνώσ-
 χοντες· καὶ τὸ παρ' αὐτοῖς ἅγιον
 20 πνεῦμα ἐπικαλόμενοι· καὶ τὸ πά-
 τερ ἡμῶν ἐπάδοντες· μετὰ δὲ τὸ
 τοῦτον βάπτισμα, χαίρον αὐτοῖς
 ἀποκλιθεῖσιν εἰς ἀκριβοεσέραν ἀ-
 γωγὴν· καὶ πολιτείαν ἐγκρατε-
 25 σέραν καὶ καθαρώτερην προσευχὴν
 εἶτα, μαρτύριον ἀπαίθουσιν εἰ ἐ-
 φύλαξε πάντα· εἰ ἀποκαθάρσως διη-
 γωνίσαστο· καὶ μαρτυρῶντων ὁμῶν
 ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ἄρχουσιν
 30 αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ὀρθωμένην τελεί-
 ωσιν· καὶ σήσαντες τὸν ἅγιον χα-
 τὰ ἀνατολὰς, ἐπιτιθέασιν αὐτοῖς
 τῇ μικρῇ τῆτου κεφαλῇ, τὸ εὐ-

ἀγγέλιον· καὶ ἴσ' ἐναγέεις αὐτῶν·
 ἐπάγωνες χεῖρας οἱ παραλυθόντες
 ἄνδρες καὶ γυναῖκες, τὴν ἀνόσιον
 ἐπάδουσι τελετὴν· καὶ οὕτω τελεῖ-
 σι καὶ τελείουσι· μᾶλλον δὲ σωτε-
 ροὶ καὶ καταποντίζουσι τὸν βυ-
 θῆ καὶ διαφορᾶς ἐπάξιον· ~
 Στυλίζονται κατὰ μοναχῆς· καὶ
 τὸ σῆμα τῶντων, ὡς δέλεαρ πε-
 ριβάλλονται· τῷ κωδίῳ τὸν λύ-
 κον ἀποκρύπτοντες· ὡς ἂν εὐλα-
 βῶς παραδεχόμενοι, διὰ τῆς χρη-
 σολογίας, ἐν ἀποπλύσει τὸν ἴον·
 καὶ τῷ μελικράτῳ παρακίρναν τὸ
 δικητήριον ἔχοιεν· φιλοχάκρονος
 καὶ περιπόνηρον· καὶ καταμόρη-
 ρον ἦθος ἔχοντες· ~
 Ἐν ἀρχῇ μὲν ἴσ' εἰσαγωγικῶς ἀ-
 πλῶς διδάσκουσι· παρεργνόμενοι
 πιστεύειν εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον
 πνεῦμα· καὶ γινώσκον τὸν χριστὸν σε-
 σαρκωσάμεν· καὶ δύναι τοῖς ἁγίοις ἀπο-
 σόλοις τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον· καὶ ὑπο-
 τιθέμενοι τηρεῖν ἴσ' εὐαγγελικὰς
 ἐντολάς· καὶ προσεύχεσθαι καὶ νηστεύ-
 ειν· καὶ ἀγνεύειν πάσης ἀκαθαρσίας·
 καὶ ἀκλιμονεῖν· καὶ ἀνεξήκακτον· καὶ
 ταπεινοφρονεῖν· καὶ ἀκλεῦσθαι· καὶ ἀ-
 γαπᾶν ἀλλήλους· καὶ ἀπλῶς, χρεῖσθαι
 πάντα κατακροῦσι· σαίνοντες μὲν ἰσ' 30
 χροσίμω διδασκαλία· ἰπρεύοντες
 δὲ κατὰ μικρὸν, καὶ λεληθότως, ἀδύ-
 ντες εἰς ἀπώλειαν· καιροῦ ἴσ' περ-
 βαίνοντες, παραασείρουσι τῷ σίτω

add. J ut sit δια-
 φθορᾶς

scribe εἰσπ-

καὶ ζιζάνια· καὶ ὅτε τοὺς ἀγίους
 χθροῦθαι καὶ πειθύνουσιν ἐργασούσαι· *scilicet - σάνται*
 καὶ λάβωσιν εἰσω τῶν ἀρχύων, τότε
 δὲ τότε τὸν κυκεῶνα ἴσ' ἀληθείας
 5 ποτίζουσιν· ἀπαρκαλύπτως βλα-
 σφημέντες· καὶ ἴσ' δόγματα ἴσ' διαφο-
 λον, μυσταγωγῆτες αὐτοὺς :-

Λέγουσιν ἕκ ἑναρ μόνον πολλὰ κίς
 ἀλλὰ καὶ ὑπάρ βλέπειν· τὸν πατέ-
 10 ρα μὲν, ὡς γέροντα βαθυγένεον·
 τὸν δὲ υἱόν, ὡς ὑπνίτην ἄνδρα·
 τὸ δὲ πνεῦμα τὸ ἄγιον, ὡς λει-
 πρὸσωπον εἰνούχον· ἴσ' δαιμόνας
 εἰς ἴσ' εἶδη ἴσ' αὐτὰ θραδῶς μελασμή
 15 μακίζομένων· σκότος γὰρ φησὶν
 εἶσι καὶ φῶς ὑποκρίνεσθαι :-

Πάσης ἐρδομάδος δευτέραν καὶ τε-
 20 λείδα καὶ παρεσκευῆν, παρενέχ-
 λουσι νικεῦειν ἕως ὥρας θ'· εἰ δέ
 20 τισ αὐτοὺς ἐπὶ τρέπεζαν καλέσειεν *f. τινὲς αὐτ' καλέσει.*
 εὐθὺς ἐκλαθόμενοι ἴσ' παραγγελίας
 ἐάδουσιν ὡς ἐλέφαντες· ἐκ ἴσ' τῶν δὲ
 πρὸδηρον, ὅτι καὶ ἀσεχεῖνουσιν· εἰ
 καὶ πορνείαν λόγῳ κολλάουσιν ὡς
 25 ἄσαρχοι καὶ ἀσώματα :-

Πρόσημα μὲν ἀπάτης· τῶν ἀ-
 30 πλυστέρων· τὸ πιστεύειν εἰς πατέρα
 καὶ υἱόν καὶ ἄγιον πνεῦμα προσάλ-
 λουσαι· ἴσ' τρεῖς δὲ ἴσ' αὐτὰς κήσας
 30 τῶ πατρὶ προσάπισσι· καὶ ἀνθρώπου
 πρόσωπον τῦτον ὑπολαμβάνουσιν·
 ὡς ἀνωλέρω δεδήλωσαι· παρεκαλέ-
 35 ραν μὲνιγθα, ἀκλίνα ἐκλάμπον·
 τὴν μὲν υἱοῦ· τὴν δὲ πνεύματος·

-ποντα sc.

Verbum ἄλλο p. 4204.

καὶ οὕτω χαλαστέφει λόγοις ἢ πίσις,
εἰς τετραλόμορφον τενα θεόν. καὶ ὄν-
τως ἀνύπαρκτον. ὄχουμένω δὲ ἴσ-
τοῖς τοῦ πρὸς ἀλήθειαν θεῷ. λοιπὸν
ὑπολαμβάνεται αὐτοῖς ἀληθῆς πρὸς 5

κνώσις, ἢ τῶν δαιμονίων : —
Ὅταν ὑπὸ τινος ῥητοῦ ἢς γραφῆς
τῶν ἐπὶ βίβλων σενοχωρηθῶσιν.
καὶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν σιωπηθῶ-
σιν, εὐθὺς εἰς ἀκηχορίαν τρέπον- 10
ται. πρὸς ἑαυτοὺς διαδιδάσκον τὸν
ἕλεγχον : —

Αθετοῦντες τὰς μωσαϊκὰς βίβλους,
ῥήσας ἐξ αὐτῶν πολλαίς εἰς σιω-
χηροίαν ἑαυτῶν πρὸ λαμβάνουσιν : — 15

Φασὶν ἐν ταῖς κατ' ὕπνιον φαντασί-
αις. αὐτοῖς ἢ δαίμονας ἀσεργαί-
νευσι σωματικῶς. εἰς τὰ σώματα τῶν
ἀνθρώπων. ἢ ποιήσας εἰς αὐτοὺς,
ἢ πασιχόνας ὑπ' αὐτῶν : — 20

Περὶ τῶν εὐαγγελικῶν ῥητῶν.
Παρερμηνεύουσιν ὅσας τὰς προφη-
μένας ἐπὶ βίβλους. τὰ ῥήματα ἴσ-
των σεβροῦσες, καὶ ἢς ὄρθῃς ἐκ-
τρέποντες ἐννοίας, καὶ πρὸς τὸ δοκῆναι
αὐτοῖς μεταφέροντες. καὶ ὅσα μὲν
περὶ ἀμαρτανόντων καὶ ἀσεργῶντων.
καὶ εἰδωλολατρίωντων ἐν αὐταῖς εἰ-
ρηλαί, ταῦτα τοῖς κατ' ἡμᾶς πιστοῖς
ἀνατιθέουσιν. ὅσα δὲ περὶ εὐαρεσῶντων
τῶν θεῶν, πρὸς ἑαυτοὺς ἔχουσιν. καὶ
μεταπληροφίας. εὐαρεσῶντων ἢς
ἐκλεκτῶν καὶ δικαίων. καὶ κληρονο-
μας τοῦ θεοῦ λέγουσιν : —

puto leg. πρὸς. ut eadem
abbreviatura equi-
tur, et rasilim occurrat

5 Ἐκάσκι μὲν οὖν ἐξήγησιν βίβλου·
 παρ' ἐκείνων ὑψηλομένην· μάλλον
 δὲ παρελθόντων καὶ τῶν καθεσκότων
 ἐξαλλαγῆναι μακρὸν ἂν εἴη συζήτη-
 10 σεν καὶ χρόνου πολλοῦ δεόμενον·
 καὶ ἁφῆς μαλακοποιία· καὶ κόπος ὅς
 οὐδὲν χρεῖσιμον χαλαρήτων· ἄχρη-
 γὰρ ὀλίγου προβαίνοντες οἱ ἀναγι-
 νώσκοντες· καὶ πρὸς τὰς ἀτοπίαις τῶν
 15 βλασφημιῶν εὐθὺς ἀποκναίοντες·
 καὶ κατὰ μέρος οἱ ναυλιῶνες· ἰσχύτου
 καὶ σχολοδίνης μεσοὶ γινόμενοι, ῥί-
 ψουσι εὐθὺς εὐ οἶδα, καὶ περὶ τῶν
 τῶν σὺνδράγματα· καὶ κατὰ πύσθη
 20 καὶ ἀποστροφῶν· πολλὰν ἀκα-
 ρίαν κατὰ σκεδαννῶντες ἡμεῶν· ἵνα
 δὲ μὴ δοκῶμεν κλάσειν ἀπολογίαν
 καὶ πειρᾶσθαι διαδιδάσκοντες τὸν ἐν
 τούτοις πόνον· ὀλίγα ῥητέα· τοῦ κα-
 25 ταματῆριον εὐαγγελίου· κατὰ τὴν
 ἐκείνιον παρακλησίαν διερμηνεύ-
 σαντες· ἵνα μὴ λέγω διασρέψαν-
 τες, δείξωμεν ἀπὸ τοῦ γενήματος
 τὸν πύθον, καὶ ἀπὸ τοῦ ῥείθρου τὴν
 30 πηλὴν, καὶ ἀπὸ τοῦ κρασπέδου τὸ
 ὑφασμα·
 Βηθλεὲμ ὀνομάζουσι τὴν σωματω-
 γὴν εὐαγγέλιον· ἐν αὐτοῖς γὰρ γεννη-
 θῆναι τὸν χριστὸν· ἡτοὶ τὸν λόγον
 35 τοῦ θεοῦ τὸν κρυπτόντα τῆς πί-
 σεως τὴν ἀληθειαν· ἡρώδην δὲ νο-
 οῦσι τὴν κατ' ἡμᾶς ἐκκλησίαν·
 πειρωμένην ἀνελεῖν τὸν παρ' αὐ-
 τοῖς γεννηθέντα λόγον τῆς ἀλη-

Hinc saepe in sequentium
 paragraphorum initio
 dicitur quod scilicet ο
 ματῆριος.

non potest verti,
 inter ipsos

Ιελας· καὶ μάγος μὲν αὐτῷ προσ-
αγορεύσθην ἐαυτῷ· τὸ τομόνον ἀ-
ληθεύοντες· γρόφες γὰρ εἰσὶν ὄν-
τως· καὶ λυμεῖνες καὶ ἀλιτήριοι·-

Ἱεροσόλυμα δὲ πάλιν ὀνομάζουσι,
τὴν ἡμέτερον ἐκκλησίαν· ἀσέβη
δὲ, τὸν μωσέως νόμον· ὑπ' αὐτοῦ
γὰρ ὁδηγηθῆναι μέχρι τῆς χαρῆς ἡ-
μῶν πίστεως· εἶτα περὶ τῶν ἀρχι-
ερέων αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων γραμματι-
στέων καὶ φαρισαίων, μαθεῖν αὐ-
τῷ ὅτι ὁ χριστὸς ἐν ἡμῖν δηλωθεὶς
γεννᾶται βεβηλῆμ· ἀφ' ἡμῶν
γὰρ γενέσθαι τὴν πρώτην διδα-
σκαλὴν αὐτῶν·-

Μυθεύοντο ἑαυτῷ γενέσθαι τινὰ
γυναικα γέρας· δύο θυγατέρας ἔ-
χουσαν· νεπίαν ἀγέρας ἡλικίαν·
ὅτε δὲ τὰ ἀρρένα βρέφη σιωπῶν
ὁ κρόδος· ὑπολαβὼν τινὲς αὐτῶν
καὶ χαρίτων ἀξιοῦσθαι παρ' αὐτοῦ,
μετασημασίαι ταύτας εἰς ἀρρέ-
νας· καὶ προσαρθεῖν ὡς υἱός· ἐπεὶ
δὲ καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις ὡς ἀρρένα
σιωπηρῶν, τὰς μὲν ἄλλας μητέ-
ρας, κλαίειν ἀπλῶς· ἡν δὲ ῥαγῆ,
ἀπαρῶν κηλῶν· διότι σπεύσασα
καταβρίσασθαι, κατεσοφίαν μάλ-
λον· καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῆς· μάτην
ἀπώλεσε· ἀρχιγροῦντες δὲ τὸν
λόγον, φασὶ ἑαυτῶν μὲν τὸν ἐπα-
ράνιον πατέρω· τέχνα δὲ αὐτῶν,
τὴν τε ψυχὴν τῆς ἀδὰμ, καὶ τὴν

εἰ. πόλεως Ἱεροσολύμων

αὐτῆς γρ.

ψυχὴν τοῦ χριστοῦ· ὧν ἀνερεθε-
 σῶν παρὰ ἡρώδου· δηλονότι τοῦ
 κοσμοκράτορος, κλάσειν ἀπαρά-
 κλητα τοῦ πατέρα, διὰ τὴν ἴ-
 5 των ἀναίρεσιν: ~
 Αὐτὸς δὲ φησὶν ὁ ἰωάννης, εἶχε
 τὸ ἐνδύμα αὐτοῦ ἀπὸ ἰσχυῶν
 χαμῆλου· καὶ ζώνην δερματίνην
 περὶ τὴν ὀσφρῆν αὐτοῦ· ἡ δὲ ἱε-
 20 ρὴ αὐτοῦ ἦν, ἀκρίδες καὶ μέλι ἄ-
 γριον· ἰαῦτα μὲν ἰα' ἴθ' εὐαγ-
 γελίου ρήτα· σκοπίτεον δὲ καὶ
 τί λέγουσι περὶ ἰσχυῶν, οἱ ἐμ-
 βρόντιλοι καὶ μεμνηότες καὶ
 25 παραπαίουσες: ~
 Τριχῆς μὲν χαμῆλου φασὶ τὰς
 ἐντολὰς τοῦ μεωσαϊκοῦ νόμου.
 καὶ τὸτον γὰρ ἀκαθάριστον εἶναι
 κατὰ τὴν χαμῆλον· ὡς χρεω-
 30 φαλίαν καὶ γοῖμον καὶ ὄρκον.
 καὶ ἡυσίας· καὶ φόνος· καὶ πολλα
 τοιαῦτα τοῖς ὑπηκόοις ἐντεταγμένον.
 ζώνην δὲ λέγουσι δερματίνην, τὸ
 ἱερὸν εὐαγγέλιον· ὡς δερμασπρω-
 35 ράτων ἐντεταγμένον· καὶ αὐ-
 ρῆς· ἀκρίδας μὲν, ἰα' ἴθ' μεωσαϊκῆ
 νόμου παραγγελίας· ὡς μη κρινέ-
 στας ὄρκα· μη δὲ διακρινέστας τὸ
 βέλτιον· μέλι δὲ ἄγριον, τὸ ἴδιον
 40 εὐαγγέλιον· μέλι μὲν φαινόμενον,
 τοῖς παραδεχομένοις αὐτὸ· ὡς Ἰη-
 κέα γὰρ φησὶ ἰα' λόγια σε, τὸ
 λάφυρόν μου· ἄγριον δὲ, τοῖς μὴ πα-
 ραδεχομένοις· διὰ τὴν πικρίαν ἴσως

ἀναίρεσ-

κατ' αὐτὸ γενῆς πύλης καὶ τελη-
μένης οδοῦ· τὸν πρῶτον γὰρ μέ-
σον γενέσθαι· καὶ τοῦ παλαιῦ
νόμου· καὶ τοῦ νέου· καὶ μέλας κείν
ἀμφότερον· τοῦ μὲν· πρῶτον· τοῦ δὲ
δὲ ὕστερον : -

Φαρισαῖοι καὶ σαδδουκαῖοι ἐρχομέ-
νοι ἐπὶ τὸ βάπτισμα ἰωάννου, προσ-
αγορεύουσι τοῖς κατ' ἡμᾶς πῖσις· ὡ-
σὺν ἀνασχυσίας· εἶτα καθυβρί- 10
ζοῦντες, ὀνομάζουσιν ἡμᾶς γεννη-
ματα ἐλθόντων· ἢ γὰρ σπέρματα
τοῦ ὄφρατος· τοῦ συγκατακλιθέντος
ὡς προεδηλώθη ἢ ἕνα καὶ πα-
ραίνουσι μὴ δυσχεραίνην· ὡς ὑπὸ 35
τοῦ βαπτιστοῦ ἰωάννου, ἀψευδῶς
τοῦτο προσαγορευθέντας : -

ὑποδήματα μὲν τοῦ χριστοῦ λέγουσι,
τὰ ὑποδείγματα τῶν σημείων· ἅ-
περ ὑπέδειξε τοῖς μαθηταῖς καὶ τοῖς 20
ἄλλοις· ἅ μὴ διώσθαι βασίλειαν
τοῦ ἰωάννου· ὡς ἀδιαιτήτως πάν-
τως· ὑποδείξει ἰοιάντα καὶ αὐτόν.
πλῆθον δὲ τοῦ χριστοῦ, τὸν εὐαγγε-
λικὸν λόγον· ὡς ἀποπληθέντα διακρί-
σε τοῦ σώματος αὐτοῦ· καὶ ἄλωνα μὲν
τοῖς χριστιανῶν· ὡς ἄλλοι καὶ ἄλλοι·
τοὺς μὲν γὰρ ὀρθοδόξους εἶναι· τοὺς δὲ
τοῦναντίον, ἑτεροδόξους· σίτον δὲ,
τὴν εὐαγγελίων πίστιν· ὡς καθαρὰν τε 30
καὶ ἰσόφρονον· ἄχυρον δὲ, τὴν κατ'
ἡμᾶς· ὡς ἄχρηστον καὶ πυρὸς ἀξίαν.
τίς ἂν εὐσεβὴς ἀχρη, τοιούτων

ἀνάσχοιτο βλασφημιῶν· οἶδεῖ προσ
 βῆς ἀτοπίας ταύτας ἢ ἐμὴ ψυχὴ· καὶ
 τὰ αἰδηθῆριά μου μαιμάσκει κατὰ
 τὸν προφήτην· καὶ βύλομαι τὸν λό-
 5 γον ἐκκόψαι· καὶ μὴ τρεβῆναι πε-
 ραιτέρω· μηδὲ φωτὶ καὶ μνήμῃ δῶ-
 καὶ ταῖ σκέψιν καὶ λήθην ἄξια· παρα-
 βιαστέον δὲ μικρὸν ἔτι· καὶ κατέρη-
 τέον ἄλλοι τινος, τὴν γλωσσαγγίαν
 20 τῶν ἀπερανθολόγων Ἰσταν· καὶ πα-
 ραφύσθη· καὶ βδέλυξόν· ~
 ὄρος ὑψηλὸν λέγουσι τὸν δεύτερον
 οὐρανόν· εἰς ὃ τὸν χριστὸν ἀναβι-
 βαδῆναι παρὰ τῆ διαβόλου· καὶ ἰ-
 25 δεῖν πάσης τῆς βασιλείας τῆ κόσμου·
 καὶ φασὶν ὅτι οὐκ ἂν ὁ διάβολος
 ἀνῆλθεν εἰς αὐτὸν, εἰ μὴ τοῖμα
 τοῦτον ἴδιον ἐρίνωσκεν· ἔδ' ἂν
 ἐαυτῷ παραδέδοται πάσης τῆς
 30 βασιλείας εἶπεν, εἰ μὴ καὶ τὴν Ἰ-
 ταν σιωχωρήθη κυριαρχίαν· ὡς
 παρ' αὐτῆς κληθέντων· καθὼς ἐν
 τῇ μυθικῇ τῶν γρηῶν Ἰσταν δε-
 δηλώκαμεν ἀρχαιολογία· ~
 35 Καὶ καταλιπὼν φασὶν ὁ ἰησοῦς
 τὴν ναζαρέτ, ἐλθὼν κατοικήσεν
 εἰς καπερναῦμ· ναζαρέτ μὲν, ἡ-
 μᾶς προσαγορεύουσι· καπερναῦμ
 δὲ, ἑαυτὸς· καὶ νῦν κατοικεῖν
 40 παρ' αὐτοῖς λέγουσι, τὸν χριστὸν·
 πάλαι καταλιπόντα τὴν ἡμετέ-
 ραν σιναγωγάην· ~
 Τοὺς μακαριστοὺς πάντας περὶ
 μόνων Ἰσταν κατ' αὐτὸς πῖστων ἢ-

κυριαρχία, domi-
nium.

v. 165.

τοὶ τῶν ποσοτήτων, εἰπεὶν τοὺς
χριστοὺς διαβεβαιῶναι. τοῖς τῶν
αὐτοῦ εἶναι πλῆρες τοῦ πνεύματος
καὶ πενθουρίας· καὶ πεινῶντας· καὶ
διψῶντας· ἵνα διχομοσῶν καὶ τὰ 5
ἐξῆς· τοῖς δὲ κληθῆναι καὶ ἄλλας
τῆς γῆς· καὶ φῶς τῆς χάριτος· καὶ
ὅσα περὶ τῶν ἀποστόλων ὁ χριστὸς
εἶρηκεν :

φασὶν *scilicet*

scilicet τὸν *sed et* καὶ τὸν
καὶ δεκάλογον.

Ἰῶτα φῶς ἐν ἡμῶν μία κεραία· ἡ μὲν 10
παρέλθῃ ἀπὸ τοῦ νόμου ἕως ἀντιπᾶν-
τα γενέσθαι· ἰῶτα μὲν τὴν δεκά-
λογον τῆς νόμου νοῦντες· κεραίαν
δὲ πάλαι, τὴν αὐτὴν· τὴν γὰρ κε-
ραίαν εἴ τις ὀρθῶς πληγίως καὶ 15
μένῃ, ἰῶτα ποιήσει· εἴτα ἐρηκ-
νεύουσιν· ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ
δεκάλογος τοῦ νόμου· ἀλλὰ μενεῖ
φυλαττομένη παρὰ τοῖς ἔβραίοις·
ἕως ἀντιπᾶν παρέλθῃ ὁ ἔθνος καὶ ἡ γῆ 20
ἕκαστον γὰρ φησὶ κληθῆναι τοῦ
νόμου τοῦ μωσέως· ἀλλὰ πληρωθῆναι
τὸν οὐρανόν· κενωθῆναι πάλαι τῶν
ἐνοικητῶν ἀγγέλων· καὶ ἀναπληρω-
σθαι τὰ ἰσχυρὰ τῶν ἀποπεπλω- 25
κυῶν δυνάμεων :

Ἐάν μὴ περιστεύσῃ φῶς ἡμῶν ἡ
διχομοσίαν· πλείον τῶν γραμμα-
τέων καὶ φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλ-
θῃ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν 30
γραμματεῖς μὲν καὶ φαρισαίους, ἡ-
μεῖς προσαρξενύσθαι· ὡς τὴν ἱερα-
μαλικὴν παιδεύσθαι ἀσχοῦντας·
καὶ μεγαλαυχούσας ἐπ' αὐτῆς·
περιστεύθῃ δὲ ἡμῶν ἵνα διχομο- 35

ἡμετέρας *scilicet* διχομο-
σίαν

σίων ἀνθρώπων λέγουσιν, ἐν τῷ δι-
 δάσκειν ἀληθέστερα· καὶ μετρίως
 πολιτείαν ἀκριβεστέραν τὴν καὶ χα-
 ραυτοτέραν· ἀπεχομένους κρεω-
 5 φαγίας καὶ γάμου, καὶ τῶν τοιούτων·
 Ἰσοφί φησὶ εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ (καὶ
 ἀντίδικον τῶν ἀνθρώπων λέγου-
 λες, τὸν διάβολον· καὶ φρενοβλαβῶς
 ἐρμηνεύουσιν· ὅτι καὶ εὐνοεῖν αὐ-
 10 τῷ· καὶ θεραπεύειν διὰ προσκυνη-
 σεως· ὡς καὶ ἀνωτέρω παραδειξά-
 κημεν· ἵνα μὴ πλερίσθαι καὶ κατα-
 βαλῶν τῆς ἀπειθοῦνης, παραδώ-
 σει τῷ κρίτῃ καὶ θεῷ· κατὰ τὴν ἡ-
 15 μέραν τῆς δίκης λόγον ὑφέξοντα,
 τῆς ὑποσκελίσεως·
 Ἐπεὶ τὸ, πᾶς ὅς ἂν ἀπολύσῃ τὴν
 γνωαίκα αὐτῷ παρεκτός λόγῳ πορ-
 νείας· καὶ τὰ ἕξῃς τῆς ἐκείνου· τῷ περὶ
 20 τοῦ μὴ συζεύγνυσθαι γνωαίκα δό-
 γματι τῶτων ἀντικείμεναι, φασὶν
 ἀπόρρητα πᾶσιν εἶναι ταῦτα καὶ
 ἀνερμήνευτα· καὶ μόνοις γνώριμα,
 τοῖς ἀποτιθεμένοις τὴν ἀρχαίαν·
 25 βεβαιούσας δὲ τὸ δόγμα τῆς ἀ-
 γαμίας, προκηρίζουσι τῷ κυρίῳ λό-
 γον· εἰρηκότος· ὅτι ἐν τῇ ἀνα-
 σάσῃ, οὐτε γαμήσιν· οὐτε ἐκ-
 γαμίζοντα· νοῦντες ἀνοήτως, ἀνά-
 30 σκον τὴν μελένοισαν· καὶ τὴν εὐ-
 αγγελικὴν πολιτείαν·
 Μήτε εἰς ἱεροσόλυμα φησὶν ὁ-
 μώσης· ὅτι πόλις ἐστὶ τῆς μετρί-

ms. μετρίως

ita recte plenius literis.

Ms. κομοκ.

18. -μον αυμης

†την

λου βασιλέως· μέγαν βασιλέα
λέγοντες νῦν, τὸν διάβολον· ὡς
κοσμοκράτορα· ἔλεως ἡμῖν εἶς
κύριε· ἵνα ἐκείνων βλασφημίας
διηγούμενοι : ~ 5
Ἠκούσατε φη' ὅτι ἐβρέθη ὄφθαλ-
μὸν ἀντὶ ὄφθαλμοῦ· καὶ ὀδόντα ἀν-
τὶ ὀδύτος· ὄφθαλμὸς μὲν γὰρ φη',
ἵνα δύο νόμοι· τὸν μωσαϊκὸν καὶ
τὸν εὐαγγελικόν· ὀδόντας δὲ ἵνα 10
δύο ὀδὸς· τὴν πηλεείαν καὶ τὴν σεννί.
τὸν χριστὸν γὰρ ἐλθόντα, δῆναι νό-
μον ἀντὶ νόμου· τὸν εὐαγγελικόν
ἀντὶ τοῦ μωσαϊκοῦ· καὶ ὀδὸν ἀν-
τὶ ὀδοῦ· τὴν σεννί ἀντὶ τῆς πη- 15
τείας· ὡς ἵνα πηλεείας ἀγροικί-
ας τῶν ἀπαιδευτῶν : ~
Σὺ δὲ ὅταν προσεύχη φη'· εἰσ-
ελθε εἰς τὸ Ἰαμιεῖον σὺ· Ἰαμιεῖον
λέγουσι, τὸν νῦν· καὶ ἀπὸ τῆς δὲ 20
τῆς ῥῆθου κινούμενοι, διδάσκουσι
μὴ προσεύχεσθαι μηδένα Ἰντων
ἐν ἐκκλησίαις· καὶ τοὶ σαφῶς
ἀκούοντες τοῦ τρωφῆλου δαβίδ·
προσέροντος ἐν ἐκκλησίαις εὐλο- 25
γεῖν τὸν θεόν : ~
Ἐμβλέψατε φη' εἰς τὰ πετεναῖ
τῆς οὐρανοῦ· ὅτι οὐ στείρουσιν· ὁ-
δὲ θερίζουσι· καὶ τὰ ἔξῃς· πετεναῖ
τῆς οὐρανοῦ, ἵνα ἐπὶ κίωνων ἀσκημέ- 30
νης ἀσκήσας νοῦσιν· ἕως ἄρτιον
ἄροντας βίον, τρέφεσθαι μάτην
παρὰ τῆς ἐπουρανοῦ πατρὸς· χρί-
να δὲ τοῦ ἀγροῦ, χαλῶσιν ἐαν-
ῆς· ὡς λευκὸς ἐν καθαρότητι 35.

MS. α α p. 39, 37
κιοίτας δικτ.

ψυχῆς· καὶ μυριπλόους ἐν ἀρεταῖς· *στ. μυροπύους*
 ὧν μηδενὶ διώαδαι παραβληθῆ-
 ναι τὸν σολομῶνα· κατεσπλω-
 μένον ἔχοντα τὸ ἴης ψυχῆς πε-
 5 ριβόλαμον· ~

Μὴ δῶτε φ' ἅ' ἄγρια ἰδίς κυσί·
 μηδὲ ρίπτετε ἰὺς μαργαρίτας ὑ-
 μῶν· ἐμπροσθεν ἰῶν χοίρων· ἄ-
 γρια μὲν λέγουσι, ἴην κατ' αὐτῆς
 10 ἀπλουσίαν πῶστιν· μαργαρίτας
 δέ· ἰὰ μουσικώτερα καὶ πολυτέχε-
 σερα δόγματα τῆς πλάνης αὐτῶν·
 κίνας δέ καὶ χοίρους ὡς τῆς ὑπερ-
 βαλλούσης ὕβρεως, ἰὺς καὶ ἡμῶν
 15 εὐσεβεῖς· ὡς εἰδωλολάτραις· φρίσ-
 σω γὰρ εἰπεῖν ἴην ἄλλην ἀρρητο-
 λογίαν αὐτῶν· εἶτα προστιθέα-
 σιν, ὅτι τὸν προσερχόμενον αὐ-
 τοῖς· παραλαμβάνουσιν ὡς κύν-
 20 να καὶ χοῖρον· καὶ πρῶτα μὲν ἀφα-
 γνίζουσι διὰ νηστείας καὶ προσευ-
 χῆς· εἶτα βαπτίζουσιν, ὡς ὡροπα-
 ρα δέδωκα μιν· εἰς οὗτως· λαμ-
 πρῶόμενοι ἰαῖς κατὰ μικρὸν ὡρο-
 25 κοπαῖς τε καὶ ἀναβάσεις, καλα-
 πιστεύουσιν ἡρέμα, ἰὰ ἄγρια καὶ
 ἰὺς μαργαρίτας· ~

Προσέχελε φ' ἀπὸ ἰῶν ψευδοπρο-
 φητῶν· ψευδοπροφήτας λέγουσιν
 30 ὡς τῆς ἀτοπίας, τὸν μέγαν ἐν
 δόγμασι βασιλείου· τὸν ἀσέρε
 ἴης θεολογίας γρηγόριον· τὸν χου-
 σοῦ ἴην γλωτταν ἰωάννην· ὡς
 οἶκον δόγματιαντας· σιωπῶ γὰρ

ἴα ἀλλὰ παροινίας, ἴων σκηλοῦ
κὶ πρηνήτος κὶ χάσματος κὶ πάσης
τιμωρίας ἀξίων· ὡς καὶ τῶν ἀ-
γίων τούτων, πλεον ἴων ἄλλων
ἐκφέρουσι: ~

Πολλοὶ φη' ἐροῦσι μοι ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ· κύριε κύριε· οὐ ἴω
σὺ ὀνόματι προσεφίλευσάμεν; κὶ
τῷ σὺ ὀνόματι δαιμόνια ἐξεβά-
λομεν; καὶ τότε ὁμολογήσω αὐ-
τοῖς, ὅτι οὐδέποτε ἔργων ὑμᾶς.
ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ οἱ ἐργαζό-
μενοι ἴην ἀνομίαν· ταυτὶ δὲ τὰ
ῤῥῆα ἴω εὐαγγελιστὴς διερχόμενον
ἴες, φασί· ἴτους εἶναι ἴως παρ'
ἡμῖν ἀγίους ἐεφερχας κὶ θεῖας
πατέρας· ὅσοι προσφιλικῶς χάρι-
τος ἠξιώθησαν· κὶ δαίμονας ἀπή-
λασαν, κὶ ἄλλα πάμπολλα τεθαυ-
μασθῆναι· πάντα γὰρ ἴως ἐν-
οικῆνας αὐτοῖς δαίμονας τερα-
τουργεῖν, εἰς ἐκπλήξιν τῶν ἀνοήτο-
τέρων· λυσιπδέσατε κύρον· ἴος ἀ-
σπίδων ὑπὸ ἴα χεῖρ σου: ~

Ἄνδρα μὲν φρονιμον ὀνομάζουσιν
ἐαυτῶς, οἰκοδομήσαντας ἴην οἰκίαν
ἐπὶ ἴην πέτρᾳ ἴως προσευχῆς ἴω
πάτερ ἡμῶν· ἄνδρα δὲ μωρὸν,
καλοῦσιν ἡμᾶς· οἰκοδομήσαντας ἴην
οἰκίαν ἐπὶ ἴην ψάμμον ἴων ἀχ-
λων προσευχῶν· τῶν πολλῶν
μὲν· ἀδενῶν δὲ κὶ ἀνοήτων· ὡς
τοῖς ἀνοήτοις τῆτοις δοκεῖ: ~

Καὶ προσελθὼν φη' εἰς γραμ-

ματεὺς, εἶπεν αὐτῷ· διδάσκαλε·
 ἀχολογήσω σοι ὅπου εἰάν ἀπέρχη·
 καὶ λέγει αὐτῷ ὁ ἰσχυρὸς· αἱ ἀλώπε-
 κες, φαλακροὺς ἔχουσι· καὶ τὰ πελεναῖα
 5 τοῦ οὐρανοῦ χαλασκανώσθης· ὁ δὲ ἔ- η ΜΥ.
 οὐ τοῦ ἀνθρώπου· οὐκ ἔχει πού τιν
 κεφαλήν κλίνη· γραμματεῖα μὲν
 λέγουσι, πάντα γραμματικόν· καὶ
 10 παρατρέχουσι ἀγαθῶν μὴ πα- γέλου - ΜΥ
 ραδέχεσθαι γραμματικόν εἰς μα-
 θητὰς· χαλαμίησιν ὡς εἰρηναῖον
 χειρῶν· μὴ παραδεξαμένους τὸν
 γραμματεῖα· ἀλώπεκας δὲ τοῦτοι,
 15 τοὺς ἐν στενωποῖς οἰκίσκοις χαλε-
 γμένους ἀσκητὰς, ὡς ἐν πτω-
 λεοῖς· πελεναῖα δὲ τοῦ οὐρανοῦ, τῆς
 χιονίης, ὡς ἀνωτέρω προεῖρηται· παγ. 36, 29
 παρ' οἷς μὴ χητοικτεῖν ὅπως τὸν
 χειρῶν· ὡς ἀναξίους τῆς ἐπιδη-
 20 ας αὐτοῦ· τὰ φος ὄψως ἀνεωγμέ-
 νος ὁ λάρυγξ τῶν ἀλαστροῦν· πολ-
 λὴν ἀναπέμπων δυσωδίαν· καὶ
 φθοροποιὸν ἰὸν πορρέων· διὰ τοῦ
 θεομάχου σώματος :-
 25 Δύο δαιμονιζόμενες λέγουσι ἐκ
 τῶν μνησίων ἐξερχομένης, τότε
 τὰ γμα τῶν κληρικῶν καὶ τοῦ τὰ γμα
 τῶν ἀσκητῶν· αἰεὶ γὰρ ἐν τοῖς χει- α α
 ροποιήσοις ναδίς διατρέθειν αὐτὰς·
 30 οὐς τινὰς εἶναι τὰ φος· ἡ βαρῆσον·
 τὰς ὁσέα νεχερῶν· οὕτω γὰρ οἱ ἐν-
 αγεῖς ὀνομάζονται τὰ λείψανα τῶν
 ἀγίων· εἶναι δὲ τὰ δύο τὰ τὰ τὰ
 γματὰ, φοβερά λίαν τοῖς πορρ-

μήλοισι· ὡς ἡ μηδέναι ἴτων, ἰσχυρῶς
παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης· ἀλέ-
λιν δὲ πολλῶν χοίρων βοσκομένην
ὑπάρχειν, ἴς ἀγλαίους καὶ ἀμαθείς
καὶ χοιρώδεις ἀνθρώποις· εἰς ἧς ἁ-
περχομένη ἴτης, καὶ διδάσκει καὶ
κατακρημνίζει, καὶ ἀποκνίσειν αὐ-
τῆς, ἐν τῇ θαλάσῃ τῆς ἀμαθείας :—
Οἶνον μὲν καλοῦσι νέον, ἴν διδά-
σκαλίαν ἐαυτῶν· ἀσκῶς δὲ παλαι-
ος, τοὺς μὴ προσιεμένους αὐτήν·
ἀσκῶς δὲ νέος, τοὺς ὑποδεχομένους
ἑαυτήν· καὶ συμπληροῦσθαι ἐν ἐαυ-
τοῖς :—

Γνωαῖχα νοῦσιν αἰμορροῦσαν ἔτη 15
δώδεκα, τὴν ἐν ἱεροσολύμοις ἐκ-
κλησίαν· αἰμορροῦσαν ἴδις χρομέ-
νοισι αἵμασι ἴων θυσιῶν· ἐν ταῖς δώ-
δεκα φυλαῖς τοῦ Ἰσραὴλ· ταύτης
γὰρ ἴν αἰμορροῖαν εἶχε τὸν χει-
ρὸν· ἐξολοθρεύσαντα μετὰ μικρὸν
τὰ ἱεροσόλυμα :—

Ἀκούσατε καὶ γελωτοδέεραν ἐρ-
μηνείαν· κἀντὺθεν καταμάθετε
τὴν ἀμαθείαν ἴων μηδέν ἀμεινονας
γραῶν κωθονιζομένων μυθολο-
γῶν· τὸ γὰρ ἐνεβριμήσατο αὐ-
τοῖς ὁ ἰησοῦς λέγων, ἐρμηνεύουσιν·
ὅτι ἐνεβρωμάθησαν αὐτοῖς ὁ ἰησοῦς
λόγον· ἀλλ' οὐ δοκῶ καὶ αὐτὸς πα-
ραπαθεῖν τὰ ἴων παρακλιόντων
ὑποκρινόμενος ; ἀισχύνομαι πτεῦ-
σατε· καὶ ἀβηλήτως ταῦτα φθέρω-
μαι· διὰ ἴστο γὰρ καὶ ταῖς πολλὰ κα-

ρέδραμον επίτηδες· καὶ ἀποράδην
 τὰ ῥηθέντα σωθεῖσθαι φάσκον· καὶ οὕτως
 τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀπὸ τῶν ὀλίγων
 τῶν διαταγῶν καὶ τὰ λειπό-
 5 μενα· ἵκῃ αὐτῶν ὅ φασι πάντα κερα-
 μείας· πῶς γὰρ ἀσεβείας ἀ-
 χανὲς ἠνοίξαμεν· πολλῶν ἡμερῶν
 εἰς τὸ διαπεραιωθῆναι δεόμενον·
 καὶ μικρὸν ἀπεσπάρταμεν ἐπιτή-
 10 γῃς· καὶ ναυλιώνων ὑμῶν, αἰδῶ-
 νομαί· μᾶλλον δὲ καὶ πρὸ ὑμῶν, αὐ-
 τὸς ἐγὼ ἴδτω πῶς ποίηται· καὶ μοι δο-
 κεῖ βέλτιον, χαράσσειν τὴν ὁδὸν
 τοῦ λόγου· καὶ πρὸς ὑμῶν κερδίσ-
 15 γον, εἰς τὸν ἵκῃ σιωπῆς καταβαί-
 μενα· καὶ μᾶλλον ὅτι σεσίγηκεν ἡ
 πονηρὰ καὶ λάλος γλῶσσα καὶ τὰ
 ἔμματα μέμυκε χεῖρα τοῦ τῆν
 ἐναγῆ ταύτην ἀδολεσχίαν ὑψη-
 20 γησάμενα· παρὰ τὸν ἵκῃ γὰρ
 αὐτὸν πρὸ βασιλέως ὁ φιλανθρωπῶ-
 τας καὶ μεγαλόψυχος ἡμῶν βα-
 σιλεὺς· καὶ τὴν ὑπόκρισιν ἴδῃ δῆ-
 μάτος ἀποκαλύψας καὶ διακωδῶ-
 25 νίτας τούτου· ἐπεὶ περ εὖρε πάντα
 ῥῆθῃ ὑπόγαλλον ἠχοῦσα καὶ κίβδη-
 λον· καὶ νῦν μὲν ἐπαγγελλόμενον
 μεταβολὴν· ἄρτι δὲ χαθάρως κινῶ
 πρὸς τὸν ἴδιον ἐπανερχόμενον ἔμε-
 30 τον· σκέψιν περὶ τούτου πρὸς τοὺς·
 καὶ συμψήφως τοὺς ἐν λέξει πάν-
 τας λαβῶν· ἐκκλησιαστικῆς ἀρετῆς
 καὶ πολιτικῆς, κατεδίχασε τὴν

melius διαγνώσθαι

διὰ πυρός ὑποσῆναι τιμωρίαν, τὸν
πολλοὺς εἰς τὸ τῆς γενένης παρα-
πέμφαντα πῦρ· καὶ νῦν ὁ μὲν· του-
ρίχαιτος ὤχετο· πονηρὸν ἐνλάφιον
ἀπενερχάμενος τὴν ἀσέβειαν. 5
τίς δ' ἂν εἰδὼς πάθεισι θρήνης ἐξ-
ισθῆν, ἀξίως αὐτὸν ὀδύρετο· μα-
θόντα μὲν τὰ δόγματα τῆς κλάνης
ἐν ἔτεσι πέντε καὶ δεκά· διδά-
ξαντα δὲ ταῦτα πάλιν, ἐν δυοῖ 10
καὶ πεντήκοντα· μυρίους δὲ μα-
θητὰς· εἰς τὸ βάραθρον ὠκίαντα
τῆς ἀπωλείας· καὶ τελευτᾶσον, ἕκ-
εὐαγῶς αὐτοῖς ἐκαπελθόντα·
καὶ ζωῆς μὲν ἑκατέρας ἐκπεπλω- 35
κότα, πυρός δὲ καὶ τοῦτου καὶ-
κείνου τετυμηκότα· καὶ διὰ τοῦ
σθεαθέντος, ἐπὶ τὸ μὴ σθεννύ-
μενον ἐκδηκίαντα.

Χρὴ μὲν τοι θαρρεῖν καὶ περὶ τῶν 20
ὑπολελειμμένων· σωτέτριπλα
γὰρ ἢ τοῦ δράκοντος ἢ δὲ κεφαλῆ·
τῶν δὲ μερῶν αὐτοῦ καὶ μελῶν,
τὰ καιριώτερα μὲν σωείληκθ·
τὰ δὲ μέλαι· τὰ δὲ προσανέλ- 25
λεῖαι καθεχάσκιν· καὶ τρεφόμεθα
χρησαῖς ἐλπίσιν, ὡς οὐδέ τὸ οὐ-
ραῖον διαφεύξεῖται, τὴν ἑμμελῆ
τοῦ θεοφιλεσάτου βασιλέως ἔ-
ρευναν· καὶ κατεσθεασμένην 30
ἀναζητήσιν· μεγάλας φροντίσι.

scr. ὠδν.

κατατετινομένου, παντὶ τρόπῳ
πάντας αὐτοὺς εἶσω σαγήνης
λαρεῖν, καὶ καθαρὰ ζιζανίων
ἀποφῆναι τῆς εὐσεβείας τὰ
5 λκία: ~

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines within a rectangular area.

